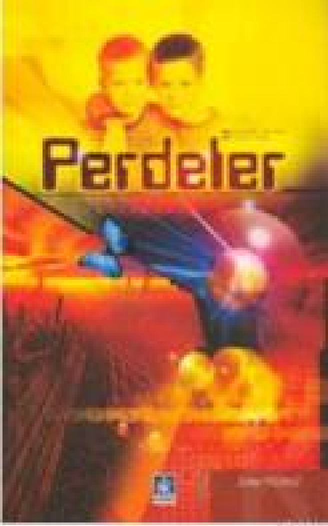

Perdeler

PERDELER

Perdeler

Zafer YILMAZ

KAYNAK
YAYINLARI

PERDELER

Editör
Ahmet ÖZDEMİR

Kapak
Engin ÇİFTÇİ

Sayfa Düzeni
Mehmet SÜM

ISBN
975-8775-92-8

Yayın Numarası
176

Basım Yeri ve Yılı
Çağlayan Matbaası / İZMİR Tel: (0232) 252 20 96
Ağustos 2006

Genel Dağıtım
Gökkuşağı Pazarlama ve Dağıtım
Alayköşkü Cad. No: 12 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 519 39 33 Faks: (0212) 519 39 01

Kaynak Yayınları
Emniyet Mahallesi Huzur Sokak No: 5
34676 Üsküdar/İSTANBUL
Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20
www.kaynakyayinlari.com.tr

ÝÇÝNDEKÝLER

BÝLÝM KURGU-ROMAN

Dr. Trend, bizim algýlama dünyamýzýn dýþýnda ve yaný baþýmýzda binlerce baþka dünyalarýn var olduðunu iddia etti. Diðer bilim adamlarý tarafýndan da kabul edilen bu çarpýcý gerçek, uzayýn keþfine çýkan Nasa'yý, yeniden kendi dünyamýzý keþfetmeye yöneltti.

Anlaþýlan o ki, gözümüzle bakýnca gördüðümüz küçücük kýrmýzý bir kan damlasýnýn içinde, mikroskopla bakýnca görülen binlerce esrarengiz ve ürpertici canlý-cansýz yaratýðýn varlýðý gibi, aslýnda yaný baþýmýzda var olup da göremediðimiz, kokusunu alamadýðýmýz, dokunamadýðýmýz, kýsaca algýlayamadýðýmýz çok þeyler vardý.

Ýnsanlýða, tüm bu harikalar diyarýnýn alýþkanlýk perdelerini yýrtarak açacak, nasýl, neden diye soracak bir çift göz gerekiyordu. Bir grup insan bu perdeyi açabilmek ve bu muammalarý keþfedebilmek için insan beynini, yani düþünme ve kavrama gücünü, sebeplerin ve alýþkanlýklarýn kýskacýndan kurtarma çabasýna girdi.

Bu çaba, insanlýðýn evreni keþif uðrunda binlerce yýldýr katlandýklarý o kadar uðraþ ve zahmetin sonunda, yine kendisini evrenin merkezindeki en deðerli ve en gizemli varlýk olarak karþýsýnda bulmasýyla sonuçlanacaktý.

Uzayýn keþfine çýkan insanlar, uzayýn en ücra menzillerine de varsalar, insan beyninden daha gizemli, daha karmaþýk ve daha mükemmel bir yapýya rastlayamayacaklardý.

09 NÝSAN 2037

NASA KARARGAHI, LOUÝSÝANA

Baþta ABD Baþkaný O’connor olmak üzere, CIA Baþkaný Phillips, Genel Kurmay Baþkaný Prior, NASA Baþkaný Clifford ve Proje Koordinatörü Dr. James Trend, nefeslerini tutmuþ çekirdeðin atmosfere giriþini izliyorlardý. Bu dile kolay, tam tamýna 20 yýllýk sýra dýþý bir, titiz, sabýrlý ve “Top Secret”[1] çalýþmanýn ürünüydü.

Yirmi yýl boyunca bu deney, proje ekibinin dýþýnda, ABD yönetiminin sadece en üst düzeyindeki dört yetkilisi tarafýndan biliniyordu. Projeyle ilgili yazýlý bir doküman bulunmadýðýndan görev deðiþimlerinde proje bilgileri, halef selefler arasýnda ancak sözlü olarak aktarýlmýþtý. Proje ekibi ise tüm bu süre zarfýnda, dýþ dünyayla iletiþimleri önemli ölçüde tecrit edilmiþ bir mekan içerisinde yaþamak zorunda býrakýlmýþlardý.

Proje sonunda elde edilecek bilgiler, ilk insana, onun beyin ve düþünce yapýsýna, çevresinde olup bitenleri anlama ve yorumlama biçimine ait ipuçlarý verebilecekti. Çevre faktörlerinin ve bunlardan özellikle de toplumla ilgili olanlarýnýn, insanýn düþünme, kavrama, yorumlama ve davranýþlarý üzerindeki olumlu-olumsuz etkilerinin, bu projede

1 Çok Gizli

net bir þekilde anlaþýlacaðý varsayýlmýþtý. Zira denekler üzerindeki çevre faktörleri neredeyse sýfýra indirgenmiþti.

Bu deney, sosyal bilimlerin temellerini yerinden sarsacak, insana ve topluma ait muammalarý keþfedecek, insanlýk tarihine ýþýk saçacak “21. Yüzyýlýn Deneyi” olarak görülmekteydi.

Projenin hareket noktasý, insan beyni ve onun düþünme, yorumlama kapasitesi üzerindeki toplum faktörlerinin kurmuþ olduklarý baskýlarýn ortadan kaldýrýlmasý durumunda, insanýn çevresindeki dünyayý algýlama ve çözümleme kapasitesinde meydana gelecek muhtemel bir büyük artýþ ve bilimde bir patlama beklentisiydi.

Cevabý aranan sorulardan biri, ilk insanýn beyni ile bugünkü insanýn beyni arasýnda, düþünme ve algýlama gücü bakýmýndan bir fark bulunup bulunmadýðýydý. Þayet cevapta, böyle bir farkýn bulunmadýðý, ilk insanda da günümüzdeki insanlarýn beyin kapasitesi olduðu ortaya çýkmýþ olsa ve hatta bu kapasitenin yaklaþýk olarak ne kadarýný kullandýðý da ortaya konulabilse, insanýn varlýk nedeni, geçmiþi ve geleceðine ait pek çok sütun kolaylýkla yerli yerine oturtulabilecekti.

Ýnsan zihnini perdelemiþ bulunan ve geliþimine engel olan faktörlerin pek çoðunun da, bu sayede farkýna varýlarak bertaraf edilmesi fýrsatý doðacak, böylelikle insanlýk tarihinde eþi görülmemiþ bir beyin devrimi yaþanacaktý.

Tabi burada, söz konusu fýrsatý kimlerin veya hangi güçlerin elde edeceði de hayati bir öneme sahipti. Amerika Birleþik Devletleri, insan faktörünü yani beyin gücünü stratejik unsurlar listesinde en baþa koyan ve bu yönde önemli kaynaklar ayýran devletlerin baþýndaydý. Pek çoklarýna göre, “Süper Güç” oluþunu da temelde buna borçluydu. Nitekim yönetim ve organizasyonun modern kuramlarýnda da, kalifiye personel, yani insan faktörü, örgütlerin en temel ve kritik yapý taþý olarak

yerini almýþtý. Bunun sonucu olarak da, insan kaynaklarý yönetimi adý altýnda yepyeni bir yönetim dalý teþkil edilmiþti.

ABD eski baþkanlarýndan Bush, 1990'da halka yaptýðý bir konuþmada araþtýrmacýlarý, içindeki muammalarý çözebilmek için beyin üzerinde çalýþma yapmaya yönlendirmiþ, bu konuda konferanslar ve seminerler düzenlenmesini istemiþti. Nitekim 1990-2000 yýllarý "Decade of the Brain"[2] olarak adlandýrýlmýþtý. Bu dönemde beynin anlaþýlmasý yolunda bilim adamlarýnca çok önemli ilerlemeler de kat edilmiþti.

Buradan hareketle ABD, pek çok alanda olduðu gibi burada da en önde olmak amacýyla, beyin üzerindeki araþtýrmalara özel önem vermiþ, bu konuda pek çok projeye imza atmýþtý. Týp alanýnda yýllar yýlý sürdürülen araþtýrmalarda, beyni biraz daha tanýmanýn ötesinde, ona hükmetme ve içinde nelerin gizli olduðunu kavrama noktasýnda herhangi bir ilerlemenin kat edilememiþ olmasý ABD yönetimini, insanýn doðal yapýsýna uygun bir þekilde, maddî ve biyolojik boyutlarýnýn ötesinde, sosyolojik ve ruhsal boyutlarýný da içine alacak bir proje arayýþýna itti.

O yýllarda Harvjard Üniversitesinden Dr.James Trend, insan beyninin algýlama, anlamlandýrma ve tepki verme fonksiyonlarýnýn, "alýþkanlýklar ile aile ve toplum faktörleri" tarafýndan köreltildiðini, bireyin bu cevherlerinin, sosyolojik etmenlerin kiþiye hazýr olarak sunduðu kalýplarda eritilerek toplumsallaþtýrýldýðýný, bir diðer ifadeyle etkisizleþtirildiðini ileri sürüyordu.

Yani pek çok insan, dünyaya ilk gözünü açtýðý andan itibaren, güneþin hep doðudan doðduðunu; yaðmurun, karýn hep tane tane yaðdýðýný; küçücük bir hava zerresinin ayný anda, hem sesi, hem kokuyu, hem görüntüyü, hem ýsýyý ve daha pek çok þeyi birbirine karýþtýrmadan nakledebildiðini; yer çekimi kuvvetini; mevsimleri, kýþta ölümü ve baharda doðumlarý

2 Beynin on yýlý

görüp bütün bunlara alýþtýðý, çevresindeki insanlarýn da tüm bu olanlarý gayet doðal sýradan hadiseler olarak kabullenip insanlýk kervanýna yeni katýlanlara da bu þekilde takdim ettiklerinden, bu sýradanlýða ve alýþýlmýþlýða kendisi de ayak uydurarak, aslýnda her biri kendi içinde harikulade olup, insan medeniyetinin onlarý çözmede aciz kaldýðý bu karmaþýk hadiseleri, oturup da düþünme ve anlamlandýrma çabasýna girmedi.

Bu hazýr bulmuþluk nedeniyle de beynini zorlamadý ve geliþtirmedi. Ailesi ve toplum tarafýndan önüne konulan maddi-manevi, davranýþsal-duygusal fenomenleri olduklarý gibi kabul etti ve benimsedi. Belki içlerinden bazýlarý bunlardan sadece bir bölümünü sorgulayýp eleþtirebildi ama insanoðlunun sorgulamaya cüret edebildiði bu alan çevresindeki evrenin boyutlarýna nazaran maalesef çok cýlýz kaldý. Nitekim bilim, aslýnda bu kabullenmeyiþin ve sorgulamanýn ürünü olarak ortaya çýkmýþtý.

Trend ayrýca, beynin algýlama marjlarýnýn, alýcýlarý olan duyu organlarýnýn algýlama frekanslarý arasýnda sýkýþtýðýný, insanýn aslýnda evrende var olan sayýsýz varlýðý bu nedenle göremediði, duyamadýðý, dokunamadýðý, kýsaca algýlayamadýðýna da vurgu yaptý. Teknolojinin saðladýðý imkanlarla, bu algýlama alaný her geçen gün biraz daha geniþletilse de, menzil dýþýnda hâlâ bizim algýlama dünyamýzýn dýþýnda ve yaný baþýmýzda binlerce baþka dünyalarýn var olduðunu iddia etti.

Diðer bilim adamlarý tarafýndan da kabul edilen aslýnda güneþ kadar aþikar fakat ‘perdeli’ olan bu çarpýcý gerçek, uzayýn keþfine çýkan Nasa’yý, yeniden kendi dünyamýzý keþfetmeye yöneltti. Anlaþýlan o ki, gözümüzle gördüðümüz küçücük bir kýrmýzý kan damlasýnýn içinde, mikroskopla bakýnca görülen binlerce ilginç ve ürpertici canlý-cansýz yaratýðýn varlýðý gibi, aslýnda yaný baþýmýzda var olup da göremediðimiz,

kokusunu alamadýðýmýz, dokunamadýðýmýz, kýsaca algýlayamadýðýmýz daha çok þeyler vardý.

Belki bunlarý görmek için mevcut teknolojinin elindekilerden çok daha geliþtirilmiþ ve fonksiyonelleþtirilmiþ olan cihazlara ihtiyaç vardý. Belki de, o cihazlardan milyonlarca kat daha karmaþýk, daha özellikli, daha gizemli ve daha mükemmel olan, insanýn farkýnda olmadan kendisinde binlerce yýldýr barýndýrdýðý maddi ve maddi olmayan cihazlarýn keþfine ve iþletilmesine...

Dünyamýz içindeki bu denli zengin ve karmaþýk, bu denli keþfedilmeyi bekleyen yeni dünyalarýn varlýðý ve bu diyarlarýn cazibesi Dr.Trend'i, insan beynini, tezinde ortaya koyduðu "alýþkanlýklar ve toplum faktörleri"nden soyutlanmýþ bir deney ortamýnda, yeniden keþfedilmek üzere, inceleme altýna alma arzusuna yöneltti. Bu maksatla Trend, pek çoklarýna göre uçuk, uygulanmasý çok zor bir hayali, projelendirmeyi baþarmanýn ötesinde, bu aykýrý projeyi uygulayabilmek için ABD üst düzey yönetiminin onayýný ve desteðini alma cesaretini de gösterdi.

Büyük bir heyecan ve coþkuyla baþlanýlan proje hazýrlýklarýnda Trend'le beraber, Amerikanýn önde gelen bilim adamlarýndan birisi sosyolog, diðeri psikolog olmak üzere üç kiþiden oluþan proje yönetim kurulunun altýnda, her biri alanýnda dünyaca uzman on kiþiden oluþan bir proje uygulama ekibi oluþturuldu. Yoðun bir çalýþma temposunun ardýndan, 2016'nýn Temmuzunda, proje taslaðý son halini aldý.

Taslaða göre, vasat bir eðitim ve kültür düzeyinde bulunan rasgele seçilecek bir ailenin ikiz çocuklarýnýn doðumu, dünya dýþýnda konuþlandýrýlacak bir deney merkezinde saðlanacak, çocuklar doðumun hemen ardýndan annelerinden uzaklaþtýrýldýktan sonra, dünyaya ait hiçbir verinin bu-

lunmadýðý bu deney istasyonunda, bilgisayar kontrolünde bir yaþam alanýnda yirmi yýl boyunca izleme altýna alýnacaklardý.

Beslenmeleri, astronotlarýn kullandýðý gýda pillerinin biraz daha geliþtirilmiþ ve zenginleþtirilmiþ olanlarýndan saðlanacaktý. Suyun ise ikamesi yoktu. Belki de dünyaya döndüklerinde tek tanýdýk bulacaklarý þey, su olacaktý.

Projenin en kýrýlgan noktasý ise, böylesi sýnýrlý bir ortamda büyüyecek bu çocuklarýn dilleri yani konuþma kabiliyetleri nasýl geliþecekti? Ýnsanlar çevrelerindeki nesnelere ve kendilerinin bunlarla olan iliþkilerine isim vererek dillerini geliþtirdilerse, deneklerde bu geliþim nasýl saðlanabilecekti? Ortada iki yol görünüyordu. Ya bu çocuklara en azýndan aralarýnda anlaþmalarýna yetecek kadar da olsa bir dil eðitimi proje personeli tarafýndan dolaylý da olsa verilecek veya projenin amacýna herhangi bir zarar vermemesi maksadýyla bu müdahaleden de kaçýnýlarak, deneklerin kendi arasýnda geliþtirecekleri iletiþim çözümlenerek bununla iktifa edilecekti.

Ýkinci þýkkýn kendi içerisinde barýndýrdýðý zorluklar ve gözlemle ilgili sýkýntýlar nedeniyle, deneklere sýnýrlý da olsa düþündüklerini anlatabilecek kadar bir konuþma kabiliyetinin ve dünyada karþýlaþacaklarý nesnelere ait isimlerin, bio-computerler aracýlýðýyla bilinçaltlarýna yerleþtirilmesine karar kýlýndý.

En ince detaylarýna kadar üzerinde düþünülerek tasarlanmýþ bulunan bu projenin sonunda, iki deneðin 20 yýl sonra dünyaya getirilerek, yine insanlardan bütünüyle tecrit edilmiþ Pasifik Okyanusunda bir adada dünyamýzla tanýþmalarý ve çevrelerini algýlama ile yorumlama þekilleri yani davranýþ ve düþünme þekillerininizlenmesi planlanmýþtý.

Dünyadaki bu serüvende kendilerine yardýmcý olmak bakýmýndan bedenlerine, çevrelerine ait nesneler ve olaylarla ilgili tüm bilimsel verilerin depolanacaðý son derece geliþmiþ

bir biyo-computer de yerleþtirilecekti. Bu yapýlmadýðý takdirde, bütün insanlýk tarihi boyunca elde edilmiþ bulunan bilimsel kazanýmlara çok kýsa bir süre içinde ve sýnýrlý bir ortamda ulaþmalarýný beklemek, beyhude bir iyimserlikten ve umutsuz bir beklentiden öteye geçmeyecekti. Amaç, insanlýðýn sahip olduðu o günkü bilgi birikimiyle, deneklerin çevrelerini yorumlamalarýydý.

Tabi bu computerize edilmiþ verilerde, insanlýðýn o güne kadar ulaþtýðý bilimsel mirasýn dýþýnda, en ufak bir yoruma, aralarýnda en küçük bir baðlantý veya senteze kesinlikle yer verilmeyecekti. Kýsaca helva yapmak için gerekli malzemelerin tümü tedarik edilecek, ancak bu malzemelerin hangi oranda ve nasýl terkip edilip, hangi iþlemlerden geçirileceði bütünüyle kendilerinin zevk ve iradesine býrakýlacaktý. Projede aranýlan þey, bu sürecin sonunda ortaya çýkacak ürünün, bildiðimiz helvaya ne kadar benzeyeceði, ona göre farklý, üstün yönlerinin bulunup bulunmayacaðý, insanlýðýn damaðýnda daha önce hiç tecrübe etmediði bir tat býrakýp býrakmayacaðý bilmecesiydi.

Bu macera bir yönüyle, kainata ve insanlýk tarihine, daha önce hiç tecrübe edilmemiþ zaman üstü bir mevkiden, kuþbakýþý bir fotoðraflama hüviyetindeydi.

Uzun bir hazýrlýk sürecinin ardýndan ABD Baþkanýna takdim edilen proje, Beyaz Saray tarafýndan da onaylanarak 01 Aðustos 2016 tarihinde uygulamaya konuldu. Amerikanýn Oklahoma Eyaletinden seçilen orta halli bir aile, kendilerine sunulan cazip bir ücret karþýlýðýnda, ikiz çocuklarýný CIA yetkililerine teslim etmeyi kabul ettiler.

Marta Carel isimli anne, kontrollü bir gebelik döneminin ardýndan, doðumunun planlandýðý gün uyutularak, Mars'taki Ceneddy Uzay istasyonuna götürüldü. Uzay ortamýnda yaptýrýlan baþarýlý bir doðum operasyonu ile iki minik kahraman

hayata gözlerini açtýlar. Ancak ne acý ki gözlerini açtýklarý yer, birkaç dakikayý saymazsak eðer, deðil annelerini, yirmi sene boyunca hiçbir insaný göremeden yaþayacaklarý soyut ve mutlak sýnýrlý bir ortamdan ibaretti.

Anne sevgi ve þefkatinden, diðer insanlarýn ilgi ve yakýnlýðýndan mahrum býrakýlmýþlardý. Bir diðer açýdan bakýldýðýnda ise, ayný zamanda insanlarýn önyargýlarýndan, kin, nefret ve þiddet gibi duygularýndan ve yönlendirmelerden de uzaktýlar. Bu bebekler ya çok þanslý ya da çok þanssýzdýlar. Ortasý olmayacaktý. Ya beyin gücü ve çevrelerindeki nesneler ile olaylarý algýlamalarý, yorumlamalarý, insan ortalamasýna göre çok yüksek birer deha, ya da bir daha toplumla uyumlaþtýrýlmasý neredeyse imkansýz birer ruh hastasý olacaklardý.

Sonucun ne olacaðý, proje sahipleri tarafýndan da umutlu ve korkulu bir bekleyiþin konusu idi. Zira projede bekledikleri sonuçlara en azýndan yaklaþamazlarsa, kýsaca proje bir fiyaskoyla sonuçlanýrsa, yirmi yýllýk emek bir anda heba olabilecekti.

09 NÝSAN 2017,

DOÐUMDAN BÝR HAFTA SONRA KENEDDY NASA ÝSTASYONU, MARS

Bebekler hayata gözlerini açalý bir hafta olmuþtu. Ýkisi de erkek olan bebeklerin isimleri de çok önceden proje kapsamýnda belirlenmiþti: birinin adý Tommy, diðerininki de William idi.

Tommy, kardeþi William'a göre daha kilolu, mavi gözlü, siyah saçlý, sakin bir yapýdaydý. William ise tersine çok hareketli ve kumral olup, baþýndaki birkaç sarý tüy dýþýnda saçlarý yok denecek kadar azdý. Tüm biyolojik deðerleri sürekli izlenerek kayýt altýna alýnýyordu. Görünüþte her þey yolundaydý. Doðumda sahip olduklarý kilolarýndan fazla bir þey kaybetmemiþlerdi. Bu durum, ortama uyum saðladýklarýnýn bir iþaretiydi. Özel donanýmlý küvezlerinde hayatlarýnýn ilk günlerini geçirdiler.

Bakýcýlar, çok zaruri durumlarda ve sadece karanlýk ortamda yanlarýna giriyorlardý. Ýstasyonda kendilerine tahsis edilmiþ alan 200 m^2 den fazla deðildi. Ancak bu küçük alan içerisinde, hayatlarýný sürdürmeye yetecek temel materyaller mevcuttu. Ayrýca geometrik þekiller gibi, dünyaya gittiklerinde benzetecekleri temel bazý þablonlar da deneyin bir parçasý olarak kendilerine saðlanmýþtý.

Eksik olan, dünyadaki yer, gök, denizler, hava ve bunlarda meydana gelen esrarengiz deðiþimler ile dünyanýn göz kamaþtýran canlýlar alemiydi. Tabi bu eksiklerden en önemlisi hiç þüphesiz insan varlýðý ve medeniyetiydi.

Bebeklerin annesi, doðumdan hemen sonra þuuru henüz yerinde deðilken dünyaya geri gönderilmiþ, projeyle ilgili en küçük bir ipucu dahi kendisine hissettirilmemiþti.

Bu nedenle çocuklar hem öksüz, hem yetim, hem de hamisiz býrakýlmýþlardý. Zira dünyadaki öksüz yetim büyüyen çocuklarýn dahi pek çoðunun bir baþka hamileri bulunurdu. Ama bunlarýn yoktu. Veya öyle görünüyor, öyle zannediliyordu. Fakat belki de bu hazin ve de benzersiz yalnýzlýklarý içinde onlarý, dünyadaki hiçbir bebeðin olmadýðý kadar çok daha fazla bir derecede gözetip koruyacak ve büyüyüp ergenlik çaðýna geldiklerinde onlara yol gösterecek bir rehberleri vardý. Ve bu kader günün birinde onlara, insanlýk tarihini deðiþtirebilecek kadar büyük bir görev yükleyecekti. Kýsacasý Trend ve ekibi ile ABD yönetiminin olduðu kadar, kaderin de onlar üzerinde elbette birer planý birer takdiri olacaktý. Bu takdirin, nereye kadar ilk iki planlamayla paralel yol izleyeceði, nerede yönlerinin ayrýlacaðý ise tamamen bir soru iþaretiydi.

Dr.Trend, o akþam kaleme aldýðý günlüðünde þu çarpýcý ifadelere yer vermiþti:

“Þu bir hafta, bu güne kadar ömrümde yaþadýðým stres, korku, endiþe ve ümitlerle yoðrulmuþ duygularýn birkaç katýný yaþattý bana. O güzelim yavrularýn bir deney uðruna, ailelerinden ve doðuþtan sahip olmalarý gereken hemen her þeyden, yani bütünüyle dünyadan mahrum kalacak olmalarý düþüncesi beni dehþete düþürdü. Ýnsanlýk tarihinde bu güne kadar eþine rastlanmamýþ olaðandýþý bir durum bu..

Her ne kadar bu proje bana ait olsa da, iþin pratiðinin düþündüðümden çok daha zor ve acý geçeceðini þimdi anlýyorum. Bu yaptýðýmýz ya bir insanlýk suçu veya insanlýðý kurtarma adýna ortaya konulmuþ benzersiz bir çaba..

Bu aþamada yapacaðýmýz en küçük hatanýn, çok büyük olumsuzluklara yol açabileceðinin farkýndayýz. Bu nedenle ben ve ekibim, hiçbir veriyi gözden kaçýrmadan kaydedip, an be an ortama müdahale edip uygulamaya yön verebilecek þekilde esnek ve hazýrlýklý bir durumdayýz.

Her halükarda amacým, küçük de olsa, insan beyni ve onun ürettiði düþünce yapýsýnýn geliþimine, çevresindeki evrene bakýþ ve yorumlama tarzýna ve toplumsal faktörlerin bu bakýþa olumlu ya da olumsuz etkilerine bir ýþýk tutabilmek. Bunun baþkaca herhangi bir yolu da yoktu doðrusu.

Tommy ve William'dan, ilerde kabul etmeyeceklerini kesin olarak bilsem de, bütün ruhumla özür diliyorum..."

Dr.Trend'in kendisi bir materyalist olmakla beraber, insan beyni üzerindeki çalýþmalarý ilerledikçe, son derece karmaþýk ve yeryüzündeki en þuurlu varlýk olan insanoðlunun bilim ve medeniyeti tarafýndan henüz kýyýlarý bile keþfedilememiþ olan bu üstün bilim ve sanat ürünü kýtanýn, nasýl kendiliðinden oluþtuðu kavþaðýnda mantýðý düðümlenmiþti. Bu nedenle bu deneyde ortaya çýkacak verileri insanlýk adýna olduðu kadar, kendi adýna da yýllardýr sabýrsýzlýkla bekliyordu.

Ve beklenilen dönemece girilmiþti. Bebeklerin dünyevi yaþam alanýndan önemli ölçüde soyutlanmýþ bir ortamda, sadece ve sadece doðuþtan kendilerinde var olan kodlarýn belirlediði bir istikamette düþünce ve davranýþlarý gözlemlenmeye baþlamýþtý.

10 YIL SONRA.. 2027

Tommy ve William’ýn, aradan geçen on yýl zarfýnda, kontrollü beslenmeleri sonucunda bedensel geliþimlerinde yaþýtlarýnýn ortalamasýna göre birkaç yýl ilerde olacak þekilde ilerleme gözlenmiþ olmakla beraber, ruhsal geliþimlerindeki projede öngörülmüþ olan içe kapanýklýk ve durgunluk tutumlarý, baskýn bir þekilde davranýþlarýna yansýmýþtý. William, kardeþi Tommy’ye göre çok daha hareketli ve tepkili bir yapýya sahipti.

Bu durum elbette genetik yapýlarýndaki kalýtsal özelliklerden kaynaklanýyordu. Bu nedenle bu durumda þaþýlacak bir þey de yoktu aslýnda. Burada asýl cevabý aranan þey, mevcut genetik özelliklerin þekillendirdiði bir davranýþ ve bunun arka planýndaki düþünce yapýsýnýn, toplumsal unsurlardan hangi oranda ve nasýl etkilendiði sorusuydu.

Yirmi yýl boyunca, tamamen kapalý ve sýnýrlý bir yaþam alanýnda, sýkýlmadan, bunalmadan iki insanýn nasýl yaþayabileceði, aslýnda neredeyse hiç kimsenin mantýðýna kolay kolay uyacak bir þey deðildi. Gerçekten de bu noktada projeye, proje taslaðýnýn ön deðerlendirmesi yapýlýrken, ABD üst yönetimi de þüpheyle yaklaþmýþlardý. Ancak Dr.Trend’in bu konuda vermiþ olduðu savunma, onlarý bazý þüpheleri devam etmekler beraber ikna etmiþti.

Trend’e göre insan nasýl ki anne karnýndayken, o daracýk ve karanlýk mekanda, algýlama, tepki verme gibi pek çok

beyin fonksiyonuna sahip olduðu halde, herhangi bir strese girmeden hayatýný sürdürebiliyorsa, aynen öyle de, bütünüyle habersiz olduðu ve bu nedenle de ne fizyolojisinin ne de psikolojisinin bir ihtiyaç ve arzu üretmeyeceði dünyaya ait þeylerden yoksunluðu nedeniyle de herhangi bir stres ve dengesizlik yaþamayacaktý.

Bedeninde olduðu gibi psikolojisinde de insan, yine genetikten gelen birtakým arzular dýþýnda, görüp de tecrübe etmediði þeylere karþý herhangi bir arzu ve ihtiyaç hissetmeyecekti. Tabi yaþamýn idamesi için elzem olan nefes alma, yeme, içme gibi biyolojik ihtiyaçlar hariç. Bunlarýn içinde de, örneðin insanýn susama ihtiyacý doðuþtan ve biyolojik olduðu halde, meyve suyu veya alkol alma ihtiyacý sonradan, alýþkanlýklarla ortaya çýkmýþtý.

Bu düþünce doðrultusunda Trend, proje dahilinde denekleri, saðlýklý geliþimlerine yetecek kadar protein-vitamin vs. yüklü tabletler ile su dýþýnda, hiçbir ek maddeyle tanýþtýrmadý.

Vakitlerini, zeka þekillendirici soyut bilgisayar oyunlarýyla, sportif aktivitelerle ve kendi aralarýnda konuþarak geçiriyorlardý. Aralarýnda zaman zaman çatýþma olmuyor deðildi. Bu durum da zaten insanoðlunun genetiðindeki benlik duygusundan ve bu duyguyu tatmin etme ihtiyacýndan kaynaklanýyordu. Ama genel olarak birbirlerine karþý sevgi ve baðlýlýklarý çok güçlü, tutum ve davranýþlarý ise büyük oranda paralel çizgilerde seyretmekteydi.

Dr.Trend, geçen on yýl içerisinde, Tommy ve William'ýn davranýþlarýný gözlemleyerek, hangi davranýþlarýn kalýtsal olduðu konusunda net bilgilere sahip oldu. Toplumsal etkenler sýfýra indirgendiðinden, karþýsýnda gördüðü insan davranýþlarýna ait tablonun tamamýna yakýný, genetik etkiler tarafýndan þekillendirilmiþti. Bu davranýþlar arasýnda, sevmek, öfkelenmek, sevinmek, gülmek, üzülmek ve düþünmek gibi temel insani tavýrlar bulunmaktaydý.

En dikkat çeken hususlardan biri ise, öyle sýnýrlý bir ortamda dahi denekler, kim olduklarý, hayatlarýnýn nasýl baþladýðý, son bulup bulmayacaðý, bulacaksa bunun ne zaman olacaðý, bu içinde bulunduklarý mekaný kimlerin ve ne için hazýrladýðý, onlarýn halen nerede olduklarý ve neden kendilerine görünmedikleri konularýnda yaþadýklarý merak, endiþe ve duyguyla karýþýk içine düþtükleri düþünce girdaplarý idi. Bu girdaplara her girdiklerinde bunalýyor, aralarýnda tartýþýyor, korkuyor ve geriliyorlardý.

Bu durum Dr.Trend'in oldukça ilgisini çekiyor, uykularýný kaçýrýyor, beynini kemiriyordu. Kendisini düþüncesinden dehþete düþürüp, onu deneklerde olduðu gibi benzer girdaplara sokan soru ise: "Tommy ile William'ý bir amaç uðruna bulunduklarý ortama koyarak, onlarý izleyen ve onlarla ilgili bir plan besleyen kendi iradeleri gibi, acaba insanoðlunu benzer mantýkla dünyaya gönderip de, ölümden sonra onlarla ilgili planlarý olan bir baþka büyük irade olabilir miydi?" sorusuydu.

Zira benzer þekilde insanlýk tarihinin bilinen en eski kayýtlarýndan itibaren, insanlýðýn en köklü meseleleri, kim olduklarý, nereden gelip nereye gittikleri, kendileri ve evrenin ortaya çýkýþ ve deveran ediþindeki sýrlar, gizemler ve ölüm ötesi bilmeceler olmuþtu. Tommy ile William'la ilgili deney de bu yönüyle bir insanlýk deneyi olma hüviyetine bürünüyordu.

Yýllar birbirini kovaladý. Derken beklenilen an gelip çattý. ikizler þimdi yirmi yaþýndaydý. Þekilleri yorumlama ve sentezleme yetenekleri oldukça geliþmiþti. Bilgisayar üzerinde son derece karmaþýk soyut durumlarý irdeleyip, kýsa sürelerde anlamlandýrabilmekteydiler. Vücut yapýlarý orantýlý ve geliþmiþ, saðlýk durumlarý yerindeydi. Kýsaca tarihi misyonlarýný üstlenmeye hazýrdýlar artýk.

08 Nisan 2037 akþamý, yemeklerini yedikten hemen sonra, sularýna karýþtýrýlan etkili bir maddenin tesiriyle uykuya daldýlar. Uyandýklarýnda, kabus sona erip dünya cennetinde yeniden doðmuþ mu olacaklardý, yoksa yeni ve daha kötü bir kabusun, þimdiye kadar yaþadýklarýndan daha derin ve daha güçlü girdaplarýn içine mi sürükleneceklerdi?

09 NÝSAN 2037

NASA KARARGAHI, LOUÝSÝANA

Tommy ve William ayrý ayrý kapsüllere yerleþtirilmiþ, yolculuklarý, Pasifik Okyanusunda önceden belirlenmiþ insansýz büyük bir adaya inecek þekilde planlanmýþtý. Kendilerini kapsüllere yerleþtiren proje ekibinin çoðunun gözleri yaþlýydý. Yirmi yýl boyunca, gözlerinde hâlâ küçücük birer bebek olan bu masum insanlara bir kerecik sarýlamamýþ olsalar bile, kimileri annelik, kimileri de babalýk duygularýný ilk defa onlarla tatmýþlardý. Ve þimdi o masum bebeklerini, vahþetle, zorluklarla, acýlarla dolu bir dünyanýn içerisine atýyorlardý. Tommy ve William'ýn ruhlarýnda yaþayacaklarý tarifsiz ve benzersiz böylesi bir depremden sað çýkýp çýkamayacaklarý belli bile deðildi.

Kendi aralarýnda olayýn insanlýk tarihi açýsýndan önemiyle ilgili olarak konuþmalar geçti:

Henry:

—Adem ile Havva'dan sonra ilk defa yeryüzü, kendisi üzerine daha önce hiç ayak basmamýþ olgun insanlar aðýrlayacak, dedi.

Gerçekten de öyleydi. Onlarýn dýþýndaki bütün insanlar, hayata gözlerini yeryüzünde açmýþlardý. Bu olayýn tarihsel açýdan benzersiz olan bir yönüydü. Belki bunun kadar, hatta bundan da önemli bir diðer yönünü ise Nicola tespit etti:

—Belki de Tommy ve William, Adem ile Havva'nýn yeryüzüne indiklerinde olduklarýndan bile daha günahsýzlar, ne dersiniz?

Christine söze girdi. Çünkü kendisi, dindar bir Hýristiyan idi. Onun inancýna göre doðan her bebek günahkar idi. Bu doðuþtan gelen günahýndan arýnabilmesi için ise vaftiz edilmesi gerekiyordu. Oysa Tommy ile William vaftiz edilememiþlerdi. Doðduklarýnda, Christine onlarý bildiði usul çerçevesinde yarým yamalak da olsa vaftiz etmek istediyse de, Dr.Trend buna izin vermemiþti. Zira bu müdahale her ne kadar denekler farkýna varmasalar da, projenin ruhuna aykýrý idi. Bu, daha ilk dakikalarda projenin yara almasý anlamýna geliyordu. Nitekim, Trend'e göre din ya da inanç da birey üzerine genellikle onun iradesi dýþýnda oturtulan toplumsal kalýp yargýlardan biri hatta beki de en önemlisi idi. Deneklerin ise tüm bu toplumsal dayatmalardan arý olmalarý gerekiyordu.

—Hayýr, Nicola, katýlmýyorum. Çünkü onlar doðduklarýnda vaftiz edilmediler. Bu nedenle onlar da Adem ile Havanýn günahýndan nasipliler. Bunun için bu aleme gönderildiler. Yoksa günahsýz olsalardý, herhalde cennette kalýrlardý.

Nicola:

—Ama insanýn henüz daha bebekken, hiçbir müdahalesi ve kusuru olmadan, kendisinden öncekilerin hatalarýndan sorumlu tutulmasý hangi adalet mantýðýyla baðdaþtýrýlabilir? Bunun modern hak ve hukuk formasyonu açýsýndan kabul edilebilir bir yönü olduðuna inanmýyorum.

Cristine:

—Dine ait iman kaidelerinin her zaman rasyonel bir mantýðý bulunmayabilir Nicola. Eðer öyle olmasa idi, Mesih'in babasýz doðumu ve göðe yükseliþi nasýl pozitif akýlla izah edilebilirdi?

Nicola:

—Üzgünüm ama ben, zaten bunlarýn hiçbirine inanmýyorum. Bence dinler, efsaneler gibi, zaman içerisinde dallanýp budaklanarak þekilleniyorlar. Çoðu zaman da siyasetin meþrulaþtýrýlmasý için bir araç olarak kullanýlmýþlar ki halen de öyle. Pozitif akýlla baðdaþmayan hiçbir þeye inanmýyorum.

Henry, bir tartýþma ortamýna kendisi yol açmýþ olmak endiþesiyle:

—Lütfen bu derin konularý tartýþmayalým arkadaþlar. Burada yapmaya çalýþtýðýmýz zaten deneklerin özgürleþtirilen akýllarýnýn olup biten her þeyi yeni baþtan yorumlamasý deðil mi? Onlar üzerinde hiçbir toplumsal baský olmayacak. Bu nedenle bizden daha þanslýlar bence. Daha rahat akýl yürütebilme fýrsatlarý olacak. Önemli olan da bu. Biraz sabýrlý olup neler olup biteceðini izleyelim ne dersiniz?

* * *

Kendi aralarda Tommy ile William'ýn dünyaya iniþlerini, farklý açýlardan deðerlendirmeye bir süre daha devam ettiler. Hepsi de çok heyecanlýydý. Çünkü bu tarihî olduðu hepsi tarafýndan hiç þüphesiz kabul edilen olayýn, hangi çapta etkiler doðuracaðý merak konusuydu. Ne de olsa, kendilerinin de bu olayda bir emekleri, katkýlarý vardý.

Fakat o sýrada hiçbirinin aklýnda, deneyin gerçekte hangi boyutlara varacaðý ve bundan nasýl etkilenecekleri ve olaya kimlerin nasýl müdahil olacaðý konusunda en ufak bir fikirleri yoktu.

Dr. Trend, bu büyük âný ABD Baþkanýyla izlemek ve kendilerine izahat vermek üzere 6 saat öncesinden dünyaya dönmüþtü. NASA'nýn Louisiana üssünde, bir grup üst düzey insan ayakta nefeslerini tutmuþ kapsülün belirlenen hedefe sað salim inmesi için saniyeleri geri saymaktaydýlar.

4..3..2..1..0! Ýþte yirmi yýldýr beklenilen an. Kapsülleri taþýyan mekik atmosfere girmiþti. Mekiðe iki ABD savaþ uçaðý eþlik ediyordu. Mekiðin görüntüleri birkaç saniye içerisinde ekranlara yansýdý. Süzüle süzüle ilerleyen mekik, 10.000 feet yüksekliðe indiðinde kapsülleri boþluða býraktý. Birkaç saniye sonra da kapsüller paraþütlerini açtýlar. Dakikalar sonra, birisi adanýn yüksek daðlýk kesimlerine, diðeri ise sahile yakýn ormanlýk yamaçlarýn birine düþtü.

09 NÝSAN 2037
MARÝKANDO ADASI, SAAT: 05.45

Gecenin, yerini sabah aydýnlýðýna býraktýðý vakitlerde hayvanlarýn uðultularý dýþýnda adada henüz sýra dýþý bir ses duyulmamýþtý. Kapsüllerin düþüþlerinin ardýndan neredeyse 3 saat geçmesine raðmen ekranlarda, adanýn önemli misafirlerine ait herhangi bir görüntü belirmiþ deðildi. Bu, onlarýn henüz kapsüllerden çýkmadýklarýný gösteriyordu. Çünkü kapsüllerden çýkmýþ olsalar, üzerlerinde bulunan bio-computerler aracýlýðýyla kendilerinden sinyaller alýnabilecek ve bu sinyaller yardýmýyla uydular görüntü için o koordinatlara yönlendirilebilecekti. Ancak kapsüllerin içindeyken bu sinyalleri alma imkaný yoktu.

Dr.Trend’in ve tüm diðer proje ekibinin sabýrlarý tükenmek üzereydi. Planlanan uyanýþ saatinin üzerinden neredeyse 1 saat geçmiþti. Gerçi kapsüller, içinde 24 saat yetecek kadar oksijene ve her türlü darbeyi emici özelliðe sahip bir dýþ kabuða sahipti. Ama buna raðmen acaba, Tommy ve William’ýn baþýna kötü bir þeyler gelmiþ olabilir miydi? Þayet böyle bir durum yoksa, neden hâlâ uyanýp kapsüllerden dýþarý çýkmamýþlardý? Uydudan mekiklerin düþtüðü noktalarýn net görüntüleri alýnamadýðýndan, küçük de olsa bir aksilik olabileceði korkusu akla gelmekteydi.

Aradan yarým saat kadar süre geçmiþti ki, daðlýk kesimlere düþen mekiðin bulunduðu bölgeden ilk sinyaller gelmeye

baþladý. Bu sinyaller Tommy’ye aitti. Çok geçmeden sahil kesimlerinden William’a ait diðer sinyaller de alýndý. Proje izleme merkezindekiler büyük bir coþkuyla birbirlerine sarýldýlar.

Ýþte kalp atýþlarýnýn top güllesi kadar güçlü duyulabildiði, heyecandan insanýn ayakta duramayýp dizlerinin baðýnýn çözüldüðü an! Ýnsan, her türlü önyargýdan ve yönlendirmeden uzakta, yeni doðmuþ kadar saf ve masum, yalýn bir ruh, açýk bir yürekle kainatla baþ baþa..

Buraya, güneþi, ayý, yýldýzlarý, onlarýn duruþ ve hareketlerini; baþ döndürücü güzellikleriyle bulutlarý ve onlarýn güneþin boyasý, rüzgarýn fýrçasýyla belenip büründüðü anlýk þekillenen paha biçilmez manzaralarý; bu manzaralara fon ve çerçeve olan daðdan ve denizden ufuklarý; yaðmurlarý ve onlara çatlayarak baðrýný açmýþ çorak topraklarýn içinde filizlenip arzý endam etmeyi bekleyen zarif çiçeklerin tohumlarýnýn gizli aðlayýþlarýný, yüreðinden coþup deryalara koþan nehirlerin içinden fýþkýrdýðý daðlarý; yere düþmeden önce bir sonraki baharda buluþmak üzere birbirleriyle vedalaþan yapraklarýn dalýndan düþtüðü aðaçlarý; çeþit çeþit, renk renk, enfes kokulu, tadýna doyulmaz meyveleri ve yemiþleriyle bitkileri; her biri insaný hayrette býrakacak kadar bilgili ve hünerli iþ gören türlü türlü hayvanlarý; kýsaca canlý cansýz tüm varlýklarý ve en önemlisi de kendini yani insanoðlunu ve onun üretip yok ettiklerini anlamaya, keþfetmeye; bakýp da göremediklerini görmeye, görüp de okuyamadýklarýný okumaya; duyup da algýlayamadýklarýný algýlamaya ve anlamlandýrmaya gelmiþlerdi.

Her an her saniye çizilip þekillendirilmekte olan ve mütemadiyen silinip farklý farklý suretlerde yeniden sergilenen, boyanan, hareket ettirilen, kokan, konuþturulan bu tablolarý izlemek, dinlemek ve insanlýk adýna anlamlandýrmayý baþarmak için...

Üzerlerine, teklif edilseydi eðer belki de hiçbir insanýn razý olmayacaðý bir görev yüklenilmiþti. Bu misyon onlarý daha önce hiçbir insanýn olmadýðý kadar kimsesizleþtirmiþ, kimliksizleþtirmiþti. Ne için ve ne adýna? Kader, onlarýn bu dokunaklý hallerine acýyarak onlara, kendilerini bulmalarý ve sonra kendilerine reva görülen ve görülecek olanlarýn hesabýný sorma fýrsatý bulacaklarý bir baþka misyon yükleyecek miydi? Yoksa insanlarýn, hikayelerini duyduklarýnda yüreklerini sýzlatacak kadar hazin yeni talihsizliklere ve kederlere mi gark olacaklardý?

Bütünüyle bilimsel gerekçelere dayanan ve insanlýðýn menfaati uðruna giriþildiði görülen bu büyük projede, öngörülmeyen ve açýklanmayan hatta proje mimarlarýnýn dahi boyutlarýný akýllarýnýn ucundan dahi geçirmedikleri, sinsi planlar, þeytani hesaplar bulunmasý ihtimali var mýydý?

Bunu zaman gösterecekti.

VE TOMMY, YERYÜZÜNDE!

Tommy, gözlerini açýp bakýnca gördüklerine inanamadý. Çevresi esrarengiz ve göz kamaþtýrýcý þeylerle dopdolu idi. Kendi alýþkýn olduðu yaþam alanýna göre belki hayal edemeyeceði büyüklükte ve çeþitlilikte bir alem. Binlerce renk tonu, yüzlerce farklý ses iç içe. Her yerde bir hareketlilik, her tarafta bir coþku var. Donakalmýþtý. Þaþkýnlýk içinde etrafýna baktý. Heyecandan düþüp bayýlacaktý neredeyse. Baþýnýn döndüðünü hissetti. Gözlerini bir süre kapattý. Ama sesler hâlâ kulaðýna geliyordu. Sonra tekrar açtý gözlerini. Baþýný havaya kaldýrýp baktý:

Güneþi gölgeleyecek kadar uzun ve iri aðaçlar devasa dallarýný birbirine dolamýþlar. Huþuyla sallanan dallarýn ve yapraklarýn arasýndan hüzme hüzme gelen parlak ýþýklar var. Aðaçlarýn izin verdiði kadarýyla görülebilen açýk mavi tavaný oldukça yüksek ve beyaz tonlardaki beneklerle[3] sürekli hareket halinde.. Derisinde rüzgarýn verdiði hoþ bir serinlik, etrafta rengarenk çiçekler mis kokularýyla burnunu okþuyor.

Koþuþturan sincaplar, uzaklardan bir görünüp bir kaybolan geyikler, türlü türlü manevralarla inanýlmaz bir gösteriyi kusursuz sergileyen uçan yaratýklar, dallarda cikcikleriyle onlara tempo tutan benzerleri, az öteden bir kayanýn üzerinden gürül gürül çaðlayýp düþtükten sonra akýp giden suyun dinlendiren þýrýltýsý...

---

3 Bulutlar

Ayaklarýnýn altýnda, topraðýn diðer insanlara yabancý olmayan þefkatli sýcaklýðý, topraðýn üzerine kýsmen yayýlmýþ yeþilin türlü renkleriyle boyanmýþ çimenler ve otlardan bir örtü. Aralarýnda sarý, kýrmýzý, mavi, mor ve daha pek çok muhtelif renkte papatyalar, leylaklar, menekþeler, laleler...

Hayret ve dehþet içerisindeydi Tommy. Hareket eden her nesneyle irkiliyor, duyduðu her sesin geldiði yöne dönüp bakýyordu. Nabzý her an yeni rekorlara koþuyordu sanki. Kalbi yerinden çýktý çýkacaktý. Dakikalar sonra kendini ancak toparlayabildi. Beþ on metreyi geçmeyen bir yarýçap içinde adým atmaya baþladý. Aslýnda kendi etrafýnda dönüp duruyordu.

Cesareti arttýkça çemberi geniþletmeye hatta merkezden uzaklaþmaya cüret edebildi. Yavaþ ve temkinli adýmlarla gezerek dolaþmaya baþladý. Çevresinde sayamayacaðý kadar çok varlýk, kendi aralarýnda anlayamadýðý bir dilde konuþuyorlardý.

Tommy'nin bu hayret veren manzaralar karþýsýnda kalp ritimleri hýzlanýyor, kaný daha hýzlý akýyor, zaman zaman þaþkýnlýktan ve heyecandan bulunduðu yere yýkýlýp kalýyordu. Vakit böylece öðleni buldu.

Öðlenin sýcaðýndan bunalýnca, bir aðaç gölgesine sýðýnýp öylece uzandý. Saatler süren yorucu bir yürüyüþün verdiði halsizlikle oracýkta uykuya dalýverdi. Çok geçmemiþti ki, birden tuhaf bir sesle irkildi.

Výzzzz...výzzzz..

Zaman zaman artýp azalan bu ses, sanki bir þeyin kendisine doðru yaklaþýp uzaklaþmakta olduðu hissini veriyordu. Ama çevrede görülen bir þey yoktu. Sesini duyduðu halde göremediði bu þeyden ötürü oldukça rahatsýz oldu. Ýþte tam o sýrada hafif bir sýzý hissetti ayaðýnda. Birkaç dakika sonra da tatlý bir kaþýntý baþladý. Bu tecrübe Tommy'nin çok hoþuna

gitmiþti. Kaþýdýkça kaþýyasý geliyordu. Zamanla kaþýnan bölgenin kýzardýðýný ve þiþtiðini fark etti. Endiþeleri biraz daha artmýþtý ki, ayný sesi tekrar duydu:

Výzzzz…výzzz..

Tommy bu kez sesin kaynaðýný bulmaya kararlýydý. Gözlerini dört açýp her an saldýrýya uðrayacak ürkek bir canlý refleksiyle savunmaya geçti. Ve iþte, düþman görüþ alanýna girmiþti. Zorlukla fark edilebilecek kadar küçük ve narin bir yapýsý vardý bu canavarýn. Bir iki hamleyle onu yakalamaya teþebbüs ettiyse de, hasmýnýn bu hamleleri boþa çýkarmadaki mahareti karþýsýnda hayret ve þaþkýnlýk içinde kalakaldý. Aradan dakikalar geçti. Tommy'nin yoðun çabalarý sonuçsuz kalmýþtý. Anlaþýlan bu þey, çok yüksek bir bilim ve teknoloji ürünüydü.

Oturup kaldý bulunduðu yere. Aklýna biyo-computerindeki databankýna bakmak geldi. Bunun için tek yapmasý gereken, bulmak istediði nesneye konsantre olmak veya birkaç saniye aralýksýz o nesneye gözlerini kilitlemekti.

Ýþte o sýrada Tommy algýladýklarýndan irkildi. Gözleri fal taþý gibi açýlmýþtý. Saliselerle ifade edilecek bir zaman dilimi sonunda Tommy aradýðý bilgilere ulaþmýþ, fakat bu ulaþtýðý þeyler kendisini tarifi anlatýlmaz bir hayret ve dehþet içinde býrakývermiþti. Zira belleðinde yer eden ve kendisine meydan okuyan o küçücük þey, gerçekten de çok yüksek bir bilim ve teknoloji ürünü, müthiþ bir sanat harikasýydý: Evet, o bir sivrisinekti.

Saniyede 500 kez çýrptýðý kanatlarý, karmaþýk yapýda bir sondaj makinesi olan hortumu, kendi aðýrlýðýndan fazla bir istiab haddi bulunan kan depolarý, hedefi görmede kullandýðý hassas radarlarý, ayaklarýndaki ýsý sensorlarý, henüz bu gezegendeki teknolojinin ulaþmakta çok gerisinde kaldýðý manevra kabiliyeti ve dehþetli görünümüyle o, 8 mm boyunda dev(!) bir SÝVRÝSÝNEK'ti.

Avýný bulabilmek için ýsý, gaz, nem ve daha baþka pek çok maddelere duyarlý bir algýlama sistemi vardý. Hedefin ýsýsýný anýnda algýlayan ayakuçlarý otomatik bir þekilde hedefe kilitlenebiliyordu. Ayaklarý, her türlü yüzeye tutunabilecek bir özellikteydi. Gözleri, en kalýn derinin altýndaki kan damarlarýný bile bulacak hassasiyette ve gece görüþ sistemiyle donatýlmýþ idi. Isýracaðý zaman, seri bir þekilde, son derece geliþmiþ bir silah olan hortumunu kýlýfýndan sýyýrýp, çok keskin olan dört býçaðýyla deriyi kesip, iki parçadan oluþan tüpleriyle de kaný rahatlýkla kendisine çekebilmekteydi. Bu manevra sýrasýnda hissedilmemek için de býçaklarýndan birisi, taarruz edilecek bölgeye uyuþturucu bir sývý enjekte ediyordu.

Tommy, yeryüzünde yapmýþ olduðu bu ilk keþfinden þaþkýna dönmüþ, kafasý oldukça karýþmýþtý. Bu gezegen, kendi bilgisi dahilindeki teknolojinin çok fevkinde bir düzeyde bulunuyordu anlaþýlan. Bu ileri teknoloji ürününü, kimlerin nerede ürettiklerini merak etti.

Databankýndaki bilgiler kendisine bu üretimin, þu an gözünün önünde bulunan uçsuz bucaksýz yeryüzünün hemen her yerinde yapýlabildiði bilgisini verdi. Yani üretimde o denli ileri ve uzmanlaþmýþ olmalýlar ki, tam donanýmlý büyük karmaþýk plantlara ihtiyaç duymadan, sýradan yerlerde de üretim sistemlerini iþletebilmekteydiler. Üstelik de yine hayret verici bir þekilde bu ürünler kendi kendilerini kopyalama özelliðine sahiptiler.

Diþi modelde bir sivrisinek, üzerinde üretim yapacaðý zemin olan topraðýn yapýsýný analiz eden karnýnýn altýndaki bir cihazýn yardýmýyla uygun sývý bir zemini arayýp bulduktan sonra, yumurtalarý buraya býrakýr ve giderdi. Yumurtalar öyle programlanmýþtý ki, dýþarýda uygun ýsý ve nem ortamýnýn oluþmadýðý durumlarda geliþimini durdurmaktaydý. Renkleri parlak sarý olan bu yumurtalar gün aðarýnca, güvenlik gerek-

çesiyle karartýlmaktaydýlar. Suyun içinde batmamalarý için, suda çözülmeyen bir tür zamkla birbirlerine tutturularak sal þekline getirilmiþlerdi. Bu sayede batmaktan korunabilmekteydiler.

Programlanan saat gelip, ana bilgisayar kendilerine kabuklarýný aç komutunu verince, açýlan yumurtalarýn içinden minik modeller çýkmaya baþlýyordu. Bundan sonra da pek çok hassas ve kritik imalat aþamalarýndan geçip, su üzerinde batmadan durabilen ayaklarý yardýmýyla kapsüllerinden çýkarak önceden herhangi bir test uçuþu yapmaya gerek duymadan doðrudan havalanmaktaydýlar.

Tommy, keþfettiði bu teknolojiye hayran kalmýþtý. Bu teknolojiyi kullananlarý çok merak etti. Kendilerine soracaðý çok þeyler vardý. Ancak, þaþýlacak bir þekilde Tommy'nin databanký kendisine, bu teknolojinin sahiplerine ait herhangi bir bilgi vermiyordu. Defalarca denedi, baþaramadý. Sonra:

—"Bu gezegende en ileri teknoloji ve sanat kime ait?" diye, sorgulama formatýný deðiþtirerek bir kez daha denedi.

— Herhalde, dedi, bu ürünü yapanlar, bu gezegendeki en ileri teknoloji ve bilimi kullananlar olmalýdýr.

Sorgulama sonucunda "Ýnsanlar" çýktý. Devam etti Tommy:

—Sivrisineði insanlar mý yaptý?

Databanký bu defa, kendisini çýkmaza sokacak þekilde "hayýr" cevabýný verdi. Þaþýrýp kalmýþtý. Þayet bu gezegende en ileri teknoloji insanlarýn ise ve insanlarda sivrisinek üretecek teknoloji yoksa sivrisineði kim yapmýþtý?[4]

Ayrýca databankýndan, insanlarýn deðil sivrisineðin bir kanadýný üretmek, o mekanizmayý çözümleyecek bir mühendis-

4 "Þüphesiz Allah, bir sivrisineði de, ondan üstün olaný da örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuþkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduðunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamýþ?" derler. (Oysa Allah,) Bununla birçoðunu saptýrýr, birçoðunu da hidayete erdirir..." (Bakara, 26)

lik bilgisine dahi henüz sahip olmadýklarýný öðrenmiþti. Mantýðý tek bir sonuca götürüyordu kendisini:

Þayet bu dünyadaki en ileri teknoloji insanlarýn, fakat insanlar bu varlýðý üretmenin çok gerisinde iseler, o halde sivrisineði üreten biri ya da birileri mutlaka var fakat bu ya databanký tarafýndan bilinmiyor veya kendisinin bilmediði bazý sebeplerden ötürü gizli tutuluyordu.

Bu açýklama kendisini biraz rahatlatmýþtý. O sýrada kardeþi William aklýna geldi. Onu bulduðu anda bu yaþadýklarýný kendisine anlatmak, heyecanýný onunla paylaþmak, onun da fikrine baþvurmak için sabýrsýzlanýyordu. Çünkü kardeþinin zekasýna güveniyordu. Bu kesinlikle yirmi yýllýk ömründe yaþadýðý en heyecan verici tecrübeydi.

Tommy bu doða harikasý adada dolaþýrken karnýnýn acýktýðýný hissetti. Etrafýna bakýndý ama yiyebileceði bir þey göremedi. Çünkü onun aradýðý þey, alýþkýn olduðu besin deposu tabletlerdendi. Umutsuz arayýþý saatler sürdü. Sonunda hüsran içinde baþýný önüne eðmiþti ki, önceki tecrübesindekine benzer, fakat sesin nereden geldiðini rahatlýkla görebildiði diðer bir výzýltý çýnladý kulaklarýnda. Bu sivrisineðinkine göre daha tok ve daha sürekli bir uðultuydu. Ve bu ses kesinlikle, birkaç adým ilerde serpiþmiþ bulunan rengarenk çiçeklerin arasýnda birinden ötekine telaþla konup duran renkli ve gösteriþli bir yaratýktan[5] geliyordu.

Ýçinde hissettiði ürkekliðe raðmen, merakýna daha fazla dayanamayýp usulca yanaþmak istedi yanýna. Yere uzandý. Dirsekleri üzerinde sürünerek yanaþtý bu yaratýðýn yanýna. Ve onu tarifi zor bir hayranlýk ve zevk içerisinde seyre daldý. Bu arada zihnine, bu harika yaratýkla ilgili bilgiler de databankýndan akývermiþti.

5 Arý

Üç haftada 800 kilometre yol alabilen, bu seyrine daldýðý türden 30.000 kadarýný içinde barýndýran kolonileri, salgýladýðý hormonlar ve kokular ile kovanýn disiplinini saðlayan bir kraliçe tarafýndan yönetilmekteydi. Bu toplulukta anayasa, itaat, çalýþkanlýk ve temizlikti.

Beþ altý haftalýk kýsa ömründe iþçi arý, polen toplama, temizlik, beslenme, petek inþaatý, savunma, yiyecek temini gibi koloninin ihtiyaç duyduðu görevlerin tamamýna yakýnýný üstlenmiþti. Kraliçe arýnýn ise tek görevi neslin devamýný saðlamak üzere yumurtlamaktý. Kovanlarda zaman zaman bulunan erkek arýlar, kraliçe ile çiftleþtikten sonra ölür, kalanlarý ise baþka bir görevleri bulunmadýðýndan koloniden kovulurlardý.

Bu sistemde, iþi olmayana yer yoktu. Her þey bir amaca yönelik olarak tasarlanmýþ ve öyle iþlemekteydi. Altýgen yapýdaki birbirine bitiþik saðlam, ekonomik ve estetik evleri, yeryüzündeki en besleyici maddelerin baþýnda gelen arý sütü, polen ve balýn yaný baþýndaki tesirli zehiri, beslenmeyle iliþkilendirilmiþ iþ bölümü ve rolleri[6], yollarýný bulmada kullandýklarý son derece karmaþýk yöntemler, bu yaratýklarýn ileri derece geliþmiþ bir bilince ve medeniyete sahip olduklarýný göstermekteydi. O küçücük bal makinesinin baþýnda, onun önemli görevinin mükemmel programýný yazmak ve karnýnda en tatlý bir gýdayý koymak ve piþirmek ve kuyruðuna zehiri kendi bedenine zarar vermeden yerleþtirmek iþlerinin, büyük bir dikkat ve intizam, gayet bilinçli bir ilim ve sanat ile yapýldýðýný düþündü.

Peki dedi Tommy, bu derece geliþmiþ bir bilgi, sanat ve bilinç düzeyindeki bu kabiliyetli varlýklar, neden beþ altý haftalýk kýsacýk ömürlerinin tamamýný hiç durmaksýzýn çalýþa-

---

6 Arýlarýn, doðumlarýndan sonraki birkaç gün içinde gördükleri beslenme durumuna göre özellik ve sosyal rolleri belirleniyordu. Daha iyi beslenenler daha önemli görevlerde bulunuyorlardý. Bir baþka ifade ile kilit pozisyonlarda görevlendirilmesi önceden planlanmýþ arýlarýn, toplumsal sistemleri tarafýndan beslenmelerine özen gösteriliyordu.

rak, kendilerine gerekli olan balýn kat kat fazlasýný üretmekteydiler? Acaba bu son derece besleyici ve kýymetli ürünü arýnýn kendisinin dýþýnda bir kullanan mý vardý?

Bu düþünceler içindeyken Tommy, takip ettiði arýnýn peþinde onun büyüsüne kapýlmýþ bir vaziyette farkýnda olmadan yuvalarýnýn bulunduðu aðaç kovuðuna kadar gelivermiþti. Binlerce arýnýn oldukça hýzlý bir þekilde uçtuklarý halde, son derece usta manevralarla birbirine çarpmadan o kovuða girip çýktýklarýný þaþkýnlýkla izledi. Daha önce arý ýsýrýðýný hiç tecrübe etmemiþ olduðundan, o aðaç kovuðuna yaklaþýp bakmaya ve hatta elini uzatýp içinden bir parça petek almaya cesaret edebildi. Þükürler olsun arýlar kendisine bir þey yapmamýþlardý. Gerçi, insanlar hep ayný þekilde arýlarýn içinden ballarýný alýyorlardý ama onun da münasip bir usulü, uygun bir yöntemi vardý elbet.

Tommy, kopardýðý petekten bir parça aðzýna attýðýnda, gözleri ýþýldadý. Tükürük bezleri daha hýzlý çalýþmaya baþladý. Dili ve midesi ilk defa gerçek anlamda bir bayram yaþamýþtý. Bu mükemmel tat, sanki kendi dimaðý için tasarlanmýþtý. Yedikçe yiyesi geliyordu. Ama bir yerde durmalýydý. Susamýþtý. Etrafýna þöyle bir bakýndý. Yapraklarýn üzerlerinde su birikintileri olduðunu fark etti. Onlarla aðzýný sulandýrdýysa da, hararetini teskin edemedi. Daha fazla su bulmak ümidiyle yürümeye baþladý. Hem yürüyor, hem de az önce tattýðý lezzetin tam kendisine göre olduðunu düþünüyordu. Bundan böyle hep bal yemeliydi. O sýrada birkaç dakika önce aklýna takýlan soruyu hatýrladý:

—Bu muhteþem ve akýllý varlýklar, bir ömürlerini vererek ürettikleri, teknolojilerinin ve yoðun emeklerinin sonucu olan, kendi kolonilerinin üstün baþarýsý ve medeniyetlerinin tatlý meyvesi olan bu eþsiz BAL'ý, neden ihtiyaçlarýnýn kat kat fazlasýyla üretmekteydiler?

Sorunun cevabýnýn bir kýsmýný idrak etmiþti. Kendisi, yani insanoðlu bundan yararlanmaktaydý. Demek ki, bu alemdeki insanlar balý önceden sipariþ veriyorlardý. O yüzden üretim kapasitesi onlara göre arttýrýlmýþtý. Ama bunun karþýlýðýnda arýlar insanlardan herhalde çok kýymetli bir karþýlýk bekliyor ve de alýyor olmalýydýlar. Halbuki balý alýrken herhangi bir bedel, herhangi bir karþýlýk talep edilmemiþti kendisinden. Arýlarýn insanlara bu iyiliði neden yaptýðýný anlayamamýþtý. Belki de karþýlýðýný peþin ve toptan ödemiþti insanlar. Kafasýný daha fazla yormak istemediðinden, sorunun bu kýsmýnýn cevabýný sonraya býraktý.

Kendisi henüz farkýna varmasa da, serinleyen hava, giderek artan su þýrýltýlarý, coþkun bir su kaynaðýna yaklaþmakta olduðunu gösteriyordu. Derken aðaçlarýn geniþ yapraklarý arasýndan, vadinin aþaðý kesimlerinde çaðlayan bir þelale görünmeye baþladý.

Tommy, gördüðü bu þelaleye doðru hýzlýca yürümeye devam ederken, ayaklarýnýn önünde düzenli hareket eden, küçük bir karýnca ordusuna rastladý. Hepsi tek sýra olmuþ, önlerindeki komutanlarýný sýrayý bozmadan takip ediyorlardý. Onlarý ezmemek için durmak istedi ama bu fark ediþi o kadar ani olmuþtu ki, üstlerine basmak üzereyken ayaðý havada kalmýþtý. Tommy, ikinci bir hamleyle havada olan ayaðýný basacaðý yerin bir adým ötesine uzatmayý baþardý. Bu tek adým uzun atlayýþla o küçük yaratýklarýn önlerinde buluvermiþti kendini. Tek sýra ilerleyen bu birliðin, kendisinin onlara göre devasa olan iri cüssesinin ani hareketinden irkilmeyip, düzenlerini zerre miktar bozmadan, þaþýrtýcý bir serinkanlýlýk ve teslimiyetle ayný istikamete doðru fakat Tommy'nin ayaklarýnýn etrafýndan dolaþarak yollarýna devam etmeleri, gerçekten þaþýlacak þeydi. Anlaþýlan o kadar acil iþleri var ve iþlerine o kadar konsantre olmuþlardý ki, Tommy'nin varlýðýndan haberdar bile olmamýþlar veya ken-

disini dikkate deðer bulmamýþlardý. Ýkinci þýkkýn doðru olabileceði ihtimaline karþý Tommy biraz bozulsa da, yavaþça çömelip onlarý izlemeye karar verdi.

Kendileri hakkýnda daha çok þey öðrenmek istedi. Tekrar databankýna baþvurdu. Baktý ki, arýlar gibi otoriter bir kraliçenin idaresinde hayatlarýný sürdüren bu diþi yoðun canlýlarýn[7] mükemmel iþleyen bir toplumsal sistemleri vardý. Kendi içlerinde iþçiler, temizlikçiler, ziraatçýlar, inþaatçýlar, toplayýcýlar, askerler gibi farklý mesleklere ve bu mesleklere uygun vücut donanýmýna sahiplerdi. Aralarýndaki iþbölümü ve görevlendirmeye topluluðun hiçbir ferdi itiraz etmiyordu.

Klimatoloji, meteoroloji ve þehircilik konularýnda çok uzmanlaþmýþ olduklarýndan, yuvalarýnýn yapýsýný havalandýrma ve sýcaklýðýn dengeli daðýlýmýna imkan verecek þekilde tasarlamaktaydýlar. Geliþmiþ bir haberleþme sistemleri vardý. Yollarýný bulmada, koku ve topoðrafik yapýlardan yararlanýyorlardý. Bu canlýlarýn en belirgin özellikleri, aðýrlýklarýnýn elli katýný kaldýrabilecek bir çene yapýsýna sahip olmalarýydý. Ýç içe geçmiþ iki çeneden, dýþtaki iri olanýný topraðý kazmada, büyük besin parçalarýný tutup çekmede, içteki küçük olanýný ise, bu besinleri kesip parçalamada kullanmaktaydýlar. Isýrma, sokma, asit fýþkýrtma gibi çeþitli silâhlarý da vardý.

Dünyanýn var oluþundan beri, aralarýnda en ufak bir tartýþma, en küçük bir isyan ve kargaþa çýkmýþ deðildi. Onlara bu bir arada yaþama erdemini, bu itaat ahlakýný, dünyanýn temizliði adýna bütün hayatlarýný feda etme fedakarlýðýný ilham ve talim eden biri olmalýydý. Yoksa aralarýnda toplanýp da, hayatlarýný bu çevreci dava uðruna feda etme kararý mý almýþlardý? O yüzden mi yeryüzünün her köþesinde birbirinden habersiz yaþayan bu yaratýklar, atalarýnýn almýþ olduklarý bu karar uðruna bütün güç ve emeklerini ortaya koymaktaydýlar?

7 Ýþçileri kýsýr diþilerden oluþur.

Bu hiç itirazsýz bir arada hareket edebilme yeteneðine sahip olan sosyal canlýlar, yukarýdaki gaye uðruna deðil de, sadece ve sadece besin bulma adýna çalýþýyorlarsa, sahip olduklarý silahlarla bir fili birkaç dakika zarfýnda öldürüp, ortadan kaldýrmaya muktedir olduklarý halde, neden sadece ve sadece etraftaki atýlmýþ çöplere, kokmuþ leþlere tenezzül ederek, onlarla yetinmekteydiler?

Bu sorularla savrulan düþüncelerini belleðinin heybesine koyduktan sonra, yola devam etmek üzere ayaða kalkmýþtý ki, yüzüne ipliksi bir þeylerin yapýþtýðýný fark etti. Yüzünü temizledikten sonra baktý: Hemen önündeki aðacýn dallarý arasýnda intizamla örülmüþ ince bir að duruyor. Durup incelemeðe baþladý:

Sekiz gözü, sekiz bacaðý, görkemli vücut yapýsý ile örümcek, üstün ilim ve teknoloji ürünü aðlarýyla, tuzak kurmada ve avlarýný yakalamada kullandýðý eþsiz stratejisiyle gözüne çarptý.

Ýçindeki fabrikalarda, bazýlarýný tuzak kurmada, bazýlarýný yuva yapmada, bazýlarýný da yumurtalarýný korumada kullandýðý, farklý esneklik, dayanýklýlýk ve yapýþkanlýkta iplikler ürettiðini öðrendi. Baktý ki, avlanmada kullandýðý ipler yapýþkan, üzerinde yürüdüðü ipler daha saðlam, avýna doladýðý ipler gerildikçe sertleþen tipte, yumurta keselerini koruyan ipler ise mikroplara karþý antibiyotikli. Sadece 320 gramýyla, dünyanýn çevresini saracak kadar hafif, milimetrenin binde birinden ince ve kendi uzunluðunun dört katý kadar esneyebilen sanat þaheseri iplikleri, bu fabrikalarda üretiyorlar.

Bu mimari ve mühendislik harikasý, bu fizik ve kimya uzmaný varlýðý, aðýna beni de dolar endiþesiyle uzaktan tebrik ettikten sonra, kendisine, bu ileri derecede uzmanlaþmýþ üretim sanat ve tekniðini, bu akýllýca geliþtirilmiþ savunma stra-

tejisini nasýl ve kimden öðrendiðini sordu. Örümceðin vakur sessizliði ve bu evrende örümcekten baþka hiçbir varlýðýn bu kabiliyette olmayýþý Tommy'nin gözünü göklere dikti:

Ýþaret parmaðýný uzaklardaki ufuklarý hedef alacak þekilde uzatarak: "Ey kendisini benden gizleyen büyük kudret! Kendini bana göstermeyecek misin?" diye haykýrdý.

O sýrada çakan þimþekle irkildi. Kalbi tren vagonlarýnýn çýkardýðý sesin ritmi kadar hýzlý bir ritimde atmaya baþladý. Bu da neyin nesiydi? Baþýný yukarý kaldýrdý.

Birisi ya da birilerinin, çevresindeki her þeyi aydýnlatmaya yetecek kadar güçlü ýþýklar saçýp saniyede 150.000 km hýzla yazan yaldýzlý sýcak[8] bir kalemle, herkesin oraya yani kudretinin haþmetine bakmasýný istercesine, muazzam bir gürültü ile gökyüzüne bir þeyler çizdiðini gördü. Zaman zaman, bazý iptidai kavimlerin tanrýlarýn kendilerine fýrlattýðý alevli mýzraklar olarak nitelendirdikleri bu çizgilerin,[9] yeryüzüne kadar uzatýldýðýna tanýk oldu.

Bu dehþetli ve heyecanlý hadiseden kýsa bir süre sonra gökyüzünü dolduran bulutlardan ince ince damlacýklar, üzerine düþmeye baþladý.[10] Bu þekilde ýslanmak çok hoþuna gitmiþti. Bu gezegende canlýlar böyle duþ alýyor herhalde diye düþündü. Sevincine diyecek yoktu. Altýnda sýrýl sýklam olana dek sýçradý durdu.

Sonra yaðmura baktý. O tatlý[11] damlacýklarda o kadar hikmetli bir var oluþ[12] ve düþüþ vardý ki, fýrtýnalarla dolu o rüzgarlý atmosfer içerisinde düzenleri ve intizamlarý bozulma-

8 Þimþeklerin içindeki sýcaklýklar, güneþin yüzeyindeki sýcaklýktan beþ kat daha fazla bir sýcaklýk olan 30.000°C civarýndadýr.

9 Yýldýrým

10 "O size þimþeði korku ve umut olarak gösteren, (yaðmur yüklü) aðýrlaþmýþ bulutlarý (inþa edip) ortaya çýkarandýr." (Rad, 12)

11 "...Size tatlý bir su içirmedik mi?" (Mürselat, 27)

12 Birim zamanda yeryüzünden buharlaþan su miktarý ile yaðan yaðmur miktarý birbirine eþittir. Bulutlarda sýcaklýk -40'a kadar düþmesine raðmen, bulutlardaki su saf nitelikte bulunduðundan buza dönüþerek baþýmýza düþmez.

dan, birbirine çarpýp büyük kütleler haline gelmeden, kendi aralarýnda dans edercesine rahatlýkla ve hünerle sergiledikleri figürlerle ve çok yükseklerden düþtükleri halde hýzlarýný arttýrmadan, gizli bir paraþütle[13] bir iniþleri vardý ki, sanki görünmez bir el onlarý teker teker taþýyýp narin ve nazenin bitkilerin, aðaçlarýn yapraklarýna, onlarý incitmemek amacýyla yavaþça konduruyordu.[14]

Baþýný tekrar kaldýrýp buluta baktý. Bulutu yeryüzü bahçesini sulayan gayet bilinçli ve merhametli bir bahçývan þeklinde gördü. Onu da diðer varlýklar gibi son derece ciddi ve disiplinli bir þekilde, kendilerine verilen görevi layýkýyla yapabilmenin telaþý içerisinde, birden gökyüzünü doldurup zemin bahçesini suladýðýný, sonra yine birkaç dakika zarfýnda gizlenip kaybolduðunu, yerini güneþin ýþýklarýna ve yedi renkli gökkuþaðýna býrakarak seyre deðer bir büyük haþmetli gösteriyi alkýþsýz sahnelerken gördü.[15]

Büyük bir coþkuyla gözlerinin önünde sergilenen bu harikulade oyunu alkýþlamaya baþladý. Çevresinde coþkusuna ve sevincine eþlik edecek birilerini aradý ama bulamadý. Kendisinden baþka her þey hiçbir tepki vermeden aðýrbaþlýlýkla iþlerine devam ediyordu. O an kardeþi William'ýn yokluðunu ve hasretini yeniden kalbinde hissetti. Sevinci hüzne dönüþtü. Gözleri doldu. Onu bulabilmenin dayanýlmaz güdüsüyle koþmaya baþladý. Aþtýðý her tepenin ardýndan yeni yeni tepeler ufukta beliriyor, her yamaçta ona sesleniyordu.

Bu arada güneþ[16] olanca haþmeti ve parlaklýðýyla arzý endam etmeye baþlamýþtý. Bir de ne görsün, gökyüzüne üzerin-

---

13 Havanýn sürtünme kuvveti ve yaðmur tanelerinin biçimi nedeniyle yaðmur taneleri, saatte 8 ila 10 km hýzý geçmezler.

14 "O Allah ki gökten suyu bir ölçü ile indirir." (Zuhruf, 11.)

15 "Rahmetinin önünde rüzgarlarý bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar aðýrca bulutlarý kaldýrýp yüklendiðinde, onlarý (kuraklýktan) ölmüþ bir þehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çýkarýrýz. Ýþte biz, ölüleri de böyle diriltip-çýkarýrýz. Ki ibret alasýnýz."(Araf, 57.)

16 "Güneþi bir aydýnlýk, ayý bir nur kýlan ve yýllarýn sayýsýný ve hesabý bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunlarý ancak hak ile yaratmýþtýr. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açýklamaktadýr." (Yunus, 5)

de çeþitli renk þeritlerinin sýralý olduðu bir kemer[17] kalýn ve þeffaf bir kalemle çizilmesin mi? Ona bakarak: “Ne kadar da güzelsin!” dedi. Sanki biraz ötesinde gibiydi. Onu daha yakýndan incelemek için koþtu. Ona dokunmak, altýndan geçmek istiyordu. Nefes nefese kalmýþtý. Ama tüm çabalarý boþunaydý sanki. Ýnanmakta zorlandý ama bu renkli gökyüzü kemeri hareket halindeydi. Ona doðru koþtukça, uzaklaþýyor gibiydi. Aslýnda dünyadakilerin ortak kaderiydi bu. Kalplerini kaptýrýp, benliklerini yollarýna serip peþlerinden koþtuklarý her güzellik onlardan uzaklaþýyor, onlarý yarý yolda yapayalnýz býrakýyordu. Yolun sonuna geldiklerinde ise gündüzün bir saatinden baþka sanki hiç ömür sürmemiþ gibi kalakalýyorlardý.[18]

Tommy, ona ulaþamayacaðýný anladýðýndan koþmaktan vazgeçti. Nefes nefese kalmýþtý. Bir su kenarýnda oturdu. Kana kana su içtikten sonra derin bir nefes aldý. Çevresindeki aðaçlarýn dallarýna takýlmýþ olan renkli süsler dikkatini çekti. Yeþil yapraklarýn arasýnda ne de hoþ duruyorlardý. Oturduðu yerden elini uzatýp, meyve yüklerinin boynunu bükmüþ olduðu bir dala uzandý. Eline alarak kopardýðý avucunu dolduran kýrmýzý tonlardaki þey, bir nardý. Bir süre eliyle yokladýktan sonra ýsýrdý. Aðzýna kabuðun kendine özgü tadýyla beraber kan gibi kýrmýzý nar tanelerinin lezzetli tadý da gelmiþti. Isýrdýðý yere bakýnca, kabuðun içindeki kürede birbirine yaslý ancak yapýþýk olmayan küçük kýrmýzý tanecikleri gördü. Onu yardý. Ýçinden daðýlan tanelerden birini aldý ve aðzýna attý. Bu harika bir tattý: hafif ekþiyle beraber tatlý bir lezzet. Taneleri avucuna topladýktan sonra toplu olarak avucundan yemeðe baþladý.

Sonra yanýndaki incir aðacýna, oradan hurma, muz ve kiraz aðacýna, oradan da aðaçlara dolanmýþ bir asma üzerinde-

17 Gökkuþaðý

18 Yunus, 45

ki üzümlere yöneldi.[19] Mutluluðuna diyecek yoktu. Belki, insanoðlunun cennette yaþayacaðý heyecan ve mutluluða benzer bir sevinci dünyada yaþýyordu Tommy.

Sonra düþünceye daldý yine. Algýladý ki, bu tattýðý meyveler gibi binlerce meyve, ayný topraktan alýnan ayný su ve besinlerden yapýlýyor. Fakat ortaya çýkan eserler, hem tasarým, hem renk, hem koku ve hem de lezzet bakýmýndan birbirinden tamamen farklý.[20] Sanki toprak bir kazan olmuþ, pek çok lezzetli besinler içinde beraber piþiriliyor. Ama ne tatlarý, ne de diðer hususiyetleri birbirine karýþmýyor. Kendisi de bugüne kadar beslenmiþti. Ama beslendikleri þeyler sadece besleyici maddeler ihtiva ediyor, ne þekilleri, ne renkleri, ne kokularý ne de tatlarý vardý.

Þu yeryüzünde dedi Tommy, bu þeylerin bu kadar çeþitli renk, görünüm, tat ve kokuda bulunmasýnýn sebebi nedir acaba? Amaç canlýlarý doyurmaksa, bu çok daha zahmetsiz, çok daha basit bir surette de yapýlabilirdi. Bu zihninde sýraladýklarýnýn neredeyse %90'ý, hayatý devam ettirmek için gerekli ve zaruri deðillerdi. Hava, su, biraz da zenginleþtirilmiþ mineral tabletleri kendilerinin yirmi yýl boyunca hayatlarýný sürdürmelerine yetmemiþ miydi? O halde bu kadar çok çeþit ve mahiyetlerindeki bu kadar süslü, renkli, kokulu, sanatlý, kýsaca insanýn duyu organlarýnýn bütüne hitap edecek þekilde çok yönlü ortaya konulan bu çaba, bu faaliyete ne gerek vardý?

Bu yemiþleri üreten aðaçlarýn her biri, ya kendileri, hem topraða, hem güneþe, hem havaya geçecek bir hüküm ve kudrete sahip olacaklar[21] ve bilgi ve maharetleri bu karanlýk ku-

---

19 "Asmalý ve asmasýz bahçeleri, hurmalarý ve tadlarý farklý ekinleri, zeytinleri ve narlarý -birbirine benzer ve benzeþmez- yaratan O'dur..." (Enam, 141)

20 "Yeryüzünde birbirine yakýn komþu kýtalar vardýr; üzüm baðlarý, ekinler, çatallý ve çatalsýz hurmalýklar da vardýr ki, bunlar ayný su ile sulanýr; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazýsýný bazýsýna üstün kýlýyoruz. Þüphesiz, bunlarda aklýný kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardýr." (Rad, 4)

21 Zira bir meyvenin yetiþmesi için tüm bunlara gerek vardýr.

ru topraktan aldýklarý karýþýk maddeleri bilerek, görerek, þaþýrmayarak, intizamla bu eþsiz sanat harikalarýna dönüþtürecek kabiliyette olacak veyahut ta ilmi ve sanatý harikulade olup tüm diðer unsurlara da hükmü geçecek bir büyük kudretin eseri bulunacaklardý.

Yani, birisi vardý ki, zemin yüzünü rahmetin binlerce hediyeleriyle dolu, yüz binlerce ayrý ayrý lezzetli yemiþlerin içinde dizildiði bir sofra yapmýþtý. Aðaçlarla konuþmayý denedi. Herhangi bir tepki alamadý. Kaldý ki dallarýný tutup koparsa da seslerini çýkaracak mecalde deðildiler. Onlarýn ne aklý, ne bilinçleri, ne de iktidarlarý vardý.

Bu bitkiler ve aðaçlar, ölçülü ve gösteriþli yapraklarýnýn ve çiçeklerinin dilleriyle ve o dillerden çýkan anlamlý meyvelerin sözcükleriyle kendisine bir þeyler anlatmaya çalýþýyor gibiydiler:

Diðer meyvelere ve bitkilere bakýnca, her birinin kendine has bir hususiyeti, bir güzelliði ve özelliði, yani hikmeti, varlýk gerekçesi bulunduðunu anladý. Her biri alýmlý endamlarý, seri ve ekonomik üretimleriyle beraber teknik ve sanatsal üstünlükleriyle; estetik, gösteriþli ve dayanýklý olmakla beraber pek çoðu yenilir ambalajlarýyla; yüksek düzeyde bir ilim ve sanata, bilinçli ve cömert bir ikram ve ihsana iþaret ettiklerini gördü.

Bir an bütün bunlarýn kendisi için hazýrlanýp var edildiðini farz etti. Bu durumda bu kadar ince düþünülmüþ yüksek bilgi ve sanat ürünü harika eserleri gönderen kimdi ve kendisine bu kadar deðer vermesinin sebebi neydi acaba?

O ana kadar tanýk olduðu bütün varlýklarýn kendisine doðru yardým ellerini uzattýran kudretin kendisini gördüðü ve bildiðini düþündü. Tommy, kendisine bu yemiþleri faydalandýran her kim ise, O'na yürekten teþekkür etti.

9 NÝSAN 2037

PROJE ÝZLEME MERKEZÝ, LOUÝSÝANA

Baþta Dr. Trend olmak üzere, proje yönetim ekibi ve özellikle de Tommy ve William'la duvarlarýn arkasýnda birlikte yaþadýklarý yirmi yýl zarfýnda aralarýnda özel bir bað geliþmiþ olan proje izleme ekibi, tam anlamýyla bir þok içindeydiler. Tommy'nin dünyaya geliþinden sonra geçen bu çok kýsa zaman dilimi içerisinde çevresinde gördüklerini algýlama ve yorumlama þekli karþýsýnda donakalmýþlardý.

Zira, deneklerin nesneleri algýlamalarýnda diðer insanlara göre hatýrý sayýlýr farklýlýklar göstermeleri, bu deneyin beklenilen sonuçlarýndandý aslýnda ama, bu kadar çabuk ve bu kadar net bir tutum da beklemiyorlardý doðrusu. Tommy'nin bu kendine güvenen yaklaþýmýnýn arkasýnda, her ne kadar bedeninde konumlandýrýlan biyo-computerin saðladýðý detaylý bilgilerin avantajý olsa da, bu bilgileri sistemli bir þekilde beyninde canlandýrmasý ve parçalar arasýnda kurduðu doðru orantýlý mantýk çok enteresandý.

Gerçekten bu öyle rasyonel bir mantýktý ki, özne ile yüklem arasýndaki iliþki gibiydi. Buna göre eser varsa müessir[22] de olmalýydý. Etrafýnda gezen yüklemlere, fiillere denk düþecek bir özne arýyordu beyni. Gerçi bu mantýk ve dilbilgisi ku-

22 Eseri yapan.

rallarýnda devrik cümleler de vardý ama onlarda da birer gizli özne bulunuyordu.

Proje izleme ekibi kendi aralarýnda, hayatlarýnýn bunca yýlý gözlerinin önünde dolaþýp duran; ayaklarýyla, elleriyle acýmasýzca katlettikleri, bu cinayetlerinden de zerre kadar bir rahatsýzlýk duymadýklarý bu küçük ve ehemmiyetsiz(!) yaratýklarýn[23] aslýnda ne kadar önemli ve hünerli olduklarýný tartýþmaya baþlamýþlardý.

Dr. Trend, ön cephesi tamamen cam olan üst kattaki odasýndan kendi proje ekibinin, dev ekranda ve bilgisayarlarýnda Tommy'nin kendilerine kazandýrdýðý görüþ ufku karþýsýnda düþtükleri þaþkýnlýk ve heyecanlarýný endiþeli bakýþlarla izliyordu.

Henüz Baþkana konuyla ilgili herhangi bir bilgi aktarmamýþtý. Onun da sabýrsýzlýkla kendisinden haber beklediðini bildiðinden tedirgindi. Ona ne diyeceðini bilemiyordu. Deneklerden muhakemesi daha saðlam olanýnýn, yeryüzüne geliþinden sonraki 24 saat içinde ilk ve en önemli keþfinin bir sivrisinek olduðunu mu? Yoksa arý, karýnca veya örümcek mi?

Tommy'nin þimþeðin gökyüzüne yazdýðý gizli yazýlarýn þifresini çözdüðünü, yaðmurun iniþindeki olaðanüstülüðü, bulutun bahçývanlýða soyunuþunu, aþçýbaþý topraðýn yanýnda çalýþan aðaçlarýn servis yapmadaki ustalýklarýný mý?

Kendisi de þaþkýndý. Onu, bir süre daha izlemeye karar verdi. William'ýn düþünüþ ve davranýþlarýný da gözlemledikten sonra Baþkana bilgi vermenin daha doðru olacaðýný düþündü.

23 Sinek, arý, karýnca, örümcek, vb.

GÜN BATARKEN

Saatler böylece su gibi akýp geçmiþ, ortalýk kararmaya baþlamýþtý. Tommy, akþam olduðunu anladý. Birazdan aydýnlýðýn bütün emareleri de ufukta kaybolunca, zifiri bir karanlýðýn kollarýnýn ortalýðý gitgide sarýp kaplamaya baþladýðýný fark etti. Bulunduðu tepenin en yüksek noktasýna kadar týrmandý. Etrafta olup biteni tepeden görmek istemiþti. Yarým saat kadar sonra güneþin aydýnlýðýna benzemeyen, daha çok kendi odasýndaki gece lambasýnýn beyaz ýþýðýna benzeyen bir ýþýk huzmesi ufku sarmaya baþladý.

Çok geçmemiþti ki, bakýnca gözleri rahatsýz etmeyen bembeyaz bir güneþ[24] doðmaya baþladý. Ýþte o anda ortalýk da aydýnlanmaya yüz tuttu. Gündüz kadar olmasa da, çevredeki cisimleri fark etmeye yetecek bir gece lambasý aydýnlýðýndaydý. Bu beyaz güneþle beraber gök kubbede sayamayacaðý kadar çok sayýda parlak ýþýk noktalarý belirdi. Gökyüzü gerçekten izlenmeye deðer bir görünüm almýþtý.

Bu gördüklerinin ay ve yýldýzlar olduðunu öðrendi. Bu dünyanýn tavaný tebessüm eden yýldýzlarla donatýlmýþtý. Son derece süslü ve parlaktý. Öðrendi ki bu milyarlarca yýldýzýn her birisi, bu dünyamýzýn da içinde bulunduðu çapý 100 bin ýþýk yýlý[25] ve güneþin 200 milyar katý büyüklüðündeki galaksiden çok daha büyük galaksileri içinde barýndýrýyordu. Bu en-

24 Ay

25 Iþýk saniyede 300.000 km yol kat etmektedir.

gin büyüklük karþýsýnda donakaldý. Bu tablo içerisinde güneþ dahi, topraða nazaran sadece bir kum tanesi büyüklüðündeydi. Bu akýllarýn almadýðý boyutsuzluk ve azamet karþýsýnda ürperdi. Kendini küçük, hakir ve zayýf gördü.

Bu hep sabitmiþ gibi duran milyarlarca yýldýz ve gezegenin her birinin müthiþ manevralar içinde fezanýn kuturlarýnda seyran ettiðini öðrendi. Dünyamýzýn içinde bulunduðu Samanyolu Galaksisi ise saniyede 225 milyon kilometre gibi idrak ötesi bir hýzla hareket etmekteydi. Devasa yýldýzlarýn muallakta asýlý durduklarýný[26], birbirlerine çarpmadan müthiþ bir süratle hareket ettiklerini, enerjileri hiç bitmeden yanmakta olduklarýný, hiçbir gürültü çýkarmadan yol aldýklarýný, uzayý kirletecek en ufak bir enkaza ve süprüntüye yol açmadýklarýný da öðrenince bu deverana bütün bütün þaþakaldý. Bu kainat aklýnýn alamayacaðý kadar büyük ve içindeki her þey de son derece mükemmeldi. Gökkubbede en küçük bir çatlak yoktu.

Kendi dünyamýz ise, üç boyutlu bir hareket içindeydi. Hem kendi etrafýnda, hem güneþ etrafýnda[27] ve hem de güneþle beraber Samanyolu Galaksisinin etrafýnda bir dönüþü vardý. Böylece, bir günde 20 milyon km’lik bir yol kat etmekteydi. Kendisini bu tarz bir manevra ile hýzla yol alan ve canlýlarýn yüz bin çeþidini bütün erzaklarýyla içine alýp uzay denizinde seyahat ettiren muhteþem bir gemi[28]nin içinde hayal etti.

Ancak baktý ki, böylesi üç boyutlu bir hareket içinde bulunan dünyada, üzerindeki yolcularý rahatsýz edecek en küçük bir konforsuzluk emaresi yoktu. Ne kimsenin baþý dönüyor, ne merkezkaç kuvvetiyle içindekileri dýþarý savuruyor, ne

26 “Görmedin mi, Allah .... göðü yerin üstüne düþmekten alýkoyar. Þüphesiz Allah, insanlara karþý çok þefkatlidir, çok merhametlidir.” (Hac, 65)

27 30 km/saniye hýzla.

28 Dünyamýz.

içindeki denizler çalkalanýp karalarý istila ediyor, ne de bu dönüþten mütevellit kasýrgalar yaratacak bir hava akýmý hissediliyordu. Her þey son derece sakin ve sessizdi bu gece.

Geminin yüksek direklerinin birine tutunmuþ, kainat denizindeki dev dalgalarý izlerken o dalgalarýn sesleri arasýnda:

"Güneþ ve ay bir hesapla hareket ederler. Gökyüzünü bu ahenkle O yükseltti ve bir ölçü koydu ki, siz de ders alýp bu ölçünün dýþýna çýkmayasýnýz."[29]

Sadasýný iþitti. Birden irkildi. Tüyleri diken diken oldu. Sesin kaynaðýný görebilmek için divane gibi her tarafa bakýndý ama bir þey göremedi. O þaþkýnlýk ve ürpertiyle tutunduðu direkten aþaðý, geminin güvertesine düþtü. Yýkýlýp kaldýðý yerde düþündü:

Çevresindeki þeyler her ne kadar gayet bilinçli ve iradi davranýþlar sergileseler de, aslýnda camit, bilinçsiz, þuursuz varlýklardý. Muhal farz, bilinçli ve þuurlu olsalardý bile, bu kadar uyumlu, bu kadar ahenkli iþ görmelerine imkan yoktu. Mutlaka bir anlaþmazlýk, bir kargaþa ve çatýþma olmalýydý. Ama yoktu. O halde kainatýn her yerinden rahatlýkla görülüp anlaþýlabilen o hesap, o ölçü ve o ahenk neyin nesiydi? Kendisi o ölçünün neresindeydi? Cevap bekledi. Ama o sesi bir daha duyamadý.

Uzaydaki tek hayatdar gemi bu içinde olduðu gemi ve bu gemideki tek akýl sahibi de kendisi miydi yoksa? Bu yolculuk nasýl baþlamýþtý ve nerede son bulacaktý? Bu ürpertiyle geminin nereye doðru gitmekte olduðunu merak etti.

Ufuklara baktý. Bu uzay denizinde dünyamýz gibi güneþ etrafýnda seyahat eden baþka gezegenler de olduðunu gördü.[30] Dürbünü eline alýp baktý ki, en yakýnda Venüs var. Bu gezegenin oksijenin bulunmadýðý yoðun karbondioksit taba-

29 Rahman-5-8.

30 "Gördü" kelimesi, zaman zaman anladý, öðrendi anlamýnda kullanýlmýþtýr.

kasýndan oluþan aðýr atmosferinde, sýcaklýklarýn 450°C civarýnda olmasýndan ötürü hiçbir canlýnýn yaþamasýna elveriþli olmadýðýný gördü. Burada da bulutlar vardý. Ancak bu bulutlar, Dünya'da olduðu gibi abý hayat bir su deðil, yakýcý ve öldürücü sülfürik asit damlacýklarýndan oluþan asit yaðmurlarý yaðdýrýyordu.[31]

Güneþe doðru daha ötelere bakýnca Merkür’ü gördü. Kendi etrafýnda o kadar aheste bir dönüþü vardý ki, bir buçuk günü bir yýlýna denk düþüyordu. Gecesi ile gündüzünün bu kadar uzun sürmesi nedeniyle de bir yüzü çok sýcak, diðer yüzü de çok soðuk oluyordu. Gece ile gündüz arasýndaki sýcaklýk farký 1000°C'yi bulmaktaydý. Bu yüzden, burada da bir canlýnýn yaþamasýna uygun bir ortam yoktu.

Aksi istikamete, baktýðýnda, en baþta Mars’ý gördü. —53°C sýcaklýðýndaki atmosferinde Venüs’teki gibi yoðun karbondioksitin yanýnda çok þiddetli rüzgarlar ve kum fýrtýnalarý da vardý. Biraz ötede güneþ sisteminin en büyük gezegeni olan Jüpiter’e rastladý. Üzerinde hiç kara parçasý bulunmayýp bütünüyle gazlardan oluþan, aþýrý bir soðuðun hüküm sürdüðü, üzerinde fýrtýnalarýn yaþandýðý, ürpertici bir gezegendi. Jüpiter’i geçince gaz, buz ve kaya parçalarýndan oluþan etrafýndaki halkalarla Satürn’le karþýlaþtý. Bu ve ötesindeki Neptün, Uranüs, ve Plüton’un da gaz ve buzlardan oluþmuþ, güneþten uzaklaþtýkça sýcaklýklarýn oldukça düþtüðü, canlý yaþamasýna uygun olmayan gezegenler olduðunu anladý.

Kýsacasý, Güneþ Sistemi'ndeki bilinen dokuz gezegenin sekizinde, canlýlarýn yaþayabilmesi için uygun tek bir yer yoktu. Ýçinde bulunduðu gemi yani dünya ise, güneþe olan milimetrik mütenasip uzaklýðýndan, mucizevi terkipteki atmosferine ve mütenevvi yer þekillerine kadar sanki özel olarak canlýlar

31 “Þimdi, içmekte olduðunuz suyu gördünüz mü? Onu sizler mi buluttan indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz? Eðer dilemiþ olsaydýk onu tuzlu kýlardýk; hala þükretmeyecek misiniz” (Vakýa, 68-70)

için tasarlanmýþtý. Binbir güzellikleri içinde saklayan yemyeþil ormanlarý, içine derelerin, nehirlerin döküldüðü tatlý su gölleri, içindeki harikalarla engin denizleri, tertemiz yaðmurlarý[32] ve hayatýn filizlendiði bereketli topraðýyla, en ince ayrýntýsýna kadar hassas bir ölçü ve mizan ile var edilmiþti.

Ne aþýrý soðuk, ne de aþýrý sýcak vardý. Havadaki karbondioksit ve su molekülleri, ýsýyý emme ve tutma kapasitesine sahip olduklarýndan, bu moleküller gündüzleri güneþin fazla ýþýnlarýný emiyor, gece boyunca da bünyelerinde tutuyorlardý. Bu sayede aþýrý ýsýnma ve soðumayý engelliyorlardý. Diðer gezegenlerin böyle koruyucularý yoktu. Bu nedenle yakýcý ve dondurucu idiler.

Her an solumakta olduðu havanýn, bu maharetli marifetine hayran kaldý Tommy. Bu yüzden havaya daha yakýndan baktý.

Hava, yokluðuna birkaç dakikadan fazla dayanamayacaðý, hatta yemekten ve sudan önce gelen, en çok ihtiyaç duyduðu þeydi. Ýçine girerek onu rahatlatan hava, ayný zamanda aldýðý gýdalarý yakýp enerji haline getirdikten sonra, aðzýndan dýþarýya sözcükler, naðmeler halinde çýkýyordu.

Yere yakýn ilk katýnda, yaðmur, kar, rüzgar gibi meteorolojik olaylar; ikinci katýnda güneþten gelen ültraviyole ýþýnlarý etkisiz hale getiren ozon tabakasý; üçüncü katýnda dünya semasýna giren göktaþlarýný tuz buz eden bir kalkan;[33] dördüncü katýnda atomlarýn, iyonlaþmýþ olmasý nedeniyle radyo ve telsiz dalgalarýný yansýtarak haberleþmeye imkan tanýyan mucizevi yansýtýcýsý ile diðer tabakalarýnda da canlýlar için pek çok hayati rolün sahnelendiði dev bir ekrandý hava.

Bitkilerin ve çiçeklerin yapraklarýnda süslü nakýþlar dokuyan, Tommy'nin ciðerlerinde ve hücrelerinde maharetle iþle-

---

32 "Biz, gökten tertemiz su indirdik..." (Furkan, 48)

33 "Gökyüzünü korunmuþ bir tavan kýldýk..."(Enbiya, 32)

yenle ayný hava idi. Bulutlara yaðmur yüklerken, çiçekler arasýnda toz taþýyan, ýþýðý ve ýsýyý yayan, sesi ve kokularý taþýyan da yine bu havaydý.

Ýçerisindeki azot olmasaydý, tek baþýna oksijen yarardan çok zarar verecekti canlýlara. Bünyesindeki karbondioksit, bitkilerin yapraklarýnda, güneþin tanýklýðýnda su ile yaptýðý izdivacýn neticesinde, canlýlar için en temel gýda maddesi olan glikoz ve oksijeni doðuruyordu. Basýncý o kadar ince bir ayar ile dengelenmiþti ki, sadece % 1 oranýndaki bir deðiþiklikte bile þiddetli fýrtýnalar ve tayfunlar meydana gelebilecekti.

Birkaç bin metre yukarýdan düþen damlalarýn yerçekimi kanununa göre, yere kurþun gibi ulaþmasý gerekirken, havanýn kaldýrma kuvveti ile, yerçekimi kuvvetinin tesirini dengelenmekte ve damlalarýn sabit bir hýzla yere düþmesi saðlanmaktaydý.

Þayet milyonlarca ince ayar ve dakik müdahalelerle, derin bir ilim ve yüksek bir kudret eliyle iþlendiði aþikar olan þu dünya, tesadüfen ve kendiliðinden olduysa, nasýl oldu da emsalleri olan diðer gezegenlerde deðil onda biri, milyarda biri kadar da olsa benzer bir tesadüf yaþanmamýþ ve bu dünya bir harikalar diyarýna dönüþürken, ötekiler ürpertici ve ölümcül camit bir cenaze olarak kalakalmýþtý?[34]

Bu soruya karþý kainat, sessizliðin dili, sükutun lisanýyla adeta:

"Bakmýyorlar mý...göðe, nasýl yükseltildi?[35] O, gökleri ve yeri yaratandýr."[36] diyordu.

Sonra daðlara çýkýp, deryalara daldý.

---

34 1970'lerde bilim adamlarý, kâinattaki bütün dengelerinin, yaþanabilir bir âlem oluþmasý için "Antropik Prensip" (Ýnsan için hazýrlanmýþ kâinat anlayýþý) adý verilen en ideal deðerler aralýðýnda olduðunun farkýna vardýlar.

35 Gaþiye, 18

36 Þura, 11

Daðlarý, canlýlara lazým olan her türlü madenler, maddeler ve sularla depolanmýþtý. Sadece birer yüzey yükseltisi deðil, görülen yüksekliklerinin on onbeþ katý kadar bir boyda zeminin derinliklerine adeta çakýlý idiler.[37] Böylece yeryüzünü büyük sarsýntýlardan koruyorlardý.[38] Bunun sonucu olarak yeryüzünün hareketi yýlda ancak birkaç santimlik küçük hareketlerle sýnýrlandýrýlmýþtý. Yani o sabitmiþ gibi görülen dev daðlar da aslýna bulutlar gibi sezdirmeden hareket ediyorlardý.[39] Bu evrende sabit hiçbir þey yoktu.

Bu evrenin denizlerinde[40] hiçbir varlýk yoktu ki, vücuduyla ve intizamýyla,[41] faydalarýyla ve yaptýklarýyla görünmez bir kudretin varlýðýna iþaret etmiyor olsun.

Bunlarla beraber, yeryüzünün her köþesindeki türlü türlü canlýnýn ayný anda, ayný itina ile çabuk fakat kusursuz yapýlmalarý, o gücün karþýsýnda bir iþin bir iþe mani olmadýðýný, hiçbir þey kendisine aðýr gelmeyen kudretinin haþmetini gösteriyordu. Yeryüzündeki bütün canlýlarýn sayýsýz ihtiyaçlarýný, -güneþi, havayý, suyu, rüzgarý, aðaçlarý, bitkileri, denizleri, topraðýn içindeki mineralleri hizmetkar ederek- görmesi ve gördürmesi, hem þefkatinin ve merhametinin hadsiz geniþliðine, hem de hakimiyetinin ve saltanatýnýn nihayetsiz enginliðine iþaret ediyordu.

Maharetli manevi dürbününün zoomunu bu kez ters tarafa çevirdiðinde, bir baþka denizi, bir diðer uzayý, maddenin içerisinde buldu. Baktý ki, maddenin en küçük yapý taþý olan atomlar birer yýldýz gibi, gezegenler misali elektronlarý çekim güçleriyle etraflarýnda baþ döndürücü bir ahenkle

37 “..daðlarý birer kazýk kýlmadýk mý?” (Nebe, 7)

38 “Yeryüzünde, onlarý sarsmasýn diye sabit daðlar yarattýk...” (Enbiya, 31)

39 “Daðlarý görürsün de, donmuþ sanýrsýn; oysa onlar bulutlarýn sürüklenmesi gibi sürüklenirler...” (Neml , 88)

40 “Sizin Rabbiniz, fazlýndan aramanýz için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karþý merhametli olandýr.” (Ýsra, 66)

41 Ýçinde her an sayýsýz ölümler olduðu halde, büyük bir çöplüpe dönüþmesi gerekirken, üzerinde en ufak bir kirliliðe, bir bulanýklýða rastlanmýyordu..

döndürüyorlar.[42] Kendi merkezlerindeki proton ve nötronlarýn ve onlarýn içinde bulunan milimetrenin katrilyonda biri kadar küçük olan parçacýklarýn[43] da hiç duraklamayan yorulma bilmez bir çaba ve hareketlilik içinde olduklarýna tanýk oldu.

Dýþarý, uzaya bakýnca gözünün ve aklýnýn eriþmediði büyüdükçe büyüyen uzaklýklar; içeri, maddeye bakýnca küçüldükçe küçülen derinlikler, buudlar içerisindeki akýl almaz hareketlilik karþýsýnda baþý dönüp de kendini kaybeder endiþesiyle dürbünü elinden býraktý.

Yerden göðe, atomlardan yýldýzlara kadar büyük küçük her þey, özel bir biçimde, belirli bir görünümde, farklý özelliklerde, her biri belli bir amaca matuf cihazlar ile donatýlmýþ, hikmetli ve bilinçli bir faaliyet içindeydiler. Evrenin her yerinde esrarlý ve þuurlu bir düzen, çarpýcý ve büyüleyici bir güzellik vardý. Evrendeki akýl almaz azamet ve ihtiþamýn sahibinin, bir kelebeðin kanadýndaki ince sanatý nakþeden Sanatkar'dan baþkasý olmadýðýný; tüm diðer gezegenleri boþ ve hali kýlanýn, dünyayý bin bir çeþit tezyinat ve debdebe ile capcanlý ve rengarenk kýlanla ayný kiþi olduðunu düþündü.

Bütün bir kainatý hükmüne boyun eðdiren, yýldýzlarý atomlar gibi kolaylýkla çeviren ve gezdiren gücün, bir eþi ve benzeri olamazdý. Olsaydý þayet, þu bir karýþ düzensizlik ve itaatsizlik görülmeyen evren bir anda karýþacak, yerle bir olacaktý. Halbuki en büyükteki sanat izleri, en küçükte de ayný þekilde görülüyordu. Belli ki ayný kudretin tezgahýndan çýkmýþlardý.

Bu düþüncelerle, çiçeklerin arasýndaki çimenliklere uzanarak gökyüzünü seyrettiði yerde gözleri uykuya teslim oldu.

---

42 Saniyede 50.000 devirle.

43 Kuarklar

GÜN AĐARIRKEN

Gözlerini, yüzünde ve ellerinde gezinip duran küçük bir canlýnýn verdiði rahatsýzlýkla açtý. Herhalde yine bir sivrisinek dedi, Tommy. Pek aldýrýþ etmedi. Ancak zamanla bu yaratýðýn sivrisinekten daha hareketli ve ýsrarcý bir þey olduðunu fark etti[44]. O sýrada ayaklarýnda gezmekte olan bu yaratýða doðrulup baktý:

Yüzlerce küçük gözcüklerin etrafa bakýnýp durduðu dev gözleri, vücudunda damarsýz dolaþan kaný, nefes almak için akciðerlere gerek duymayan sýra dýþýlýðý... En küçük titreþimleri hissedecek kadar hassas birer duyu alýcýsý olan kýllarýyla kaplý vücudu, hortumlu yapýdaki aðzý, ayaklarýndaki, tavanlara ve düz duvarlara takýlmaya elveriþli çengelleri, en zorlu hava akýmlarýna meydan okuyacak dayanýklýlýktaki incecik bir zardan yapýlmýþ þaheser kanatlarýyla kendisine hayran olmamak elde deðildi.

Sürünerek gezen kurtçuklar halindeyken daha sonra her nasýlsa bir anda uçmaya karar verip, yeryüzündeki en ileri teknolojiler birleþseler kanadýný dahi yapmaktan aciz kalacaklarý, yerden birden havalanabilen ve havada taklalar atabilen akrobasi ve aerodinamik harikasý bir uçuþ makinesine dönüþmekteydiler.

---

44 Sinek.

Leþlerle, canlý atýklarýyla ve mikroplarla beslendikleri halde üzerlerinde en küçük bir kir ve kontaminasyon emaresine rastlayamadý. Daha dikkatli bakýnca gördü ki, bu titiz canlýlar mütemadiyen uzuvlarýný temizlemekle meþguldüler. Kendi salgýladýklarý etkili enzimlerle, el ve ayaklarýný sürekli yýkayýp temizliyorlardý. Bu yeryüzünün çalýþkan ve temiz çöpçüleri olmasa, etraf kýsa zaman içinde pisliklerin ve mikroplarýn istilasýna uðrayacaktý.

Bu evren o derece pak, o kadar temizdi ki, her gün yüz binlerce canlý ölüp, cesetleri yeryüzüne yayýldýðý halde, sistemin çalýþkan çöpçüleri[45] tarafýndan yürütülen temizlik hizmetleri sayesinde, en ufak bir kir, leke, leþ ve pislik görülmüyordu.

Canlýlar aleminin bu yeri doldurulmasý imkansýz demirbaþlarýnýn karþýsýnda, onlarýn ve diðer tüm canlýlarýn bir parçasý olduðu harikulade sistemin önünde, o sistemin kurucusu hürmetine tazimle ve huþuyla eðildi.

Bu arada içinden bir sesin kendisini çaðýrdýðýný hissetti. Kendi içinden gelen bu manevi ses:

“Bana da bak, beni de dinle! Bir ömür kendilerinin hizmetine verildikleri halde, en küçük bir parmaðýn üzerinde yüzlerce cilt kitap yazýlan bedenlerinin, bir gün olsun durup da içindeki iþleyiþlerin harikuladeliðine bakamayan, bedeninin haykýrýþlarýný duyamayan ve taþýdýðý mesajlarý okuyamayan insanlar gibi olma!” diyordu. O da baktý, gördü ki:

Vücut makinesini kendisinin kurmadýðý ve içindeki iþleyiþlerin kendi iradesiyle olmadýðý, o uyurken de vücudunun hiç durmadan ve dinlenmeden, intizamý haþmetli ve düzeni baþ döndürücü çalýþmasýný, mütemadiyen sürdürmesinden anlaþýlýyordu. Tommy uyurken de kalbi çalýþýyor, ciðerleri kan yapabilmek için gerekli havayý alýp veriyor, sindirim organlarý besinleri enerjiye dönüþtürmek için çabalýyor, vücu-

45 Karýncalar, sinekler, bakteriler.

dun uyanýk ve cesur ordularý, mikroplarla, nice kahramanlýklarýn alkýþsýz ve destansýz yaþandýðý büyük savaþlarý, insan rahat uyusun diye, sessiz sedasýz yapýyorlardý.

Bu hengamede, her saniyede milyonlarca hücre ölüyor, bir o kadarý doðuyor veya var ediliyordu. Ölenler için matemler tutulup yaslar baðlanmadýðý gibi,[46] doðanlar da çiçeklerle karþýlanmýyordu. Naz yapmaya, ilgi beklemeye ne haklarý ne de vakitleri vardý. Acemilik çekmeden derhal o çok önemsedikleri iþlerinin baþýna geçiyorlardý.

Dünyayý üç defa dolaþacak kadar uzun,[47] içindeki kanýn sürtünmesi sýfýra yakýn bir derecede olan damarlarýmýzda, vücudun binlerce kilometre uzaktaki köþelerine geciktirmeden taze olarak, yumruk büyüklüðündeki sessiz bir pompa[48] ile bütün kanýn bir dakika gibi kýsa bir sürede nakledilişi, hassas bir ölçü ve ilmin, gayeli ve hikmetli bir kudretin varlýðýna iþaret ediyordu. Özellikle beyin damarlarý gibi en ufak bir basýnç artýþýnda çatlamalarýn ve kanamalarýn yaþanacaðý riskli bölgelerde dahi basýncýn, deðil insan ayakta dururken, yatarken, hatta amuda kalktýðýnda dahi, sistemdeki sensörler, basýnç ayarlayýcý geniþleme ve daralma mekanizmalarý ile anlýk olarak kontrol altýnda tutulmasý, sistemin mimarisinin muhteþem mükemmelliðinden kaynaklanýyordu.

Bir orkestra ahengiyle iþ gören hücre, içinde, enerji santrallerinden kopyalama ve üretim merkezlerine kadar pek çok kritik ve önemli tesis bulunmasý nedeniyle, içeri giriþlerinin kontrol altýnda olduðu özel bir güvenlik sistemiyle korunmaktaydý. Bu 100 trilyonluk hücreler orkestrasýnýn her saniye 50 milyonu ölüp, bir o kadarý da vücut bulduðu halde, sergilediði senfonilerde en ufak bir düzensizleþme sezilmiyordu.

46 Bunlarýn cesetleri de çok kýsa sürede imha edilerek dýþarý atýlýyor, bedenin kirletilmesine izin verilmiyordu.

47 120.000 km.

48 Kalbimiz

Cansýz atomlarýn moleküller, onlarýn da birleþerek canlý hücre dokusunu nasýl ortaya çýkardýklarýný anlamak elde deðildi. Zira kendisindeki veri bankasý da dahil olmak üzere, insanlýðýn sahip olduðu tüm bilimler, cansýz maddenin tesadüfen meydana gelen olaylar sonucunda kusursuz ve karmaþýk olan canlý maddeye dönüþme ihtimali bulunduðuna dair bir iddiayý reddediyordu.

Hücreyi anlamak için sarf edilen bütün çabalar, çabalayanlarý en sonunda tek bir sonuca götürüyordu: Tasarým Gerçeði. Yani bilinçli, þuurlu bir el tarafýndan yürütülen sonuçlara baðlý bir þekillendirme eylemi. Her tasarým, mutlak ve mutlak bir tasarýmcýyý, her icat eninde sonunda bir mucide götürüyordu akýllarý.

Her biri 10 katrilyon atom ihtiva eden ve aralarýndaki baðlantýlarýn sayýsý 60 trilyon olan 100 milyar hücreden müteþekkil beyin, vücutta olan tüm olaylarý yöneten, yönlendiren, kontrol eden muhteþem ve benzersiz bir hydro-bilgisayardý.[49] Her bir hücresi, saniyede 2500 mesajý alýp, deðerlendirip, cevap verme istidadýyla mücehhez idi. Her saniyede içinden 1 katrilyon sinyal geçiyordu. Böylelikle, göz, kulak, burun gibi çeþitli duyu organlarýnda bulunan bütün alýcý hücrelerin gönderdiði elektrik sinyallerini insana, görüntü, ses, koku olarak algýlattýrýyordu. Bu 100 milyar hücre bir yandan vücudun milyonlarca yerinden gelen talepleri, sipariþleri deðerlendirirken, öte yandan da kendi içindeki baðlantýlarý ve iliþkilerinde en ufak bir hata, en küçük bir anlaþmazlýk çýkmýyordu.

Bu görkemli ahengin nasýl ortaya çýktýðý, her insanda yeniden nasýl oluþtuðu üzerinde düþündü Tommy. Beyin hücrelerinin sadece kendilerini yönetmekle kalmayýp, kendilerine

---

49 Beynin %90'ý sudan oluþur.

çok uzak olan vücudun diðer hücrelerini de yönlendiriyor olmalarý son derece ilginçti.

Vücudun bütün faaliyetlerinin çok hassas hesaplar ve ölçülere göre, birbiriyle baðlantýlý þekilde hücreler tarafýndan müþtereken yürütüldüðü, bu hücre, doku ve organlarýn üzerlerine düþen vazifeleri hiç aksatmadan ve yorulmadan harfiyen yerine getirdiklerini gördükten sonra Tommy, tüm bu harika sanatlar ve iradi sistemler ve birlikte hareketler ve birbirinden haberdar olmalar ve birbirinin yardýmýna koþmalarýn kendiliðinden ve tesadüfen olduðunu düþünmenin, akýlla ve mantýkla baðdaþma imkaný olmadýðýný anladý.

Sanki birbirlerini duyuyor ve anlýyormuþçasýna atomlardan hücrelere ve hücrelerden organlara kadar her þeyin yerli yerinde ve en münasip þekilde ve tam zamanýnda iþ görmesi, gezegenler, yýldýzlar ve atomlarýn baþýboþ ve kuralsýz olmadýðý gibi, en az onlar kadar hayret verici ve mükemmel olan insan alemindeki mühendislik þaheseri hücreler, dokular ve organlar ile bunlarýn harika bir tarzda iþleyiþlerinin de ancak ve ancak hem insaný, hem bütün hücre ve organlarý, hem de bunlarýn iliþkili olduðu bütün evreni bilen ve tüm bunlara hükmü geçen bir Zat'ýn idaresi altýnda ve kudreti tahtýnda gerçekleþtiðini gösteriyordu.[50]

Tommy, insanýn varlýk alemine nasýl geldiðini merak etti. Diðer insanlar da kendisi gibi bir kapsülün içinde mi dünyaya geliyorlardý? Bilgi daðarcýðý zihninde açýlýnca, insanlarýn bebek olarak ve bir annenin içinde yani güvenlikli bir yerde þekillenip bir süre sonra dünyaya geldiklerini gördü. Ýnsan yavrusu bir annenin karnýnda, kimseciklerin eli deðmeden, karanlýkta görülmeden, sessiz sedasýz ve kendi kendine mi oluþuyordu.[51] bu evrenin en heyecan veren var oluþu?

---

50 "...sizin yaratýlýþýnýzda... inanan bir topluluk için iþaretler vardýr." (Casiye, 4)

51 "Döl yataklarýnda size dilediði gibi suret veren O'dur. O'ndan baþka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandýr, hüküm ve hikmet sahibidir." (Âl-i Ýmrân, 6)

Baktý ki, insan önce yumurta kanallarýndan ana rahmine bir su damlasý[52] olarak akýyor. Sonra o su damlasý, ilerde bir parça et haline gelecek olan bir kan pýhtýsý halinde rahmin duvarlarýna tutunmaya çalýþýyor.[53] O et parçasý[54] ne oluyor ve nasýl oluyorsa, birkaç gün içinde, en büyük ressamlarýn resmini çizmek için ömürlerini adadýðý, nice aþýklarý peþinden gözü kara koþturacak kadar güzel, eþsiz ve orantýlý, gülmeyi-aðlamayý, mütebessim ya da öfkeli bakmayý, þaþkýn, umutlu, ürkek, heyecanlý ve daha pek çok ruh haletini dýþarý yansýtacak kýrk becerikli ve dayanýklý kasla donatýlan bir simaya dönüþmeye baþlýyordu.[55]

Öyle bir sima ki, her bakýþýnda pek çok anlamlar gizli deruni gözleri, gülünce dünyayý güldüren gamzeli çehresi, her biri pek çok hikmete baðlanmýþ kirpiði, kaþý, burnu; sularýn þýrýltýsýný, martýlarýn þarkýlarýný, rüzgarýn uðultusunu duyabilecek, bununla beraber, karýncanýn ayak seslerini, gezegenlerin yýldýzlarýn etrafýnda, elektronlarýn çekirdeðin çevresinde dönerken çýkardýklarý muazzam sesleri de duyup rahatsýz olmayacaðý bir frekans aralýðýna[56] ayarlanmýþ kulaklarýyla, binlerce ilmin ve sanatýn birlikte iþlediði bir þaheser... Karanlýklar içinde, sessiz sedasýz gizli ve mahir bir el tarafýndan çizilirken, bu sima:

"O kulak ve gözlerin sahibi kim ?"[57] diyordu adeta.

Ayný temel þifreye[58] sahip olan bu hücrelerin nasýl olup da belli bir aþamadan sonra farklýlaþmaya baþlayýp, kimisi deri, kimisi kemik, kimisi sinir hücreleri þekline dönüþtüðünü an-

---

52 "O, yarattýðý her þeyi en güzel yapan ve insaný yaratmaya bir çamurdan baþlayandýr. Sonra onun soyunu bir özden, basbayaðý bir sudan yapmýþtýr." (Secde, 7-8)

53 "O, insaný asýlý olarak bir (alaktan)yere tutunan þeyden yarattý." (Alak, 2)

54 "...ardýndan o alak'ý bir çiðnem et parçasý olarak yarattýk." (Müminun, 14)

55 "Allah, sizi annelerinizin karnýndan hiçbir þey bilmezken çýkardý ve umulur ki þükredersiniz diye iþitme, görme kabiliyeti ve gönüller verdi." (Nahl, 78)

56 16 Hertz - 20.000 Hertz

57 Yunus-31

58 DNA

lamak mümkün deðildi. Sonra bu gitgide çoðalan hücreler belirli bir ölçüye[59] ulaþmadýklarýndan sonra duruyorlardý. Böylece, kalp olmasý gerektiði kadar büyüyor, eller ayaklar ayný þekilde, kafatasý, beyin hakeza... Bu hücre ve dokular, insan bedenini oluþturmak için nerede duracaðýný, nasýl bilebilmekteydiler? Acaba, kendi sýnýrlarýndan çýkýp, bir terzi gibi dýþardan insana þöyle bir bakýp, insan gibi olmasý için burasý biraz kýsa, þurasý daha uzun olmalý, þunda karar kýlalým mý diyorlardý? Yoksa þu, þu, þu görevleri yapabilmesi için, falanca bilimler gereði þu ebatta ve þekilde olmasý gerektiðine mi karar veriyorlardý?

Derken midesi belirginleþip, kalbin ilk vuruþlarý duyulmaya baþlýyordu. Bundan itibaren bu canlýyý besleyecek, hormonlarý, enzimleri en uygun þekilde ve miktarda, ihtiyacý olduðu zamanda tedarik edecek, bu konunun eðitimini aldýðý her halinden anlaþýlan çok becerikli bir bakýcý[60] görevlendiriliyordu. Ancak ne ilginçtir ki, bu bakýcýnýn ne böyle bir eðitimi ne de eðitim görecek bir bilinci, bir iradesi vardý! Acaba anne mi tüm bu hadiseleri organize ediyordu? Baktý ki annenin kendi içinde bu olan bitenlerden haberi bile yok!

Sonra bu usta bakýcý, henüz doðum zamanýndan çok önce, vücudun süt fabrikalarýna ifraz ettiði hormonlarla "Hazýrlýklara baþla!" emrini gönderiyordu. Anlaþýlan bedenin üzerinde etkin bir hakimiyeti, geçer bir sözü vardý. Bu talimatý alan memeler, içlerindeki atýl vaziyette duran ve aralarýndaki kanallarla birbirine baðlý 2000 civarýndaki süt üretme kesesinin musluklarýný açýyor, bu süt fabrikalarý da vücutta bulunan en mugaddi gýdalarý kandan sipariþ vererek, tertemiz, ak bir sütü üretmeye baþlýyordu.

---

59 "Onu hangi þeyden yarattý? Bir damla sudan yarattý da onu bir ölçüyle biçime soktu..." (Abese, 18-20)

60 Plasenta.

Doðum sýrasýnda akmaya hazýr olan süt bebeðin, emmeye baþlamasýyla beraber, buradaki hassas reseptörlerin yaydýðý sinyalleri sinir sistemi yoluyla beyne iletmesi, beynin de bu sinyali almasýyla “Sütü Akýt!” fermanýný bir hormonun eliyle kana teslim etmesi sonucunda, bu emri alan süt kanallarýnýn kasýlmasý ile fýþkýrýyordu.

Bu salgýlanan sütte, bebeðin yeni gözünü açtýðý ortamdaki düþmanlara[61] karþý korunmasýný saðlayacak antikorlar, bebeðin ihtiyaç duyduðu ve inek sütünde bulunmayan en az 100 deðiþik vitamin, mineral, protein, yað ve karbonhidrat bulunmaktaydý. Bu mahir süt uzmanlarý olan hücreler, sütteki mineral kompozisyonunu, bebeðin geliþimine göre anneye sormadan kendileri belirliyordu. Bu terkib, bebeðin aylýk hatta günlük geliþimine göre en uygun olacak þekilde ayarlanmaktaydý. Annenin beslenmesi istenilen düzeyde olmasa bile, üretilen sütün kalitesi bundan etkilenmiyordu. Bu, yavrulara sütü hazýrlayan kudretin onlarý, annelerinin beslenme alýþkanlýklarýnýn eline býrakmadýðýnýn, her bebeðe eþit muamele ettiðinin çarpýcý bir göstergesiydi.

Annelerin haberleri bile olmadan kendi bedenlerinde bu hummalý ve son derece ilim ve irade isteyen saf, besleyici, hoþ, beyaz sütü hazýrlamak ve onun da ötesinde, o sütten daha hoþ ve tatlý olan bebeðe karþý canýný göz kýrpmadan feda edebileceði muazzam bir þefkati kalplerine yerleþtirmek, elbette pek büyük bir þefkat, çok derin bir hikmet, sonsuz bir ilim ve her þeye güç yetirebilen bir kudret isterdi.

Böyle mucizeli ve hikmetli hadisenin, yeryüzünün her köþesindeki yüz binlerce çeþit canlýnýn sayýsýz annelerinin vücutlarýnda ve kalplerinde ayný tarzda gerçekleþmesi, elbette bütün canlýlarda ayný hükmün, ayný kudretin, ayný kanunun iþ gördüðünü gösteriyordu.

61 Mikroplar.

Ýnsanoðluna, nihayetsiz ihtimaller içinde þekilsiz bir damla iken, çok kýsa zaman içerisinde o kadar hayret verici ve olaðanüstü bir surette, mükemmel ve muntazam bir þekil veriliyordu ki, zerre kadar tesadüfe, baþýboþluða yer vermeyen bir kurallar manzumesinin iþlediði, sonsuz bir ilim ve taklit edilmez bir sanatýn eseri olduðu her halinden anlaþýlýyordu.

Bütün bu izlenimlerinin sonucu olarak, Tommy'nin aðzýndan da, Aristo'nun asýrlar önce dudaklarýndan dökülen:

"Canlýlara þekil veren, onlarý bir arada düzen ve disiplin altýnda tutarak idare eden gizli bir varlýk olmalý." cümlesi çýktý.

O sýrada birkaç adým ötede yapraklarýn arasýnda bir parçasý görülen beyaz þey[62] dikkatini çekti. Ona doðru yürüdü. Üzerindeki yapraklarý kaldýrarak onu eline aldý.

Beyaz ve sert bir ambalajý vardý. Herhalde bu þey, sahibi tarafýndan salgýlandýktan sonra dýþarýda bir yerlerde paketleniyor olmalý, dedi. Çünkü son derece sertti. Tepesiyle tabaný arasýnda ne kadar basýnç uyguladýysa da parmaklarýyla kýramadý. Ancak basýncý yanlardan uygulayýnca kolaylýkla kýrdý. Ýçinde þeffaf, renksiz bir sývý ile ortasýnda sapsarý bir küre vardý. Daha çok þey öðrenmek istedi. Biraz dikkat edince gördü ki, yumurtanýn sarýsý ve aký tavuðun ayrý ayrý yerlerinde imal edildikten sonra, 16 saatlik bir ambalajlama sürecinin sonunda bu hali alýyordu. Yere düþüþ pozisyonu dikine olduðundan, kýrýlmamasý için proje sahibi tarafýndan bu bölgeleri güçlendirilmiþ bir tasarým hazýrlanmýþtý.

Tavuk yumurtlarken, vücudundaki bütün kalsiyum ve karbonat iyonlarý bu ambalajlamada görev almak için o yere adeta koþuyordu. Hatta o kadar fedakardý ki bu hayvan, bünyesinde bu miktarda kalsiyum ve karbonat bulamadýðý zaman, kendi kemiklerinden bu maddeleri ödünç alýyordu.

62 Tavuk Yumurtasý.

Bu fabrikada, kan gibi tek bir maddeden, hem yumurta sarýsý, hem yumurta aký hem de kabuðu imal ediliyordu.

Her þeyden bir þey, bir þeyden her þey oluyordu bu evrende. Tavuk toprakta bulduðu hemen her þeyi yiyor, bu çok þeyden bir tek kan oluyor. Sonra bu bir tek kandan da, canlýlar için son derece besleyici olan yumurtanýn hem aký, hem sarýsý ve hem de kabuðu çýkýyordu. Bunlarýn her biri birer mucizeydi sanki. Tommy, sadece bilinç düzeyinde deðil de, lezzet ve tat düzeyinde de yumurtaya aþina olabilseydi, yani yaðda kýzarmýþ yumurtaya ekmeðini bandýrýp yeseydi, herhalde hayreti ve takdiri yüz kat daha fazla olacaktý.

Ve esas büyük þaþkýnlýðý ise, o yumurtayý her gün yiyip de, en ufak bir hayret, en küçük bir tebrik ve teþekkür gereði hissetmeyenler olduðunu duyunca yaþayacaktý.

TOMMY’NÝN ÝLK DEÐERLENDÝRMELERÝ

Tommy’nin bu âlemdeki her bir saati büyük keþiflerle dolu idi. An geçmiyordu ki, yeni bir bilinmezlik perdesini aralamamýþ olsun. Gördüðü her varlýk davet ediyordu onu kendine. O da misafir oluyordu gördüðü her varlýða.

Þimþek çakýyor, yaðmur yaðýyor, güneþ doðuyor, çiçekler açýyor, aðaçlar meyvelerini uzatýyor, sinekler, arýlar, atomlar, hücreler harýl harýl çalýþýyordu. Hepsinin merkezinde olduðunu anlamýþtý. Her þey sanki onun bakmasý, görmesi, tatmasý, iþitmesi ve daha da önemlisi düþünmesi, deðerlendirmesi, hissetmesi, çözmesi ve takdir etmesi için var gibiydi. Bir misyonu olduðunu hissediyordu. Her tarafta çözümlenmeyi bekleyen sorular vardý.

Gözünü þu evrenin hangi köþesine çevirirse çevirsin, apayrý bir güzellik, bambaþka bir mehasin karþýlýyordu kendisini. Ovalarýn, daðlarýn, ormanlarýn içinde, ýrmaklarýn, denizin kenarýnda dolaþýyordu. Her yerde sýnýrsýz bir güzelliðin, sonsuz bir þefkat ve merhametin tebessümleri kol geziyordu. Bu tebessüm, bazen bir gül, bazen bir yaðmur tanesi, bazen bir kelebek, bazen de bir yýldýz oluyordu. Bazen þimþekle beraber kaþlarýný çatýyor, bazen yeni doðmuþ yavrularýn gözlerinden bakýyordu. Bazen gözyaþý olup gözpýnarlarýndan akýyor, bazen çaðlayýp denizlere taþýyordu.

Tommy, hangi varlýðýn peþine düþse o güzelliði buluyor, hangi güzele baksa o tebessümle yüzü gülüyordu. Ýnsan güzele, güzelliklere meftun, bu kainatýn tamamý da güzelliklerle dopdolu idi.

Yürür isem önümdesin,

Söyler isem dilimdesin,

Oturursam yanýmdasýn,

Gözüm Senden baþka bir þey görmüyor![63]

Tommy, yeryüzünde her þeyin vakti vaktinde, yerli yerinde, çok ince hesaplarla, üzerinde son derece titizlikle çalýþýlmýþ bir tasarým ve sanat eseri olarak, sanki özellikle de insanlarýn yararlanmasýna yönelik bir biçimde vücuda getirilip sergilendikten sonra kaybolduklarýný, onlarýn yerine yenilerinin ve tazelerinin var edildiðini, doðumlarla ölümlerin birbirine karýþtýðýný gördü.

Anladý ki bunda büyük bir iþ var. Tüm bu harika nesneler birer oyuncak, bütün bu olanlar da bir oyun deðil.

Karpuzun, kavunun, üzümün tam da sýcaklarýn bunalttýðý günlerde, üstelik te susuz, kupkuru bir topraðýn karanlýklarýnda var edilip, bunlarda insanýn vücuduna zararlý hiçbir unsur bulunmamanýn yanýnda, aksine bütünüyle yararlý maddelerle depolanmýþ olduklarýný gördü. Örneðin üzümün, bünyesindeki bol miktardaki demir ve potasyum ile kan yapýmýnýn yanýnda, böbreklerin, kalbin, baðýrsaklarýn ve beynin çalýþmasýnda, baðýþýklýk sisteminin kuvvetlenmesinde, insanýn bedenen zinde ve diri olmasýnda önemli roller oynadýðýný... Elmanýn hakeza, damar sertliðini ve kireçlenmeyi önlediði, baðýrsaklarýn çalýþmasýný saðladýðý, yüksek tansiyonu düþürdüðü, migren ve uykusuzluða iyi geldiði, egzama ve baðýrsak iltihaplarýný azalttýðý, aðýz kokusunu önleyip, diþleri güçlendirdiðini öðrendi.

63 Yunus Emre

Þu kainat, bir açýdan bakýldýðýnda, içindeki nimetleri saymaya kalksa sayýp bitirmeye güç yetiremeyeceði kadar[64] zengin bir sofra, bir açýdan bakýldýðýnda salonlarýný gezmeye ömrünün ve takatinin kifayet etmeyeceði gayet sanatlý bir sergi, bir diðer açýdan bakýldýðýnda ise her köþesinde ayný muciznuma fýrçanýn iþlediði vuruþlarýndan anlaþýlan gayet hayret dolu bir tablo gibiydi.

Bu alemde hiçbir canlý sebepsiz ve hikmetsiz yaratýlmamýþtý. Minicik bir tohumun bile bir gayesi vardý ki aslýnda bu amacýyla o, daðlar kadar büyüktü: çimlenmek! Sonra, dal budak veren bir aðaca, yani altýnda asýrlarca canlýlarýn gölgeleneceði bir çýnara, yukarýlardan olup biteni rahatlýkla izleyip rüzgarla dans edebileceði bir kavaða veya sanat harikasý bir meyve fabrikasýna dönüþmekti.

Bu hedefe varabilmesi için ise, rüzgar, bulut, toprak ve 150 milyon km uzaklýktaki güneþi de bu iþte çalýþtýrmasý gerekiyordu. Tommy, tohumun buna güç yetiremeyeceðini biliyordu. Ama þaþýrtýcý bir þekilde tohumun istediklerinin harfi harfine yerine getirildiðini görüyordu.

Yumurtasýndan yeni çýkan civanmert bir arý gözünü açar açmaz, daha önce hiç gitmediði yollardan ve hiç bilmediði hedeflere doðru cesaret ve þecaat isteyen bir yola koyuluyordu. Aradýðýný ise eliyle koymuþçasýna teker teker buluyor ve kimden öðrendiði meçhul olan harika bir sanat ile onlardan alacaðýný alýyordu. Yeryüzündeki tüm çiçekler ve aðaçlar onun emrine amade idiler. Bu alýþveriþ esnasýnda, en ufak bir itiraz, en küçük bir tartýþma geçmiyordu aralarýnda. Zira arýnýn davasý kendi davasý deðildi. O da diðer mahlukat gibi, insanlarýn hizmetinde ve kendisine verilen sanatlarý, kendisine emrolunduðu þekilde layýkýyla sergileyebilmenin derdinde idi.

---

64 "Size her istediðiniz þeyi verdi. Eðer Allah'ýn nimetini saymaya kalkýþýrsanýz, onu sayýp bitirmeye güç yetiremezsiniz." (Ýbrahim, 34)

Kýsacasý, tek yaptýðý þey aslýnda bu görkemli sahnedeki rolünü icra etmekti. Kýsa bir süre sonra da kaybolup gidecekti. Fakat o, ne var olma sevdasýnda, ne de yok olma korkusundaydý.

Ya bu varlýklar akýl, þuur, idrak sahipleri olup, birbirlerinin ihtiyaçlarýna tam ve zamanýnda cevap verecek bir yardýmlaþma ve dayanýþma duygusuna sahiptiler veya tüm bunlara sözü geçen bir baþka kuvvet tarafýndan son derece bilinçli olarak yönlendiriliyorlardý. Bu þýklardan ilki muhal olduðuna göre, geriye ikinci þýktan baþkasý kalmýyordu.

Çevresi akýllýca çalýþýlmýþ mükemmel tasarýmlara ait sayýsýz ve harika delillerle dopdoluydu. Bu delilleri, önce sivrisinekte, arýda, karýncada bulmuþ, sonra yeryüzünü dolduran rengarenk ve süslü çiçeklerde ve meyve yüklü aðaçlarda görmüþ, sonra göðün yüzünde yazýlan yaldýzlý yazýlarda okumuþtu.[65] Atomda ve hücrelerde de kol gezen bu tellallara, en sonunda kendi bedeninde:

"Ondan baþka Ýlah yoktur!" diye haykýrýrlarken rastlamýþtý.

Bu ilan, arýnýn peteðinde ölçülerle, tavuz kuþunun kanadýnda renk ve desenlerle, kar tanelerinde kristallerle, tohumlarýn içlerinde kader kalemiyle yazýlýydý.

Bu yazýlarý okumayý baþardýkça Tommy:

"Senin tarif edicilerin bütün sanatlý eserlerindeki mucizelerindir!" dedi.

Ýnsanoðlunun mizacýnda, güce-kudrete, sanata-fenne, iyiye-güzele karþý doðal bir temayül, içten bir takdir hissi vardý. Ruhu, kendisine bu deðerlerle çevrili bir ortamda yer bulma ve buralara tutunma eðilimindeydi. Bu nedenle baþarýlý futbol takýmlarýnýn arkasýnda binlerce fanatiði olur, bu nedenle

---

65 "Yedi gök, yer ve bunlarýn içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiç bir þey yoktur, ancak siz onlarýn tesbihlerini kavramýyorsunuz..." (Ýsra 44)

kimi sanatçýlarýn çevresinde haleler oluþturulur, yine bu nedenle beðenilip hayranlýk beslenilen bir yazarýn eseri üzerine atacaðý imza uðruna nice zahmetlere katlanýlýrdý.

Tommy de bu yüzden, gördüðünde gözlerinde kývýlcýmlar saçan, þimþekler çaktýran þu dünya sergisindeki sanat eserleri ve þu kainat sahnesindeki gösteriler karþýsýnda duyduðu hayranlýk, takdir ve baðlýlýk hislerini, her daim ifade etmekten gocunmuyor, bilakis bununla mutlu olup, bundan haz duyuyordu.

Görmediði ve tanýmadýðý Muhteþem Biri'nin ellerinden tutup, kendisine varlýðýný ve yaný baþýnda olduðunu hissettirdiði, bu hisle yapayalnýz ve karanlýk dünyasýný aydýnlatýp neþelendirdiði, bu dünyada her an ve her saat kendisine yeni yeni görkemli ve renkli alemlerin kapýlarýný açtýðýný düþündü. Denizin mavisi, ormanlarýn yeþili gözlerine bakýyor; suyun sesi, kuzunun mesi, bülbülün naðmesi kulaklarýnda anlam buluyordu. En küçük canlýlar bile, en sanatlý bir biçimde vücuda gelip, en özenli bir biçimde beslenip büyütülüyorlardý. Bu kendisini hayrete düþüren þeyler karþýsýnda:

"Rabbimiz, sen bunlarý boþuna yaratmadýn!"[66] dedi.

O Muhteþem Biri, Geceyi, gündüzü, güneþi, ayý ve yýldýzlarý Tommy'nin emrine vermiþti. Kendisini o kadar önemli, o kadar deðerli ve o kadar özel hissetti ki, yüreðinin ihtizazlarýndan gözleri nemlendi.

Göklerin ve yerin yaratýlýþýnda, gece ile gündüzün sürelerinin deðiþmesinde, insanlara fayda saðlamak üzere denizlerde gemilerin süzülüþünde, Allah'ýn gökten indirip kendisiyle ölmüþ yeri canlandýrdýðý yaðmurda, ve yeryüzünde hayat verip yaydýðý canlýlarda, rüzgarlarýn yönlerini deðiþtirip durmasýnda, gökle yer arasýnda emre hazýr bulut-

66 Âl-i Ýmrân, 191

larýn duruþunda elbette aklýný çalýþtýran kimseler için Allah’ýn varlýðýna ve birliðine nice deliller vardýr.[67]

Arýda, sinekte, örümcekte, karýncada sanatýný; ayda, güneþte, uzayýn derinliklerinde kudretinin buudsuz boyutlarýný; balda, suda, meyvelerde ikramýný, ihsanýný; þimþekte, gök gürültüsünde, daðlarda, denizlerde izzetini, azametini; yaðmurun tanelerinde, annelerin þefkatinde rahmetini, merhametini duyuyor ve huþuyla bu sesi dinliyordu.

Bütün bu hadiselerde ve varlýklarda kendisine ilgisini ve sevgisini gösteren o Sultan’a:

“Yalnýz sana kulluk eder ve yalnýz Senden yardým isterim.”[68] dedi.

Karganýn sesini yavrusunun kulaðýyla dinlemeyi baþarmýþtý. Bu nedenle karga misal ayrýk sesleri dahi bir baþka duyuyordu. Kainatý en temiz, en saf þekilde dinlemeye dalmýþtý. Dinledikçe kendinden geçiyor, kalbi, onun zikriyle huzur ve emniyet buluyor, mutmain olabiliyordu.[69]

Huzur buluyordu, çünkü en küçük bir canlýnýn en cýlýz bir sesine kulak týkamayarak onun o acil ihtiyacý için bütün kainatý onun önünde el pençe durduran Zat, elbette kendisini de koruyacak, kollayacak, her türlü ihtiyaçlarýna cevap verecekti. Böyle bir gücü tanýdýðý, bildiði, O’nun da kendisini bilip, sevdiði, bu sevgiyi de her vesileyle gösterdiði için artýk hiçbir þeyden korkusu yoktu.

Ýçini kemirip duran þey ise, bu çok ciddi görevlilerin baþlarýnda nezaret ettikleri harika ve antik sanat eserleriyle dolu sergiyi düzenleyeni; bu her bir harfinde binbir kitap yazýlý bulunan muhteþem kitabýn müellifini; bu her kazanýnda binlerce lezzetli yemeðin bir arada piþirildiði cihanþümul sofranýn

67 Bakara, 164

68 Fatiha, 5.

69 Rad, 28

cömert sahibini görememenin ve kendisiyle tanýþamamanýn verdiði eksiklik idi.

Kainat ve hayatla ilgili bilgileri arttýkça, bu harikulade alemin mimarýna olan saygýsý, meraký, hayranlýðý ve sevgisi de artýyordu. Bu muhteþem memleketin kralýyla, bu muazzam kitabýn yazarýyla tanýþmak istiyordu.

Tommy, bu güzelliklere ayný güzellikle karþýlýk vermek istedi. Kendisi için gökyüzünü yýldýzlarla süsleyen, güneþ ve aya boyun eðdiren,[70] yeryüzünü bir sofra yapan Yüce Yaratýcýya, insanlarýn pek çoðunun, her gün gözlerinin önüne dikilip "O'ndan bir þeyler" anlatmaya çalýþan bir sineði dahi okumaktan aciz olduklarý bir dünyada, kendisine maharetlerin en büyüðü olan, bu kainat kitabýný okumayý öðrettiði için, teþekkürlerin en büyüðünü, en yüksek sesle haykýrmak istedi:

"Sen en büyük, en güçlüsün,"[71]

"Seni noksan sýfatlardan ve kusurlardan takdis ederim,"[72]

"Bana Seni bulma ve bu bulmayla beraber her þeyi bulma, kendimin ve tüm evrenin sýrlarýný çözme yolunda yürüme þansý verdiðin için Sana bugüne kadar yapýlmýþ teþekkürlerin en güzellerini yapýyorum."[73]

Öyle bir teþekkür ki, ezelden ebede kadar var ettiðin ve edecek olduðun nimetlerin, renkleri, tatlarý ve kokularý adedince...

Kum taneleri, onlarý karaya vurup duran deniz dalgalarý adedince...

Yaðmur damlalarý, kar taneleri ve onlarý yere kadar taþýyan görünmez gizli eller adedince...

---

70 Rad, 2
71 Allahuekber
72 Sübhanallah
73 Elhamdülillah

Aðaç yapraklarý, onlarý yeþerten güneþ ýþýnlarý ve su, sarartýp kurutan o güneþin ateþinden uzaklaþmanýn acýsý ve þefkatli topraðýn baðrýna yani öz vatanýna yeniden döndürüp düþüren rüzgarlar adedince...

Çiçek tohumlarý, meyve çekirdekleri ve onlarýn içinde saklý çarþaf çarþaf çiçekler, dað gibi aðaçlar ile onlarýn enfes tatlý meyveleri adedince...

Gökteki yýldýzlar, onlarýn duruþlarý, dönüþleri, ýþýklarý, zerreleri ve gizemleri adedince...

Bulutlarýn fezada hareketleriyle þekillenen manzaralar ve onlarý zevk ile seyreden gözler ve o gözlerden bakan ruhlar adedince...

Yeri, göðü, denizleri, karalarý, dolduracak kadar...

Kýsaca sana, benim bilmediðim fakat senin layýk olduðun þekilde teþekkürler ediyorum, diyerek baþýný saygýsýndan ve baðlýlýðýndan öyle eðdi ki, yere kadar deðdirdi.

12 NÝSAN 2037

PROJE ÝZLEME MERKEZÝ, LOUÝSÝANA

Proje ekibindeki hemen herkesin neden ve nasýl olduklarýný anlayamadýklarý bir þekilde, kalpleri yumuþamýþ, gözleri nemlenmiþti. Ekranlarýnda karþýlarýna çýkan Tommy'ye ait her veriyi sanki kendileri yaþýyormuþ gibiydiler. Onun kalp atýþlarýnýn hýzlanmasýna onlarýn kalp atýþlarý da eþlik ediyor, onu ürkütüp korkutan anlarda, onlar da korkup heyecanlanýyorlardý. Hoþlarýna en çok giden þey ise, bu bir ömür gibi uzun þu kýrk sekiz saatin sonunda, nabýzlarda, ciðerlerinde ve beyin sinyallerinde ulaþtýklarý dinginlik ve iç huzurdu.

Kim olduklarý, nerede ve neden bulunduklarý ve daha da önemlisi nereye doðru gittikleriyle ilgili önemli bazý ipuçlarý elde etmenin verdiði huzurdu bu. Sevinçlerine diyecek yoktu. Çünkü Tommy, onlarý ölümün karanlýk yokluðundan, sonsuzluðun parlak geleceðine kavuþturmuþtu.

Ýçlerinde, bir sene önce çocuðunu kaybetmiþ, bu büyük acý ve derin sarsýntý nedeniyle hâlâ kendini toparlayamamýþ bir anne olan Carry de vardý. O günden beri, hayatýn anlamsýzlýðý ve acýmasýzlýðý karþýsýnda hayatla olan tüm baðlarýný koparmýþ, tepkisiz bir bilgisayara dönüþüvermiþti. Kimseyle konuþmuyordu. Ne güldüðü ne de aðladýðý vaki olmuþtu.

Ekipteki herkesi þaþýrtan bir þekilde Carry'nin yüzünde hafif bir tebessüm, gözlerinde yaþlar belirdiði görüldü. Yanýnda bulunan bir zamanlar en yakýn arkadaþý olan Carolina'a sarýldý.

—Oðlum emin ellerde Carolina, dedikten sonra devam etti:

—Onun toprak olduðunu kabullenmek istemiyordum. Ama bugüne kadar herkes bana onun bir daha dönmemek üzere toprak olduðunu, bunu kabullenmem gerektiðini söylüyordu. Ben de bu yüzden bana bunu söyleyenlerle konuþmamayý, o sözleri duymamayý istedim. Ama þimdi görüyorum ki, o toprak olmadý. Toprak olan, onun bedenin-

deki sonradan et halinde gelmiþ bir parça atom parçasýydý. O ise, benim karnýmda var olduðunda bu bedenden bir damla dýþýnda bir þey yoktu. O halde o, bedenden ibaret olamaz.

Demek ki, rüyalarýmda benimle konuþan, bana sarýlan ve anne üzülme, ben seni bekliyorum. Çok mutluyum, diyen gerçekten oydu.

Herkesin gözünden yaþlar boþanmýþtý. Olamazdý böyle bir þey. Nasýl da kalpleri yumuþamýþ, içleri ýsýnmýþtý.

Onlarý endiþeli bakýþlarla izleyen baþta Dr. Trend olmak üzere proje yönetim ekibi, olan biteni anlamakta zorlanýyordu. Ne olmuþtu bu insanlara aðlayýp duruyorlardý. Bu sýra dýþý projede uzun zamandan beri dýþ dünyadan uzak olmalarýndan ötürü, ruhsal dengeleri mi bozulmuþtu yoksa.

Trend, onlarla konuþmak üzere aþaðý indi...

Onlarý topladýktan sonra konuþmaya baþladý:

—Ne kadar zor ve önemli bir görev yürütüyor olduðunuzun farkýndayým. Bu zorluklarý ta en baþýnda bildiðinize þüphe yok. Bilerek ve isteyerek girdiniz bu ekibe. Kim bilir belki de her birinizin içinde, bu projeye ait genel amaçlarýn dýþýnda, kendinize göre özel amaçlarýnýz, çözmeyi umduðunuz düðümleriniz de vardý. Bugüne kadar da son derece baþarýlý idiniz. Sizlere ne kadar teþekkür etsem azdýr. Fakat Tommy ile William'ýn dünyaya indikleri andan beri tutum ve davranýþlarýnýzda belirgin deðiþimler yaþadýðýnýzý gözlemledim. Bu durum ise açýkçasý beni endiþelendiriyor. Deneklerin duygu ve davranýþlarýnda ciddi bir deprem beklerken, bu sarsýntýyý kendi laboratuarýmda görmek beni takdir edersiniz ki çok þaþýrttý ve endiþelendirdi. Bu konuda benimle paylaþmak istediðiniz bir þey var mý?

Bir süre birbirlerine bakýndýktan sonra sözcülüðü Henry üstlendi:

—Þey... Doðrusu nasýl anlatacaðýmý bilemiyorum. Ben, çocukluðumdan beri sürekli çevremde olup bitenlerle ve olanca hýzýyla akýp giden þu hayat ýrmaðýnýn seyri, mahiyeti ve akýbeti ile hep ilgilendim. Çevremde hayata dair uçuþan soru iþaretlerinin, ne kadar uðraþtýysam da, binde birini çözmeye muvaffak olamadým. Kendimce baþarýlý sayýlabilirdim. Eðitim aþamalarýmý hep en iyiler arasýnda tamamladým. Fakat bu, bana zerre kadar haz vermedi. Yemek, içmek ve uyumak... Yani her gün bir son buluþ, her gün bir ayrýlýk. Hem de her þeyle beraber kendimle. Hayatýmla, saðlýðýmla, gençliðimle ve o gün yaþadýðým bütün güzelliklerle acý bir ayrýlýþ...

Kýsacasý hayat, anlamýný yitirmiþ, karanlýk bir meçhule gidiyordu bende. Kalbim gündelik þeylerle tatmin olmuyor, bedenim yedikleriyle doymuyordu. Zira yanýnda bir ömür taþýyýp, her gün ondan bir dilim tadacaðý bir tek elmayý, o gün yiyip te bitireceði bin bir lezzetlerle dolu bir ziyafet sofrasýna tercih ediyordu. Yani benliðimin aradýðý bir güvence, bir devamlýlýk, bir gelecek belirginliðiydi.

Kýsaca, kim olduðum, nasýl hayata geldiðim, öldükten sonra ne olacaðým, içimi kemirip duran girdaplý sorulardý. Ve daha bunun gibi pek çoklarý.

Felsefe ve dinler hakkýnda bu sorularýma cevaplar bulurum ümidiyle yüzeysel araþtýrmalar da yapmýþtým. Bir Yaratýcýnýn varlýðý ve gerekliliði konusunda tereddüdüm bulunmasa da, senaryonun bütününe ait tasavvurlarým hep bir yaný eksik kalýyordu. Gerçeklere doðrudan ulaþamýyordum. Rahipler, biçimsel kalýplar, törensel öðretiler ve onlarýn geneline hakim çýkar ve siyasetin gölgeleri, beni hep uzaklaþtýrýyordu.

Dolaysýz, aracýsýz ve her zerremle evrenin gerçekliðine nüfuz etmeyi sonunda baþardýðým ve görüp hissettiklerime kalbimle beraber aklýmýn da onay verdiði ilk ve tek tecrübeyi

bana Tommy tattýrdý. O yürürken, onun yanýndaydým. Bedenim olmasa da, ruhumla, aklýmla ve yüreðimle...

Her þeyi gördüm ve her þeyi anladým. Artýk ben de inananlardaným. Ýþte bu sebeptendir benim ve sanýrým buradaki pek çok arkadaþýmýn da, bu sýra dýþý heyecan ve coþku ve sevincimiz.

Diðerleri de onu tasdik edercesine baþlarýný salladýlar. O konuþurken de ona katýldýklarýný belirten iþaretlerde bulunuyorlardý. Ýçlerinden sadece Britney ile Smith tepkisiz idiler.

Trend'in kafasýnda, neler olduðu ile ilgili bir fikir belirmiþti. Ve bu onu aslýnda, hiç de rahatsýz etmiþ deðildi. Zira Henry'nin anlatmaya çalýþtýðý hikaye aslýnda kendisininkine o kadar benziyordu ki. Fakat yine de o, rasyonel duruþundan taviz vermedi ve yorum yapmadý. Onlara:

—Deðerli arkadaþlarým! Sizden ricam, bu dev projenin þu hayati dönemecinde kendinizi kontrol etmeniz ve duygu ve düþüncelerinizi uygulamaya karýþtýrmamanýz. Aksi takdirde verileri gereði gibi kayýt altýna alýp analiz etmekte yanýlgýya düþebiliriz.

Elbette ki sizlerin duygu ve düþünceleriniz çok önemli. Fakat bu aþamada onlarý biraz daha dizginlemenizde yarar olduðunu düþünüyorum. Size güveneceðimi biliyorum.

Dedikten sonra, içtenlik ve sevgi dolu bir tebessümle yanlarýndan ayrýldý. Fakat içinde, hem ekibiyle yaþadýðý bu ortak hissiyatýn verdiði heyecan ve memnuniyet, hem de her geçen an biraz daha hýzlanan ve karmaþýk hale gelen bu projeyi sað salim tamamlamanýn verdiði bir endiþe filizlenmiþti artýk.

Bundan sonra iþler çok daha zor olacaktý.

WILLIAM’IN YAÞADIKLARI

William, Tommy’nin düþtüðü yerin 7-8 km uzaðýndaki, adanýn güney taraflarýnda bulunan sahil kesimlerine düþmüþtü. Kapsülden çýkýp gözlerini açtýðýnda o da Tommy gibi, gözlerinin önündeki gökyüzüyle birleþen göz alýcý berraklýðýyla uçsuz bucaksýz masmavi denizi, onun coþkulu dalgalarýný, üzerinde uçan kuþlarý, çevresindeki yeþilin her tonuna belenmiþ ormanlarý ve pek çok garip yaratýðý görünce korkuyla karýþýk heyecanlý ve zevkli bir seyre daldý.

“Burasý da neresi?” dedi kendi kendine. Rüyada mýydý yoksa? Mars’taki yaþam alanýnda da, proje ekibini hayrete düþürecek þekilde çok renkli rüyalar gördükleri olurdu. Bazen birbirlerine rüyalarýnda, bu dünyadakilere benzediði proje ekibince anlaþýlan, çeþitli varlýklardan ve onlarla olan serüvenlerinden bahsederlerdi. Ama eline aldýðý bir tutam toprak parçasý, teninde hissettiði esinti, burnuna gelen kokular ve duyduðu sesler bunun bir rüya olmadýðýný gösteriyordu.

O halde ne olmuþtu da bütün algýlarýnýn önündeki perdeler kaldýrýlmýþtý? Bu duruma herhangi bir anlam veremedi.

“Her neyse, nasýl geldiðim çok önemli deðil. Önemli olan þimdi ne yapacaðým.” dedi.

Önce o da Tommy’nin yaptýðý gibi kardeþini aramaya koyuldu. Bu arayýþ esnasýnda da etrafý dolaþýyor, çevresini inceliyordu. Her duyduðu seste irkiliyor, her harekette geriye kaçýyordu. Bu þekilde sahil boyunca bir hayli mesafe kat etti.

Ama Tommy'den herhangi bir ize rastlayamadý. Ormanýn içlerine girmeye cesaret edemiyordu. Belki Tommy, kapsülün düþtüðü yere gelir diye, bir süre sonra geriye döndü.

Önceleri gördüklerinin tadýna bakýyor, yiyip içiyor, keyifle kendinden geçiyordu. Ama belli bir süre sonra onu da kafasýnda beliren birtakým sorular rahatsýz etmeye baþladý.

Göklere baktýðýnda, sayýsýz yýldýzlarýn muazzam hýzlý olan müthiþ hareketlerini, atmosfere çarparak giren pek çok göktaþýný görünce, dehþete ve korkuya kapýldý. Acaba þu yýldýzlar çarpýþýp da düzenimizi bozarlar mý, ya da þu uzaklardan geçen büyük meteorlar dünyaya doðru gelirlerse ne yaparým o zaman diye endiþe etti.

Bu engin uzay boþluðunda dünyaya bakýnca, onu güneþin etrafýnda baþýboþ, serseri gibi gezen kaptansýz ve her an rotasýndan þaþma, bir yerlere çarpma tehlikesi olan, güvertesinden çatýrdama seslerinin rahatlýkla duyulabildiði yaþlý bir gemi olarak gördü.

Canlýlara bakýnca önce güzelliklerine hayran olup, gariplikleri ve zarafetleriyle büyülendi. Sonra baktý ki, az bir zaman sonra kaybolup gidiyorlar. Çiçekler soluyor, yapraklar dalýndan kopup düþüyor, hayvanlar ölüyor, bedenleri diðer canlýlar tarafýndan kemirilip bitiriliyor, sonra geldikleri yer olan topraða girip kayboluyorlar. Her yerde ölümün kokusu ve çiçek gibi biten mezarlar vardý sanki.

Bu ayrýlýktan ve o zayýf, masum, narin varlýklarýn kaybolup, yok oluþlarýndan tarifsiz bir acý ve ýzdýrap duydu. Kendini onlarýn yerine koydu. O da günün birinde böyle yokluða karýþýp toprak mý olacaktý? Kendi bedeni de küçük canavarlar tarafýndan kemirilecek miydi? Yediklerinden lezzet alamaz hale geldi. Ölüm korkusundan parmaklarýyla kulaklarýný týkadý.[74]

Ýçindeki bilinmezler ve garip yaratýklarla dolu denizler onu tutup kendine çekmek için kollarýný uzatan ürkütücü bir

74 Bakara, 19

ejderha, orman ise aðaçlarýn dallarýný her tarafa sarmýþ onu yutmak için bekleyen aç bir canavar þeklinde ona göründü.

Garip görünümlü ürkütücü hayvanlarýn birbirlerinin peþinde koþup, vahþice bir kavgadan sonra galip tarafýn diðerini, baþka hayvanlarý da davet ettiði ürkütücü bir sofrada yerlerken gördü. Midesi bulandý.

Sonra güneþ battý. Varlýklar yavaþ yavaþ karanlýða büründüler. Gece olunca dehþet ve endiþesi bütün bütün arttý. Gecenin dev kara bulutlarla kaplý zifiri karanlýk semasýnda, korkudan titremeye baþladý. Baþýný bacaklarýnýn arasýna alýp gözlerini kapayarak bu kabustan kaçmak istedi. Ancak, çakan þimþeklerin parlaklýðý neredeyse gözlerini kapýverecekti. Önünü her aydýnlattýðýnda biraz yürüyor, üzerine karanlýk basýverince de kalakalýyordu.[75]

Sabah olunca düþündü. Burada ayaklarý üzerinde durabilmesi için dirayetli ve katý olmasý gerektiði sonucuna vardý. Ne gökyüzünde neler döndüðüne, ne de yeryüzünde kendisine dehþet veren hadiselere bakmayacaktý artýk. Onlara gözlerini kapayacak, kulaklarýný týkayacaktý. Aksi takdirde yiyip içtiklerinden, gezip gördüklerinden lezzet almasý mümkün deðildi çünkü. Tek yapmasý gereken ona göre, rahatlýk içinde dolaþmak, zevk ve safa içinde yiyip içmekti. Zaten etrafýndaki her canlý da bunu yapmýyor muydu? Hepsi bir þeyler yemenin peþinde koþuþturuyorlardý. Kavgalarý da bu yüzdendi.

Yeryüzü bu zavallý canlýlarýn bir lokma ekmek kapabilmek için birbiriyle çarpýþtýðý karanlýk bir savaþ meydaný gibiydi. Anladý ki yeryüzünün en temel kanunu buydu: midesi için yaþamak, midesi için çalýþmak, midesi[76] için savaþmak.

---

75 Bakara, 20

76 Mide toplumsal olmayan doðal bir hayatta, zevk ve lezzet duygusunun yegane merkeziydi tabi. Ama insanlar sosyalleþtikçe, maddi olanýn yanýnda, manevi boyutu da olan o benliði doyurmak için midedeki açlýðýn yanýnda, hýrs, kýskançlýk, haset, intikam, kibir gibi baþka ihtiyaçlar da ortaya çýkmýþ, bunun sonucunda da mücadele ve savaþlar bu maddi olanýn yanýnda manevi mide uðruna da yapýlmaya baþlanmýþtý.

Bir süre meyvelerle karnýný doyurdu. Sonra o da içindeki bilgi merkezinden öðrendi ki, buralarda balýk, býldýrcýn, tavþan eti gibi çok daha lezzetli yiyecekler var. Onlarý elde edebilmek için birtakým uðraþlar içine girdi. Sahile yakýn olduðundan önce denize yöneldi. Ýçinde zýplayýp duran balýklarý izlemek o kadar zevkliydi ki. Küçük bir kaya parçasýnýn üzerine çýkýp ormanlarýn yeþil tonlarýna ayak uydurmaya çalýþtýðý anlaþýlan berrak yeþil-mavimsi sularýn içinde küçücük kuyruk hareketleriyle rahatlýkla ve ustaca dolaþan balýklarý izlemeye koyuldu. Kenarýna kadar yanaþýp çevik el hareketleriyle elini suya batýrarak onlarý tutmak istedi. Bir-iki-üç-dört derken durumun umutsuzluðunu sezdiðinden olacak ki hýrsla suya atladý. Suyun verdiði haz ve neþe ona balýklarý unutturdu. Kendini onun kavrayýcýlýðýna, kaldýrýcýlýðýna ve serinletiþine býraktý. Dakikalarca orada oyalandýktan sonra esas amacýný hatýrlayabildi. Karnýný doyurmasý gerekiyordu. Ýstemeyerek de olsa sudan çýkmak için sahile doðru süzüldü.

Hemen karþýdaki aðaçlarýn dibinde birbirine sokulmuþ iri yapraklý bitkilerin arasýnda kendisini belli eden beyaz bir tavþana odaklandý. Onu yakalayabilmek için büyük bir hýrsla peþinden koþtu. Ama ne garipti ki, en küçük hayvanda gördüðü o avcýlýk sanatýnýn, o fiziki çeviklik ve mukavemet kabiliyetinin yüzde biri kendisinde yoktu. Sonunda bu kovalamacadan maðlup olan taraf sýfatýyla, yeniden vefalý aðaçlarýn dallarýna yöneldi. Meyveler olmasa, kendi karnýný doyurmaktan acizdi.

Bir aðaç gölgesinde oturdu. Yorgunluktan gözleri düþtü düþecekti ki, Tommy'yi bulan sineklerden biri onu da buldu. Üzerinde geziyor, baþýna, ellerine konup duruyordu. William bu yaratýktan çok rahatsýz oldu. Onu uzaklaþtýrmak için her yaptýðý hamleden ustalýkla kurtulduktan hemen sonra bu ýsrarcý canlýnýn tekrar kendisiyle uðraþtýðýný görünce iyice çileden çýktý. Ona baðýrdý. Kendisini rahat býrakmasýný istedi.

—Benim gibi zavallý biriyle neden uðraþýyorsun? dedi.

William bir sinekle dahi baþa çýkacak mecalinin, iktidarýnýn olmadýðýný anladý. Ýyice meyus olmuþtu ki, her nasýlsa bir anda yapmaya devam ettiði umutsuz hamlelerinden birinin sineðe isabet ettiðini fark etti. O da þaþýrmýþtý bu duruma. Belki de bir tesadüf eseriydi ama o birkaç saniyelik kýsa zaman dilimi içinde bunun kendi marifeti olduðunu düþünmeye baþladý. Yani William çevresine uyum saðlamaya baþlamýþ, o da savaþma ve öldürmeyi öðrenmiþti. Bu büyük baþarýsýnýn abidesi olan kana belenmiþ ve hâlâ hareket etmekte olan sineðe bir ikinci öldürücü hamleyi de yapýp, onu dümdüz etti. Ýçini vahþetin verdiði garip bir his kapladý. Hem ürpertiyle beraber kalp ritimlerine yansýyan bir heyecan, hem de soðuk bir zevkti bu yaþadýðý. Karþýdaki küçücük masum bir sinek de olsa, bir düþman sýfatýna büründüðünde, öldürmenin büyük bir zevke dönüþebildiðini gördü. Evet, þiddetten lezzet almýþtý. Halbuki sona erdirdiði bir hayattý. Küçüklüðüyle beraber büyük gerçekleri gösteren, dev hakikatlere yönlendiren açýk bir yol iþaretiydi. Ama William, Tommy'nin baþardýðýný baþaramamýþ, pek çok insanýn yaptýðý gibi o da, bu iþareti okuyup anlamlandýramamýþtý.

Bu olaydan sonra kendine güveni artmýþ, morali düzelmiþ olarak gezinmeye bir süre daha devam etti. Bu arada her nasýlsa ormana girme cesaretini de kendinde bulmuþtu. Bu cesaretin mükafatý olarak da, daðlardan inip sahile oldukça yaklaþmýþ bulunan kardeþi Tommy'nin kendisini çaðýran dost ve tanýdýk sesini duyma fýrsatýný buldu:

—Williaaaaaam.. William neredesinnnnn?

O kadar sevinçliydi ki, o da bütün gücüyle bu sese karþýlýk verdi.

—Tommyyyyy! Buradayýýýým.

Seslerin buluþmasýndan sekiz on dakika kadar sonra da bedenleri, nehrin kenarýndaki yaþlý çýnarýn altýnda buluþtu. O çýnar ki asýrlardýr nice varlýðýn buluþmasýna ve bir o kadarýnýn da yürekleri parçalayan hazin iftirakýna[77] þahit olmuþtu. Belki de bu acý tanýklýktý gövdesinin her tarafýný çatlatýp kurutan. Bu tanýklýktý belki her gün biraz daha içini kemirip duran.

Yaþlý çýnar onlarýn üzerlerine þefkatli dallarýný gerdi. Yapraklarý, güneþin karþý konulmaz parlak ýþýnlarýný, onlarý rahatsýz etmesinler diye yakalayýp avuçlamaya çalýþýyordu sanki. Göklerden izin gelseydi eðer, belki de uzatýp öpmek isteyecekti yeryüzünün bu en masum, en günahsýz ellerini. Kim bilir belki de o þerefli misafirlerini omuzlarýna alýp, son verdikten sonra asýrlarýn perçinlediði topraktaki köklerinin esaretine, doludizgin koþacaktý daha dün hemcinslerinin yanýndan geçip gittiði dilden dile dolaþan Hýzýr'ýn, Davud'un, Süleyman'ýn gittiði ilim ve irfan vadilerine. Ve onlarýn yanýna götürecekti þanlý konuklarýný...

Evet, o bir aðaçtý. O kutlu yerdeki vadinin sað tarafýnda, Alemlerin Rabbi'nin, Musa'ya onunla seslendiði kutlu aðaç[78] deðildi belki. Belki O'nun elçisinden ayrýlmanýn hicranýndan hüngür hüngür aðlayarak, insanlýða ve evrene pek çok insandan bile canlý, hisli ve Yüce Sultan'ýn elçisine ne denli baðlý olduðunu haykýran kütük de deðildi.

Fakat o kainatýn, insanlýk tarihinde eþine az rastlanýlanacak bir uyanýþýn ve silkinmenin þafaðýnda olduðunu sezecek kadar hüþyar ve basiretli idi. Aslýnda onunla beraber belki her þey ve herkes de bu kutlu dönemeçte heyecandan ayaða kalmýþ, olacaklarý sabýrsýzlýkla bekleyenlerdendi.

---

77 Ayrýlýk

78 Kasas, 30

WILLIAM ÝLE TOMMY’NÝN KARÞILAÞMALARI

Uzaktan birbirlerini gördüklerinde o kadar süratle koþmaya baþladýlar ki, kucaklaþmalarý, iki sarmaþýðýn birbirine dolanmasý gibiydi sanki. Ýkisinin de gözleri yaþlýydý. Birbirlerini tepeden týrnaða þöyle bir süzdükten sonra Tommy söze baþladý:

—Kardeþim benim... o kadar özledim ki seni anlatamam!

—Ben de öyle Tommy. Hem de çok özledim seni.

—Baþýna bir þeyler geldi diye çok endiþelendim William.

—Merak etme gördüðün gibi iyiyim ben. Üzerimdeki þoku atmaya çalýþýyorum sadece. Nerden çýktý bütün bunlar Tommy? Rüyada mýyýz yoksa ne dersin?

—Deðiliz William. Bu gördüklerinin hepsi gerçek. Nasýl oldu bir anda geldik bilmiyorum ama burada bizim gibi yaþayan insanlar olduðunu, onlarýn burada doðup burada yaþayýp, burada öldüklerini öðrendim. Onlarla temas kurabilirsek eðer, bizim durumumuzla ilgili bilgiler bulabiliriz belki.

—Bizim gibi insanlar mý? Çok merak ettim þimdi. Neredeler onlar Tommy? Onlarý bulabilecek miyiz?

—Öyle ümit ediyorum. Arayacaðýz. Ama önce bulunduðumuz durumun tespitini tam olarak yapmamýz gerek. Hem bende, seni daha çok þaþýrtacak hazineler kadar deðerli baþka bir bilgi daha var. Asýl onu bir an önce sana anlatmak için sabýrsýzlanýyorum.

—Ciddi misin? Ne olur hemen söyle, beklemeye dayanamam.

—Dur bakalým önce bir oturup nefeslenelim. Bu sürede senin neler yaþayýp, neler düþündüðünü ve hissettiðini duymak istiyorum önce.

—Yapma Tommy. Lütfen üzme merak içinde býrakma beni. Ne kadar sabýrsýz olduðumu biliyorsun.

—Biliyorum biliyorum. Ama o kadar basit ve kolay olmamalý. Yoksa gerçeðin þokundan ne söylediðimi kavrayamayabilirsin. Hem belki de anlatmasý biraz zor. Uygun sözcükleri bulabilmem için bana izin ver biraz olmaz mý?

—Ohhh Tommy. Hep böyle yaparsýn zaten. Beni merakta býrakmayý seversin. Pekala ama fazla bekleyemem ona göre.

—Tamam, tamam fazla sürmez. Gel þimdi oturup nefeslenelim önce þu gölgelikte.

Böylece yaþlý çýnarýn gövdesine yaslanýp oturdular. Bulunduklarý yerden, koþarak önlerindeki kayalardan engelli atlayan, coþkun ýrmaðýn içindeki balýklarý görüyor, çevresindeki cüsseli aðaçlarýn kollarýnda sýralanmýþ rengarenk ve çeþit çeþit kuþlarýn ötüþmelerini duyabiliyor, bedenlerinin etrafýný dolayan sarý çiçeklerin insanýn içini hoþ eden deðiþik tonlardaki pozlarýna tanýk olabiliyorlardý. Þöylece bir çevrelerini süzdükleri birkaç dakika içinde nefes alýþveriþleri normale dönmüþtü. Tommy, devam etti:

—Þimdi anlat bana. En baþtan ama. Her ayrýntýyý bilmek istiyorum.

—Her þeyi mi? Tamam peki. Zaten fazlaca da bir þey olmadý. Gözümü ilk açtýðýmda...

William böylece, baþýndan geçen olaylarý, gördüklerini, gördükleri karþýsýnda düþünüp hissettiklerini, korkularýný, heyecanlarýný bir bir anlatmaya baþladý. Aslýnda bundan zevk

de almýyor deðildi. Çünkü her insanda bir þeyleri paylaþma duygusu vardý. O da doðal olarak hayatýndaki tek ortaðý olan ikiz kardeþiyle sevinçlerini paylaþmak, onunla korkularýndan uzaklaþmak, kendince tam olarak emin olmadan yürüttüðü akýl çözümlemelerini ve yorumlarýný ona tasdik ettirerek rahatlamak istiyordu.

Fakat anlatmaya devam ettikçe, Tommy'nin suratýnýn asýlmaya baþladýðýný fark etti. Herhalde o da bunlarý yaþamýþ ki, anlattýklarýný duyunca kendi yaþadýðý kötü tecrübeler aklýna geldi diye düþündü.

Halbuki durum hiç de öyle deðildi. Tommy, William'ýn bu evreni ve içindeki olaylarý yorumlayýþ tarzýndaki kendine göre hatalý olan yaklaþýmlarýndan rahatsýz olmuþtu. Hem bu tarz bir yaklaþým sonucunda kardeþinin düþtüðü ruhsal çöküntü ve psikolojik bunalýma üzülüyordu.

Derken William sözünü þu cümlelerle bitirdi:

—Hep gece, hep karanlýk vardý sanki. Sabah hiç olmayacak sandým Tommy.

Caným hasret kaldý ýþýða,

Yüzüm de gülmenin tadýna.

Ne þimdiki anýmdan tekin,

Ne yarýnýn geleceðinden emin,

Yürüdüm taa en uzaklara.

Her þeyden korkarak titreyerek...

Bakarak düþen yýldýrýmlara.

Yýðýlýp kalan hayvanlarýn yanýndan,

Çiçek gibi biten mezarlar vardý.

* * *

Tommy, kardeþinin bu yaþadýðý kasýrgalarýn kol gezdiði ruh haletinden ötürü duygulandý. Ýçi, ateþin yanýnda serin kalacaðý kadar acý bir þekilde cayýr cayýr yandý. Ona sarýldý.

—Yanýnda olmayý çok isterdim William. O zaman sana durumun hiç de aslýnda böyle olmadýðýný gösterebilirdim.

William þaþýrmýþtý.

—Nasýl yani, dedi.

—Bak biricik kardeþim, daha önce hakkýnda hiçbir fikrimiz olmayan acayip bir dünyaya ve görünüm ve hareketlerinden dehþete kapýldýðýmýz esrarengiz yaratýklar arasýna düþtüðümüz doðru. Ama çevrene bakýp þöyle bir düþünmedin mi, bu evrenin gökleri niye bu kadar hareketli ve esrarlý? Güneþin ve ayýn her birini bir yörüngede kontrol altýnda tutan kim?[79] Bu çarpýcý evren nasýl oluþtu? Son derece mükemmel sistemlere sahip bulunan bu canlýlar nasýl ortaya çýktý? Ve nasýl doðduklarý andan itibaren son derece profesyonelce çevrelerine intibak edip, bünyelerindeki istidatlarý inkiþaf ettirebiliyorlar? Ve sonra sessiz sedasýz vakur bir kabulleniþle kaybolup gidiyorlar?

Bu evren içinde bizim yerimiz ve tüm bu diðerlerinden farkýmýz nedir?

Gel þöylece bir dolaþalým. Çevremize yeni bir nazarla göz atalým. Bu yeryüzünde her an bir deðiþim, her vakit bir tazelenme ve yenilenme var. Senin de dikkatini çektiði gibi bu çevremizdeki çiçekler soluyor, yerine tazeleri doðuyor. Þu arý, bu kelebek, oradaki sinek çok az bir süre yaþayýp görevlerini yaptýktan sonra gidiyorlar. Yerlerine milyonlarca yenileri geliyor.

Hayatlarýnda sayýsýz hikmetler bulunan tüm bu varlýklarýn ölümleri anlamsýz ve boþ olur mu hiç?[80] Belki baþka bir

---

79 "Geceyi, gündüzü, Güneþ'i ve Ay'ý yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor." Enbiya, 33

80 "Biz, bir oyun ve oyalanma olsun diye göðü, yeri ve ikisi arasýnda bulunanlarý yaratmadýk."Enbiya, 16

diyara gidiyorlardýr ne dersin? Çünkü girdikleri kapýdan çýkýyorlar. Topraktan filizlenip gözlerini açtýklarý bu dünyadan yine topraða dönüyorlar.

Evet, her baharda adeta büyük bir alem ölüp yerine yenisi geliyor. Fakat o ölüm ve bu doðum o kadar intizamlý ve kontrollü oluyor ki, sanki dünya bir misafirhane, canlý kafileler ona gelip iþlerini bitirdikten sonra yollarýna devam ediyorlar. Fakat nereden gelip nereye gidiyorlar acaba?

Bak þu kupkuru topraktan çýkan bal gibi kavuna, karpuza, üzüme, hurmaya, nara.[81] O rengi, o tadý, o kývamý, o kokuyu toprakta görebiliyor musun? Zeytine ve incire yemin ederim birisi var ki, demiri, topraðý, suyu, kömürü, bakýrý, gümüþü, altýný görünmez avucuna aldý, bir et parçasý[82] yaptý. Her biri çok uzaklardan gelip bir canlýnýn bedeninde, sessiz sedasýz bir þekilde canlý bir organizmaya dönüþtü.

Gözlerini aç William, kendini tanýttýrmak isteyen kudretli bir Zatýn harika iþlerine bak. Sen baþýboþ olmadýðýn gibi bu hadiseler de baþýboþ olamazlar. Þu acayip gezegenin elbette bir sahibi var, Onu, yani nasýl bir Sanatkarýn eseri olduðumuzu bulmaya çalýþmalýyýz.

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Ona mülkünde ortak yoktur. Gördüðün bu evreni O yaratmýþ, ona bir düzen vermiþ, her þeyi belli bir ölçüyle takdir etmiþtir.[83] O, yeryüzünü bir döþek, daðlarý da birer kazýk kýldý. Uykuyu gecenin örtüsü altýnda bir dinlenme vakti, gündüzü bir çalýþma fýrsatý kýldý. Üstümüzde sapasaðlam gökyüzünü, parýldadýkça parýldayan

81 "O, gökten su indirendir. Bununla her þeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeþillik çýkardýk, ondan birbiri üstüne bindirilmiþ taneler türetiyoruz. Ve hurma aðacýnýn tomurcuðundan da yere sarkmýþ salkýmlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kýlýyoruz.) Meyvesine, ürün verdiðinde ve olgunluða eriþtiðinde bir bakýverin. Þüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardýr." Enam, 99

82 Cansýz atomlardan canlý hücrenin yaratýlýþý

83 Furkan, 2

bir güneþi var etti. Bulutlardan su indirerek bununla taneler, bitkiler ve sarmaþ dolaþ bahçeler bitirdi.

Hiç mümkün müdür ki, bir damla sudan[84] sana bu sîmâyý ve her birini dünyalara deðiþmeyeceðin doku ve organlarýný inþa eden kudret, seni baþý boþ býraksýn, sana ehemmiyet vermesin, seni izlemesin; sana hizmetkar ettirdiði bütün bu evreni boþu boþuna yapsýn?[85] Ýnsanýn simasýna benzer bir resim çizen ressam ayakta alkýþlanýyor da, o simayý çizen ve sonra ona ruh ve hayat veren kalem neden alkýþlanmasýn? Nasýl bir resim ressamýný bildiriyorsa kâinatta var olan her þey de elbette O'nu bildiriyor.

Hem, þu koca alemi baþtan baþa harika þeylerle doldurup envai çeþit süslerle süsleyen, tepemizde parýldadýkça parýldayan bir güneþ,[86] ayý da mehtabýmýza bir gece lambasý yapan ve her bir varlýða pek çok mühim görevler gördüren kiþinin, elbette bizden de bir istediði var.[87] Onu tanýyýp ne istediðini öðrenmeliyiz. Yoksa þu evrende tek baþýboþ, tek faydasýz varlýk biz oluruz. Halbuki biziz en akýllý, biziz tek þuurlu varlýk.

William dedi ki:

—Böyle sözünü ettiðin birinin bulunduðuna ve bütün bu gördüðümüz evreni tek baþýna idare ettiðine inanmýyorum. Ben böyle aklýma sýðmayan þeylerle uðraþmayacaðým. Bu görülen iþler, tesadüfi ve karmaþýk iþlerdir. Kendi kendine dönüyor. Fýrsat bu fýrsat, ben yememe, içmeme, gezip tozmama bakarým.

Tommy:

—Bak kardeþim, þu koca kainatta bir tek þuurlu olan bizleriz. Tek konuþan, gülen, aðlayan, düþünen biziz. Kimsede ol-

84 "Ýnsan bir baksýn hangi þeyden yaratýldý?"(Tarýk, 5)

85 "Ýnsan, kendi baþýna ve sorumsuz býrakýlacaðýný mý sanýyor?..." (Kýyamet, 36)

86 "Üstünüzde ...parýldadýkça parýldayan bir kandil (Güneþ) kýldýk". (Nebe, 12-13)

87 "Þüphesiz biz insaný, karmaþýk olan bir damla sudan yarattýk. Onu deniyoruz. Bundan dolayý onu iþiten ve gören kýldýk." (Ýnsan, 2)

mayan bu þuurun bize verilmesinin bir anlamý olmalý. Þuurun maksadý ise, tüm bu olup biteni anlamlandýrmak, "Nereden geldik? Nereye Gidiyoruz? Vazifemiz nedir?" suallerine cevap aramaktýr. Yani kendini aramak, kendini þu evrende konumlandýrdýktan sonra vazifeye atýlmaktýr. Yoksa hayvanlar gibi þuursuzca yiyip, içmek ve ömrü bu þekilde tüketmek deðildir.

Belli ki, çok özel bir emanet var omuzlarýmýzda. O yüzden her þey bize hizmetkar edilmiþ, bizim emrimizde koþturuluyor. Bak þu arýya, karýncaya, koyun, keçi ve ineklere... Bak vücudumuzda bizden habersiz dönen deverana... Bak atomlara, güneþe, aya, yýldýzlara...[88] Hepsi avuçlarýný açmýþ bir þeyler sunuyor bizlere. Her ne kadar konuþmasalar da, her hallerinden bu anlaþýlýyor. Yoksa bir tek sineðin dünyamýzý yerle bir etmeye gücü yeterdi. Yoksa tek bir hayvan bir gram süt vermezdi bize. Halbuki her bir inek, deve, koyun, keçi gibi hayvanlar bir süt çeþmesi gibi, bize en eþsiz bir gýdayý takdim ediyorlar.

Kardeþim! Aklýný baþýna al. Hiç mümkün mü ki bütün canlýlarý sudan yaratýp,[89] sana doðru yardým ellerini uzatýran, bir küçük kurttan[90] sana ipeði giydiren ve zehirli bir böcekten[91] balý yediren güç seni bilmesin, görmesin?

Harikalar gözünde perdelenmiþler kardeþim. Bu sorularý içine gömdüðün anlaþýlýyor. Cevaplarsa, önünden su misali akýp gidiyor ama sen göremiyorsun.

Topraktan eþsiz sanat eseri çiçekler ve aðaçlar çýkardýðý gibi, gözümüzü, kulaðýmýzý, ellerimizi de ayný topraktan çýkardýðýna þaþmýyor musun?[92] Zira gözümüz önünde, yedi-

88 "Geceyi, gündüzü, güneþi ve ayý sizin emrinize verdi. Yýldýzlar da O'nun emriyle emre amadedirler. Muhakkak bunda aklýný kullanabilenler için iþaretler vardýr." (Nahl,12.)

89 Nur, 45

90 Ýpek Böceði.

91 Arý

92 "Allah, sizi yerden bir bitki gibi bitirdi." (Nuh, 17)

ðimiz sebzeleri, meyveleri þu mide kabýnda suyla kaynatýyor ve ortaya bir insan bedeni çýkarýyor. Ve sen durup düþünmüyor, þaþmýyor, alkýþlamýyorsun bu yaratýlýþý? Neredeyse saðýr, dilsiz ve kör olmuþsun...[93]

Bu alemin Muhteþem Sahibi'nin varlýðýna, aklýna sýðýþtýramadýðýndan ihtimal vermiyorsun ama asýl akla sýðmayacak olan ve aklýnýn kabul etmeyeceði þeyin O'nun yokluðu olduðunu göremiyorsun. Þimdi ben sana göstereceðim ki, varlýðýný kabul etmek yokluðunu öngörmekten[94] daha mantýklý daha makuldür.

Bak, bütün bu iþler içinde gizli bir el iþliyor. Koca aðaçlar, küçücük bir çekirdeðe sýðýyor. Zerre kadar þuuru olmayan hücreler gayet bilinçli þeyler yapýyor. Demek ki bunlar kendi kendine iþlemiyor. Onlarý çalýþtýran gizli bir kudret sahibi var.

Nasýl ki, güneþin su kabarcýklarýnda, yaðmur tanelerinde, cam parçacýklarýnda ve daha pek çok þeffaf cisimler üzerindeki yansýmalarýnýn, güneþten kaynaklandýðýný, ýþýklarýný ve parlaklýklarýný güneþten aldýklarýný inkar edersen, o zaman her bir þeffaf parçaya, su damlacýðýna, o ýþýðýn kaynaðýný ve zatýný atfetmen gerekecek. Bu durumda bir tek güneþe bedel, o maddelerin her biri adedince güneþleri kabul etmek gibi bir divaneliðe düþeceksin.

Aynen öyle de, kainatý yokluk karanlýklarýndan var olmanýn parlak ve debdebeli alemine kavuþturan bu Ezeli Güneþ'in,[95] ýþýklarý olan ilim, sanat ve kudretinin yansýmalarý olan canlýlarýn üzerindeki o acayip sanatlarý, o engin ilmi, o derin hikmeti, o eþsiz güzelliði o Güneþ'e vermediðin vakit, o

93 Bakara, 18

94 Gerçekten de inkar sadece bir önkabulden ibarettir. Delillere dayanmaz. Ýnanç ise, uzun bir akýl seferinin sonunda týrmanýlan zirvelerden görülen evrenin gerçek manzaralarýdýr.

95 Yaratýcý

sinekte, o arýda, o tohumda, engin bir ilim ve evrene sözü geçecek bir kudret vermen gerekecek.

Zira mesela bir tek tohumun çimlenerek neþvü nema bulabilmesi için tohumun, binasýnýn harcýnýn hazýrlanmasýnda rüzgar, bulut, toprak ve içindeki sayýsýz madde ile 150 milyon km uzaklýktaki güneþi de çalýþtýrmasý gerekir. Þayet tüm bunlara hükmü geçen bir iradeyi kabul etmezsen, o zaman bu tohuma tüm bu ihtiyaç duyduðu ve kolunun yetiþmediði, onlarýn da kendisini kâle almayacaklarý bu devasa varlýklarý cezp etme ve hükmetme liyakatini ve kuvvetini vermek gibi bir mantýksýzlýða düþeceksin.

Bir tek hükümdara vermiþ olsan bu sanatlý iþleri, o zaman o haþmetli varlýklarýn hepsi ayný fabrikanýn çarklarý olduðundan, birbirleriyle elele verip, birbirlerinin ihtiyaçlarýna koþtuklarýný anlarsýn.[96] Evet, güneþten, aydan tut, bulutlarýn boyunlarýný bükmüþ bitkilere su yetiþtirmeye, akyuvarlarýn mikroplarýn taarruza geçtiði hücrelere, bitkilerin hayvanlarýn, hayvanlarýn insanlarýn yardýmýna koþmalarýna bir anlam verebilirsin.

Tohum der ki, kim kardeþlerim olan bütün tohumlara sahipse benim sahibim de O’dur. Yeryüzünün her tarafýnda bulunan ve iþleyen bütün tohumlar toplu olarak derler: Kim tüm yeryüzüne sahipse bize de sahip olan O’dur, çünkü biz onun tarlasýnda iþliyoruz. Yeryüzü der ki: Kim bulutlara, rüzgara, güneþe sahipse benim sahibim de O’dur, çünkü beni onlar suluyor ve ýsýtýyor. Güneþ der: Kim çevresinde döndüðüm galaksiye ve onun da çevresinde döndüðü diðerler sistemlere[97] sahipse, benim sahibim de O’dur. Çünkü beni onlar güçleriyle döndürüyor.

96 “Taneyi ve çekirdeði yaran þüphesiz Allah'týr. O, diriyi ölüden çýkarýr, ölüyü de diriden çýkarýr. Ýþte Allah budur...” (Enam, 95)

97 Makro kozmos

Ýþte William... Bir tohumdan,[98] seni var eden, izleyen ve gizli mesajlar gönderen Kainatýn Sultaný'na akýldan geçerek giden yollar! Her þeyden O'na açýlan pencereler.

Rahmetinin önünde rüzgarlarý müjdeciler olarak gönderen O'dur.[99] Onunla bulutlarý sürüklüyor, sonra aralarýný birleþtiriyor, sonra onlarý üst üste yýðýyor.[100] Sonra gökten belli bir ölçü ile tertemiz suyu indiriyor. Böylelikle bize içinde pek çok yemiþler bulunan bað ve bahçeler çýkarýyor ki bizler de onlardan yemekteyiz. Karanlýðý iyice çöktüðü zaman geceye ve kuþluk vaktine and olsun ki O, geceyi bizim için bir elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de çalýþma zamaný kýldý.[101] Bizim için yeryüzünü bir döþek, gökyüzünü bir bina kýlan, gökten yaðmur indirerek bununla bizim için çeþitli ürünlerden rýzk çýkarttýðý halde O'na eþler koþmayalým.[102]

O Sultan ki, O'ndan baþka ilah yoktur. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur.[103]

O insaný süzme bir çamurdan yarattý. Sonra onu bir su damlasý olarak savunmasý saðlam bir yere yerleþtirdi. Sonra o su damlasýný canlý bir hücre topluluðuna çevirdi. Sonra onu bir çiðnem et parçasý haline getirdi. Sonra onu kemiðe dönüþtürüp, üzerine de et giydirdi. Sonra bir baþka yaratýlýþla onu inþa etti. Ýnsaný böylece en güzel surette yaratan Yaratýcý ne güzeldir.[104]

Þayet her saniye binlerce farklý, planlý ve gayeli olaylarýn yaþandýðý ve ayný zamanda da yine diðer binlercesiyle de alýþveriþ halinde bulunan[105] canlý dokunun hücrelerindeki sa-

98 "Taneyi ve çekirdeði yaran þüphesiz Allah'týr. O, diriyi ölüden çýkarýr, ölüyü de diriden çýkarýr. Ýþte Allah budur. Öyleyse nasýl oluyor da çevriliyorsunuz?" (Enam, 95)

99 Furkan, 48

100 Furkan, 43

101 Furkan, 47

102 Bakara, 22

103 Bakara, 255

104 Müminun, 12-14

105 Tek bir hücre, hem doku içindeki, hem organ içindeki hem de organizmanýn bütünü içindeki görevlerini ayrý ayrý ve birbirine karýþtýrmadan bilir, yapar ve bu esnada da bu üç üst düzeydeki hücrelerle birbirini anlar gibi bir iletiþim halinde bulunur.

natý, iradeyi, içindeki DNA molekülüne verip, hücreyi bu akýllý moleküller yönetiyor dersen, bu moleküllerin hücrenin en ince ayrýntýlarýna kadar her þeyi bilmesi, müdahale edebilmesinin dýþýnda, bütün diðer hücreler arasýndaki organizasyonu da saðlayacak bir kudrete sahip bulunmasý gerekecek. Bir hücreye bu iktidarý verirsen eðer, diðer milyarlarca hücreye hangi sýfatý vereceksin? Onlarýn her birine de bu gücü verirsen eðer, birbirlerine nasýl söz geçirecekler? Bir arada ve uyumlu olarak nasýl iþleyecekler?

Velhasýl, bu moleküllerin bir ilah kadar ilim, irade ve kudrete sahip olduklarýný iddia etmiþ olacaksýn. Bu þekilde bir ilahý kabul etmeyip, atom ve moleküller adedince ilahlarý kabule mecbur kalacaksýn. Eðer, o muhteþem kudretin varlýðýný kabûl etmezsen, bütün hünerleri, sanatlarý, bilgilerini yeryüzünün canlý-cansýz her atomuna vereceksin. Ýþte, aklýnýn uzak görüp kabullenmek istemediðin bir tek kudretin yerine, milyarlar onun gibi, hem birbirine zýt, hem birbirine ortak, hem birbiri içinde olan kudret sahipleri olduðunu kabul edeceksin.

Hem bu kainatýn hakimi, o kadar müþfik ki, þu yer yüzünde kimseleri aç ve susuz[106] býrakmamýþ. Herkese ve her þeye kendine mahsus bir þekilde bir rýzk tayin etmiþ. Rýzkýnýn peþinden koþmaya gücü yetmeyen[107] ayaksýz dört yüz bin çeþit bitkinin ve aðacýn hiçbirini unutmayarak, þaþýrmayarak, tam zamanýnda ve mükemmel bir düzen ve tertip ile ayakuçlarýna[108] kadar servis[109] yaptýrmýþ. Her an bir sofra kurulur, diðeri kaldýrýlýr.[110]

Hem o kadar zevkli ki, rýzk olarak hazýrladýðý nimetlerin ambalajlarýný bile özenle, ihtimamla, itina ile seçmiþ.[111] Hem

106 "Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik." (Kaf, 9)

107 "Kendi rýzkýný taþýyamayan nice canlý vardýr ki onu ve sizi Allah rýzýklandýrýr." (Ankebut, 60)

108 Köklerine ve yapraklarý

109 Güneþ ýþýklarý, hava, rüzgar, toprak ve hayvanlar tarafýndan.

110 Baðlara, bostanlara, meyvelere iþarettir. Her mevsimin, kendine göre ayrý bir çeþidi, bir zenginliði vardýr.

111 Bak karpuzun, üzümün, narýn, incirin, kivinin, elmanýn kavuklarýna.

o kadar sevgiyle dolu ki, insanýn bedenine kendi kendini yenileyebilen harika bir giysi[112] giydirmiþ, onu kýllarla tüylerle süslemiþ. Ama her bir tüyün yerini özel seçmiþ. Havayý filtre etsin diye burnun içine kýllarý serpiþtirirken, aðzýn içini kýlsýz yapmýþ. Gözlerini de kýllarla kapatabilirdi, dilini de. O zaman aynaya bugünkü kadar zevkle bakabilir miydin? Acaba o zaman insanlarda aþk ve sevgi denen þeyler olur muydu? Sadece bu yüzden çýkan kavgalar, savaþlar yapýlýr mýydý? Belki de bu kýldan þey insanlýk tarihini bile etkiledi ne dersin? Sana en önemsiz gibi görülen þeyin aslýnda ne kadar önemli olduðunu gördün mü þimdi? Ýnsan vücudunda sadece kýl kadar bir þey. Var sen diðer organlarýn, þekillerin, kemiklerin, kaslarýn hususiyetlerini ve önemlerini ve ne kadar hikmetle þekillendirildiklerini düþün.[113]

Gel dikkatlice gezelim. Her köþede o gizli Sultan'dan haber veren iþaretler[114] var. Sanki her biri birer tabela, birer yol iþareti gibi Onu gösteriyorlar.

Göðün boþluðunda boyun eðdirilmiþ þu kuþlarý görmüyor musun? Onlarý böyle boþlukta O'ndan baþkasý tutmuyor.[115] Ne aerodinamiklerini bir baþkasý tasarladý ne doðar doðmaz uçmayý bir baþkasýndan öðrendiler. Göðü de yerin üstüne düþmekten alýkoyan O'ndan baþkasý deðil.[116]

Aklýný, vicdanýn ve kalbinle el ele tutuþturarak onlarla birlikte kulak verip anlayabilsen rüzgarýn terennümünü, yapraklarýn hýþýrtýsýný, yaðmurun týpýrtýsýný, kuþlarýn cývýltýsýný... Atomdan yýldýzlara kadar her þeyde görülen düzen ve mükemmelliðin, hepsinin ayný kudretin kaleminden çýkan yazýlar olduklarýný görürsün.

---

112 Deri.

113 "...size düzenli bir biçim verdi. Suretlerinizi güzel yaptý." (Teðabün, 3)

114 Canlý-cansýz varlýklar

115 Nahl, 79

116 Hac, 65

Bu kalem göklerde gördüðümüz milyarlarca yýldýzý yaldýzlý olarak semaya yazdýðý gibi, yýldýz misal atomlarýn[117] trilyonlarýný da bir toplu iðne ucuna sýðdýrabilecek kadar muhteþemdir. Hiçbir þey O'na aðýr gelmez. Bir kitabý yazmak, bir harf kadar kolay gelir ona. Hiç akýl kabul eder mi ki, bu iþler içinde tesadüfî iþler bulunsun veya boþu boþuna olsun veya birden çok eller karýþsýn?

Her þey o kadar düzenli, o kadar ölçülü, o kadar muhteþemdir ki, þans ve rastlantýlara kesinlikle yer býrakmaz. Her atom, nerede, ne zaman ve nasýl olmasý gerekiyorsa o zaman orda ve o þekilde belirir.

Bak, her þey kendi mülkü olduðu ve mülkünde dilediði gibi tasarruf ettiði þuradan belli ki, bir þeyden her þey yapar, her þeyden bir þey yapar.[118] Mesela, yediðimiz her þeyi tek bir topraktan yaptýðý gibi,[119] topraktan çýkan o çok çeþitli taamlardan da tek bir parça et[120] husule getirir. Bazen o çok çeþitli mineraller ve atomlar, bir parça bala, bir içim süte dönüþür. Bu gerçek, balýn sahibinin, topraða da, atom ve minerallere de hükmettiðine götürür bizi. Bu tezgah her yerde kurulu olup, bu hükmediþ yeryüzünün her tarafýnda ayný tarz olunca, bu yerlerin tamamýnýn ayný hükümranlýðýn tahtý altýnda bulunup, ayný kudrete ram olduklarý anlaþýlýr.

Adeta þu kainat bir kitap, trilyonlarca kitap birbiri içinde beraber yazýlýyor. Fakat parlak sayfalarýnda en ufak bir hata, bir kusur, bir kýrýþýklýk, bir çatlak yok.[121]

---

117 Makro kozmosta olduðu gibi, mikro kozmosta da, elektronlar çekirdek etrafýnda, çekirdekler kendi eksenleri etrafýnda dönerler.

118 Bkz.s.37

119 Bu görülen sayýsýz sanatlý bitki ve aðaçlarýn ayrý ayrý þekil ve renklerde olan görünümleri, gayet düzenli, ölçülü, süslü ve kokulu olarak, birbirine benzeyen ve kimyasal içerikleri de hemen hemen ayný veya az farklý olan çekirdek ve tohumlardan çýkýyor.

120 Doku ve organlar.

121 "Rahman'ýn yaratmasýnda hiçbir çeliþki ve uygunsuzluk göremezsin. Ýþte gözünü çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklýk görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz umudunu kesmiþ bir halde bitkin olarak sana dönecektir." (Mülk, 3-4)

Tohum bir kitap, açtýk ki, aðaç onun içinde saklý. Aðaç bir kitap, dallarý, yapraklarý, çiçekleri ve meyveleri içinde gizli.. Ve meyve bir kitap, içinde dedesi olan tohum gizlenmiþ. Alemler alemlerde gizli anlayacaðýn, kitaplar kitaplarda saklý. Þimdi sen, sonsuz derecede sanatlý, mucizevi bu kitaplarýn yazarsýz ve kendiliðinden olduðunu mu iddia ediyorsun?

O halde peki. Gel bilgisayarýmýzýn ekranýnda harfleri alalým önümüze. Bu harfleri bir trilyon kere tesadüfen diz komutunu verelim ona. Bu dizinler içerisinde deðil anlamý binlerce sayfalýk bir kitap, anlamlý bir tek sayfa gelebilir mi sence önümüze? Hatta sayfayý da geç, bir tek anlamlý cümle çýkacaðýný düþünüyor musun karþýmýza?

William baþýný önüne eðdi. Tommy bu soruya verilecek yegâne cevabý bildiðinden, devam etti:

Madem sen de kabul edersin ki, böylesi diziliþ içinde belki birkaç harf yan yana gelebilir ama anlamlý bir cümle, edebi bir kitap ortaya çýkmasý; üstelik te her tuþa dokunuþta, harflerin her karýþýmýnda ayný kitabýn ortaya çýkmasý mutlak bir imkansýzlýk, aleni bir muhaldir. Bunun için mutlaka ve mutlaka akýllý, þuurlu ve iradeli bir yazara ihtiyaç vardýr. O halde her an gözünün önünde cansýz ve karmakarýþýk duran topraðýn içindeki milyarlarca atomdan ayný papatyalarýn üstelik de yeryüzünün her köþesinde çok kýsa zamanda ve kolaylýkla vücuda gelmesini hangi tesadüfle, hangi akýlla, hangi matematik mantýðýyla izah edebilirsin? Topraktaki milyarlarca atom parçasý bu deseni, bu rengi, bu kokuyu tesadüfen çarpýþarak mý ortaya çýkardýlar. Her defasýnda mý ayný tesadüf sonra?

Pes doðrusu! Senin aklýnýn hep kendiminkinden daha selim ve daha keskin olduðunu düþünmüþümdür. Þimdi görüyorum ki, zevk, sefa ve rahatýn uðruna, aklýna gem vurmuþsun. Küheylanlar gibi uçarcasýna koþturabilmesi için özgür býraka-

caðýn bu bulunmaz meydanda onu boðazýndan baðlamýþsýn. Daracýk bir alanda basit bir yemle beslenmeye mecbur etmiþsin. Böyle devam edersen, o kýsraðý körelteceksin.

Býrak dolaþsýn yeryüzünün hayat dolu renkli sayfalarýnda. Býrak kanatlanýp uçsun güneþe, aya, yýldýzlara, oradan da bakabilsin dünyaya. Bir arýnýn kanadýna konsun da, görsün bu evrendeki tüyler ürperten disiplini, otoriteyi, itaati ve çalýþkanlýðý. Bir su damlasýna binip þelalelerden aksýn, bir su damlasýyla gökyüzünden insin, bir diðer eþsiz damlayla rahimlere düþsün. Oradan bir parça ete bürünüp çoðalsýn, farklýlaþsýn da görmen için göz, duyman için kulak olsun. Belki o zaman o gözler gözü yaratanýn, gözün gördüklerini de gören; kimisi domates, kimisi lahana, kimisi daha sonra üzüm olup midemize girecek olan topraktaki bir parça atom topluluðuna "Haydi Göz Ol"[122] emrini veren kudreti eþsiz bir yüce Sanatkar olduðunu görecek. Belki o zaman kulak, her biri bize gönderilmiþ sayýsýz hikmetlerle dolu sesli birer görsel mektup olan yapraklarýn hýþýrtýsýný, sularýn þýrýltýsýný, rüzgarýn uðultusunu duyacak ve anlayýp aðlayacak.

Her bir çiçek bin naz ile,
Öðer Hakký niyaz ile,
Bu kuþlar hoþ avaz ile,
O Padiþahý zikreder...[123]

Bu görgü ve bu duygu ile okuyabildiðin mektuplar oranýnda kainatýn gerçekliðine ulaþabileceksin. Bu iþ elbette ki o kadar da kolay deðil. Bu insanlar için bir çabalama, kavrama ve yücelme yarýþý. Þayet ilk bakýþta tüm bunlar herkese ayný derecede berrak görünmüþ olsaydý, bu iþin bir marifeti kalmayacaktý.

---

122 "Þüphesiz Biz insaný, karmaþýk olan bir damla sudan yarattýk. Onu deniyoruz. Bundan dolayý onu iþiten ve gören yaptýk." (Ýnsan, 2)

123 Yunus Emre

William sessizdi. Kardeþini pür dikkat dinlemiþti. O da bakýyordu þu evrene ama göremiyordu. Duyuyordu ama anlamýyordu.

—Peki, dedi William. Farz edelim ki böyle bir kudret var. Neden bunlarý ve bizi yarattý, bizden istediði nedir?

Tommy gülümsedi:

—Kardeþim, sana en kolay anlayacaðýn dille anlatacaðým.

—Dinliyorum, dedi William.

—Her güzellik ve hüner sahibi, kendi güzelliðini ve hünerlerini baþkalarýnýn gözünde görmek ve göstermek istemesi gibi, þu evrenin Sultaný da saltanatýnýn haþmetini, servetinin debdebesini, sanatýnýn hünerlerini ve kudretinin azametini göstermek için garip sanatlarýyla dolu bir sergi açmaya karar vermiþ. Bu düþünce ile kocaman muhteþem bir saray[124] yapmýþ. Öyle muhteþem bir saray ki, tavanýný tebessüm eden yýldýzlarla aydýnlatmýþ. Tabanýný ise her köþeye serpiþtirilmiþ rengarenk çiçeklerle süslemiþ.

Bu sarayý hazinelerinin türlü mücevherleriyle süslendirip, kendi sanat eserlerinin en kýymetlileriyle donatýp, en ince ayrýntýlarýyla düzenleyerek, sayýsýz lezzetli taamlarla dolu sofralar kurmuþ. Sonra bizleri seyre davet etmiþ.

Birbiri ardýnda sergilenen bu paha biçilmez sanat harikalarýnýn sergilendiði defilenin en önemli davetlilerinden birinin sen olduðunu biliyor muydun?

Ama bu kadar önemli bir Sanatkarýn bu denli görkemli eserleri sergilenirken sen, köþe baþlarýnda daðýtýlan deðersiz eþantiyonlarýn sevdasýna düþersen eðer, hem sergi sahibini incitmiþ, hem de kendi deðerini düþürmüþ olursun. Bu defileleri adabýyla izleyenlere, zaten pek çok hizmetkarlar ikramlar sunacaktýr.

---

124 Bu evren

Þayet sen, bu saraya girdikten sonra, lezzetli yiyeceklerden ve cazip eðlencelerden baþka hiçbir þeye iltifat etmezsen, bütün o sergilenen eserlere gözlerini kaparsan, hayvan gibi yiyip, içip, uykuya dalarsan ve benim de bu ikazlarýmý kulak ardý edersen, sonunda gün gelip süren dolunca[125] ve sergi kapatýlýnca,[126] yapayalnýz ve zavallý bir insan olarak ortada kalýrsýn.

Halbuki o Sultaný tanýsan, sana olan teveccühüne karþýlýk sen de O’na teþekkürde bulunsan, hem o nimetlerden yararlanmaya devam edersin, hem de o nimetlerin tadý birden bine çýkar. Yýldýzlarý sapan taþý gibi elinde döndüren þu muhteþem sarayýn güçlü Hükümdar’ýndan bir hediye almak elbette ki insan olan insana tarifi imkansýz hazlar verecektir. Hem o zaman bu sergi kapandýðýnda ve yerin baþka bir yere, göklerin de baþka göklere dönüþtürüldüðü gün,[127] seni baþýboþ býrakmayacak, sana sahip çýkacak, belki de yanýna, baþka saraylarýna alacaktýr.

Evet William, bu evrenin sahibi olan Sultanýmýz, bu sarayý yapmasýyla ve içinde bu harikalarý hazýrlamasýyla kendini bize tanýttýrmak ve hangimizin daha güzel davranýþlar sergileyeceðini denemek[128] istiyor. Hem bu süslemeler ve ince sanatlarla, kendini bize sevdirmek istiyor. Hem bu gördüðümüz ikramlar ile bize verdiði deðeri ve sevgisini gösteriyor. Gel, biz de Onu tanýmaya çalýþalým. Sanatýný takdir etmekle kendimizi Ona sevdirelim. Onun kudreti ve azameti karþýsýnda eðilmekle Ona saygýmýzý, baðlýlýðýmýzý ve sevgimizi gösterelim.

William hiçbir þey söylemedi. Elindeki çöple topraða bir þeyler kazýyýp duruyordu. Tommy devam etti:

---

125 Ölüm

126 Kýyamet

127 “Yerin baþka bir yere, göklerin de (baþka göklere) dönüþtürüldüðü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ýn huzuruna çýka(rýla)caklardýr” (Ýbrahim, 48)

128 Mülk, 2

William, zannediyor musun ki, hayat vazifen sadece nefsini tatmin etmektir? Kesinlikle hayýr! Senin hayatýnýn gayesi, sahip olduðun akýl ve duygularla çevrendeki sanat eserlerini izlemek, anlamaya çalýþmak; bu eserlerden yola çýkarak o eserlerin sahibine ait mülahazalarda bulunmak; sen de bu serginin bir parçasý olarak bir sanat eseri olduðundan, kendi üzerindeki ince nakýþlarý ve hassas hünerleri fark ederek, bunun onuruyla ve adabýyla dolaþmak; bu düzenin kurucusuna gönülden baðlýlýðýný ilan etmektir. Kendi aynanda[129] yansýyan Ezeli Güneþ[130]'in parýltýlarýný hissederek bundan lezzet alýp gurur duymak ve bu parýltýyý arttýrmak için o Güneþ'e yanaþmaya çalýþmaktýr.

Ýnsan olmak, bu Kainatýn Hakimi'nin özel bir konuðu olmayý ifade ediyor sevgili kardeþim. Bu konuðun görevi ise, yukarda anlatmaya çalýþtýðým gibi þu göz kamaþtýran alemin bir seyircisi, bir seyyahý olmak, gördüklerini düþünüp araþtýrarak O'nu bulmak, tanýmak, O'nun kudretini ve sanatýný görüp, alkýþlayýp, ilan etmek, O'na inanýp itaat etmektir.

Gökler sahnesinde her an haþmetle sahnelenen harikulade eserleri; bahar treninin harika sanatlarla yüklü vagonlarýnda gönderilen erzaký, levazýmatý; bir çekirdeðin tohumuna, bir atomun çekirdeðine, bir hücrenin genlerine yazýlan ilahi talimatlarý; bir gonca içerisinde özenle yerleþtirilmiþ kokulu, nazlý ve nazenin mektuplarý okumaktýr.[131] O mektuplarýn içindeki mükemmel sistemleri ve kusursuz detaylarý yakýndan görüp okuyanlarýn inançlarý güçlenir.[132] Her an O'nun huzurunda olduklarýný düþünürler. Bu payeye eren insanlar, "ayakta iken, otururken, yan yatarken O'nu

129 Beden ve ruhunda

130 Evrenin Yaratýcýsý

131 Güller.

132 Johannes Kepler ve Isaac Newton, bilimsel gayretlerinin ardýndaki temel sebebin Allah'ý bulup tanýmak isteði olduðunu ifade etmiþlerdir.

zikrederler ve göklerin ve yerin yaratýlýþý konusunda[133] düþünürler."[134]

William Tommy'nin sözünü kesti:

—Benim bu koskoca evrende ne önemim var ki, bütün her þey benim için tanzim edilip hazýrlansýn?

—Sen gerçi maddi boyutlarýn itibariyle çok önemli olmayabilirsin. Fakat görev noktasýnda bütün bu haþmetli kainatýn dikkatli bir seyircisi, þu hikmetlerle örülmüþ harika varlýklarýn edebi bir tercümaný, bu evren kitaplýðýndaki iç içe yazýlmýþ kitaplarýn müdakkik bir mütalaacýsý, þu her bahar, her mevsim, her günde yeryüzünde topraktan çýkan süreli yayýnlarýn[135] birinci abonesisin.

Kendine biraz daha yoðunlaþýrsan eðer, bazen tadýna doyum olmaz renkli ve kokulu bir meyvede, bazen suda süzülen bir kuðunun peþine takýlan yavrularýnýn zarafetinde, bazen gökyüzünde bulutlar ve ýþýklarla çizilen tarifsiz resimlerde, bazen aðaya kalkmayý denediði her defada yere çakýlan yeni doðmuþ bir kuzunun narinliðinde Yaratýcýnýn güzelliðini görecek, algýlayacak, paha biçecek ve takdir edecek bir ölçünün, sende bulunduðunu göreceksin.

Sen bu Evrenin Sanatkarý'nýn eþsiz bir sanat harikasýsýn ki seni, bütün hünerlerine mazhar, bütün sanat incelikleriyle iþleyen nakýþlarýna ayna olacak þekilde küçük bir kainat gibi yaratmýþ. Þayet O'na doðru dönsen, üstündeki o anlamlý nakýþlar O'nun ýþýðýyla görülebilir. Hem sen görebilir, hem de baþkalarýna gösterebilirsin. Ama O'ndan yüz çevirsen, o Ezeli Güneþ'ten mahrum kalan benliðindeki o sanatlar karanlýkta kalýr, görünmez. Hayvanlardan bir farkýn kalmaz.

133 "Üzerlerindeki göðe bakmýyorlar mý? Biz, onu nasýl bina ettik ve onu nasýl süsledik? Onun hiçbir çatlaðý yok. Yeri de nasýl döþeyip-yaydýk? Onda sarsýlmaz daðlar býraktýk ve onda 'göz alýcý ve iç açýcý' her çiftten nice ürünler bitirdik. Bunlar, içten Allah'a yönelen her insan için hikmetle bakan bir iç göz ve bir zikirdir" (Kaf, 6-9.)

134 Âl-i Ýmrân, 191

135 Bitkiler, aðaçlar.

Halbuki göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuþlar dahi O’nu tespih ediyorlar. Her bir mahluk, kendi görevini ve tespihini þüphesiz bilmektedir.

Bu yöneliþ, kendini aydýnlýk kýlýp anlaþýlmana ve üzerinde yazýlmýþ ilahi kasidelerin okunmasýna sebep olacaðý gibi, ayný zamanda bütün kainatý da aydýnlatacak ve insanýn bu evrendeki durumuna bir ýþýk tutacaktýr.

William sordu:

—Nasýl yani?

Sen ve ben, arkamýzda hayata gözümüzü açýþýmýz, önümüzde ise gözlerimizi bu evrene kapayacaðýmýz an olan iki zaman diliminin arasýnda akýp giden coþkun bir nehrin[136] üzerindeki bir tahta parçasýna oturmuþ, sonunda dibi görülmeyen derin bir uçurumun[137] bulunduðu yere doðru sürüklendiði halde, zifiri karanlýktan[138] ötürü bu durumun farkýna varamayan iki kiþiyiz. Olan bitenden habersiz, tatlarýndan son derece zevk aldýðýmýz önümüze konulmuþ bulunan lezzetli þeylerin[139] her birinden tatmakla o kadar meþgulüz ki, kim olduðumuz, ne halde bulunduðumuz ve nereye doðru yol aldýðýmýzla ilgili hiçbir fikrimiz yok. Yalnýz hareket halinde olduðumuz ve oturduðumuz yerin saðlam olmadýðý, saða sola kayýþýmýzdan ve tahtanýn ýslaklýðýndan ve gacýrdamalarýndan[140] anlaþýlýyor. Böyle bir vaziyette iken ben elimdeki meþaleyi[141] tutuþturuyor, etrafýmýzý görmemize ve kendi durumumuzu deðerlendirebilmemize imkan saðlýyorum. Bakýyoruz ki, bulunduðumuz zemin kaygan, altýmýz derin ve tehlikelerle dolu bir nehir, önümüzde er geç kendisine varýp da yuvarlanacaðýmýz bir uçurum var.

136 Hayat

137 Ölüm

138 Ezeli Güneþ’in ýþýklarýndan mahrum olmak

139 Bu yeryüzündeki zevkler, lezzetler, eðlenceler

140 Musibetler, hastalýklar, depremler

141 Akýl çýrasýyla tutuþturulan Ýman Ateþi

Ýþte böyle bir durumda sen diyorsun ki, söndür þu meþaleyi. Senin yüzünden tadýmýz kaçtý. Tüm bunlarý bilmeseydik eðer, rahat rahat yiyip eðlenmemize devam edecektik. Ne kadar uðraþýyorsam da seni ikna edemiyorum. O salda beraber kalsak, elimdeki meþaleyi söndürmek için hamleler yapacaðýný sezinlediðimden, mecburen ve istemeyerek, zaten çürük bulunan tahtanýn bir kenarýna vurup kopardýktan sonra, öteki tahta parçasýna çevik bir hamleyle atlýyorum. Yollarýmýz ayrýlýyor.[142] Sen nehrin diðer daha tehlikeli sol kenarlarýna, bense elimdeki meþalenin aydýnlatmasý yardýmýyla nehrin daha sakin ve güvenli olan sað tarafýna doru çabalayarak kayýyoruz. Uçurumun baþýna yaklaþtýðýmýzda ben önümü görebildiðimden, kýyýdan uzanan aðaçlarýn dallarýndan birini tutmayý baþarýyor ve bu þekilde kendimi kýyýya çekmeye muktedir oluyorum.[143] Uzaktan sana baktýðýmda ise seni o uçurumun baþýnda dahi bir türlü yiyip bitiremediðin ve doymadýðýn þeylerle meþgulken görüyorum. Ve o kaçýnýlmaz an geldiðinde büyük ve acýklý bir çýðlýkla uçuruma yuvarlanýþýný kalbim parçalanarak izliyorum.

Ýþte sen þimdi bana, yemek-içmek ve eðlenmekle çok meþgul olup baþka þeylere kafa yormak istemediðinden bahisle, elimde aklýmý kullanarak yakmayý baþarmýþ olduðum ve bütün kainatý aydýnlatacak kadar güçlü ve hastalýklar gibi pek çok hadisenin dondurucu soðuðunu eritecek kadar sýcak olan bu iman alevini söndürmemi, karanlýklar içinde, evrendeki bütün bu hayret verici harikulade þeylerle beraber kendimizi de tesadüflerin ürperten soðukluðuna býrakmamý istiyorsun.

Bense, önümde her an yuvarlanma ihtimalim olan bir uçurum ve her an devrilme riski olan bir tahta parçasý üzerinde zevk ve safa peþinde koþturmayý aklýma sýðýþtýramýyorum.

---

142 Ýnanan kiþiyle inanmayanýn yollarýnýn ayrýlmasý

143 O Kainatýn Efendi'sinin buyruklarýna uyan kiþiyi ölümün yok oluþundan, O Sultan'ýn elinden tutarak yeni bir hayat sahiline çýkarmasý.

Hem yapayalnýz ve her adýmýnda korku içinde yaþamaktansa, beni seni ve tüm bu kainatý kudret ve rahmet ýþýklarýyla güpegündüz gibi sýcacýk aydýnlatan o Ezeli Güneþ'in gündüzünde hiçbir þeyden korkmayarak ve titremeyerek, her þey O'nun mülkü ve O'nun izni ve emri ile hareket ettiklerini bilmenin verdiði güven ve huzurla yürümek istiyorum. O'nun terbiyesi ve himayesi altýna girip, içimdeki muammalarý bir bir çözerek, her zerremde o ýþýklarýn dokunuþlarýný hissetmek, O'na doðru koþmak, kanatlanýp uçmak istiyorum.

Gel sen de aklýný baþýna al. Her anýný korkuyla yaþamaktan, bütün kainatýn dilenciliðinden kurtulup, bu alemin þerefli bir seyircisi, þu Sultan'ýn has bir misafiri ol.

Hem bak, insanýn o Sultan'a baðlanmak ve itaat etmekle insanlýk payesi kazanacaðý, insan ile hayvanýn dünyaya geliþlerindeki farklardan anlaþýlabilir. Hayvanlar dünyaya; çok kýsa bir sürede[144] hayatýn koþullarýný, kanunlarýný, diðer varlýklarla olan iliþkilerini bilecek bir þekilde, sanki bir yerlerde bunun yýllar süren özel eðitimini almýþ gibi gelirler.[145] Çünkü tüm bu bilgi ve yetenekler onlara doðuþtan bahþedilir.[146] Demek ki hayvanýn eðitim alýp uzmanlaþmak ve alanýnda ilerlemek gibi bir asli görevi yoktur. Esas vazifesi, kendine verilen talimatlar ve tohumuna derc dilen programlar doðrultusunda davranýþ sergilemektir.

Ýnsanýn ise ayaklarý üzerinde durmasý için bir, konuþmasý için iki, çevresini doðru dürüst algýlayýp yararla zararý ayýrt edebilmesi, toplumsal hayata intibaký için on beþ-yirmi yýla ihtiyacý vardýr. Yaþam koþullarýndan habersiz, ömrünün sonuna kadar öðrenmeye muhtaç bir vaziyette dünyaya gelir.

---

144 Birkaç saniyede, dakikada veya ayda.

145 Yeni geliþen arýlarýn birkaç saat içinde kovan içindeki görevlerine intibaký, çiçeklerden polen toplayýp ondan bal yapmasý, yolunu þaþýrmadan bulmasý, diðer arýlarla iletiþim kurabilmesi, Yeni doðmuþ bir kuzunun birkaç saat içinde cýlýz bacaklarý üzerine doðrularak yürümeye baþlamasý, Göçmen kuþlarýn kýtalar arasý seyahatlerine haritasýz ve rehbersiz çýkmalarý, En vahþi hayvanlarýn yavrularý uðruna kendileri aç kalmalarý, vb.

146 Ýlham edilir.

Demek ki insanýn esas vazifesi, merak edip öðrenerek ilerlemek, çabalayarak yükselmek, sorular sorarak hakikatlere kapý aralamaktýr.

Bu çabalamanýn ve araþtýrmanýn ve öðrenmenin nihai hedefi ise, elbette ki þu evrendeki en büyük gerçek, en parlak güneþ, en sönmez hakikat olan Evrenin Sahibi'ne dair bilgilere ulaþmak, O'nu bulabilmektir.

William:

—Neden bütün bunlarý bu þekilde tasarladý? Ne gerek vardý bu zahmete, bu karmaþýk iþlere? Neden kendini açýkça herkese gösterip de inanmalarýný saðlamadý?

Tommy:

—Neden burnun baþýnýn üstünde deðil de tam yerinde, neden gözlerin bir tane deðil de iki tane, neden insan yaðmur gibi gökten düþmüyor da anne karnýndan doðuyor bu dünyaya, neden güneþ batýdan deðil de doðudan doðuyorsa, iþte o ondan. Yani kýsaca, O öyle istiyor da o yüzden. Yoksa elbette ki dileseydi yeryüzündekilerin tümü topluca iman ederdi.[147]

Nasýl ki imkanlar dahilindeki senin kendi iraden içinde, ne yiyeceðin, ne giyineceðin, ne düþünüp, nasýl konuþacaðýn gibi tercihlerin varsa, sana o iradeyi veren ve diðer varlýklardaki bütün iradelerin sahibi de, kendi takdirini kendine göre kullanmakta serbesttir elbette.

Hem insana verilen maddi manevi donanýmlara[148] dikkat edilse görülür ki, hayvana oranla çok farklý ve çok zengindir. Tek gülen insandýr, tek aðlayan, tek düþünen, hayal eden, konuþan, rüyalarda baþka dünyalarý gören. Güzelliðin her çeþidini gören göz, türlü türlü lezzetleri tadan dil, kilitleri açan akýl insandadýr. Ýþte bu denli zengin donanýmlar elbette sadece yemek, içmek, uyumak için verilmemiþtir.

147 Yunus, 99

148 Duyu organlarý, hisleri, beyin gücü, kalbi, vb.

Yýrtýcý hayvanlarýn pençelerine bakýnca onlarýn tasarýmlarýnýn yakalamak, parçalamak için; ceylanlarýn, karacalarýn, tavþanlarýn bacaklarýndaki kývraklýk ve sürate bakýnca, onlarýn tasarýmlarýnýn kaçmak, kurtulmak için; kartallarýn, martýlarýn, sineklerin kanatlarýna bakýnca, onlarýn tasarýmlarýnýn da uçmak için planlandýðý anlaþýldýðý gibi, insanlarý diðer canlýlardan ayýran bu özelliklerine bakýnca da, insanýn tasarýmýnýn görülen dünyanýn boyutlarý dýþýndaki birtakým görülmeyen alemleri sezmek, araþtýrmak ve keþfetmek için yapýldýðý anlaþýlýr.

Kalbine bak. Ýhtiyaçlarýn þu alemin her tarafýna yayýlmýþ.[149] Arzularýn hayalinin uzandýðý yere kadar varmýþ. Bu durumdaki bir insana gerçek dost ve Mevla olacak, evrenin bütün hazineleri yanýnda, her þeyin dizgini elinde olan; her þeyi bilen, her þeye gücü yeten; hiçbir þey kendisine zor gelmeyen, kudreti ve ilmi engin, saltanatý ve serveti geniþ, bütün güzellikler kendisinden sudur eden ve her an insanýn yanýnda olacak biri olmalýdýr.

Bu yüzden, eðer O'nu tanýr ve O'nun dostluðunu kazanýrsan, bütün varlýklar üzerinde O'nun seçkin bir halifesi olursun.[150] Zira kalbinin keþfine çýkar, kullanma talimatýný okursan eðer, kalbinden O'na baðlanan telefon ve telgraf hatlarýna da ulaþýr, O'nunla bir þekilde muhabere de edebilirsin.

O öyle celal ve kudret sahibi bir Sultan'dýr ki, yýldýzlarla atomlar birlikte mükemmel bir uyum ve düzen içerisinde tam bir itaatle ordusuna hizmet ediyorlar. Güneþ, ay ve yýldýzlar hepsi emrine amadedirler.

Þafak vaktine, geceye ve toplayýp taþýdýðý þeylere, ondördüne girdiði zaman aya yemin ederim ki, þayet yüz çe-

149 Çok uzaklardan sana su getiren buluta ihtiyacýn olduðu gibi, besinleri piþirmen için güneþin sobasýna da ihtiyacýn var. Topraðýn aþçýlýðýna ihtiyacýn olduðu gibi, bu yemeði servis yapacak milyarlarca garson hücreye de ihtiyacýn var.

150 "Allah, iman edenlerin dostudur. Onlarý karanlýklardan nura çýkarýr; inkâr edenlerin velileri ise taðut'tur. Onlarý nurdan karanlýklara çýkarýrlar." (Bakara, 257)

virir, O'nun uluhiyetini kabul etmezsen, sadece kendine deðil, O'nun özenle þekillendirdiði muhteþem bir saray olan þu kainata da hakaret etmiþ olursun. Çünkü kainattaki büyük küçük her þey o Sultan'ýn birer þerefli hizmetkarý olup, hepsinin çok önemli vazifeleri varken, sen inkarýn ile, onlarý bu çok önemli konumlarýndan önemsizlik, hiçlik derecesine düþürüyorsun. Ve kendin de o Sultan'ýn yeryüzündeki aziz bir halifesi[151] konumundan, en aciz hayvandan daha aciz, daha zayýf, zavallý bir derekeye düþmüþ oluyorsun.

Halbuki senin içinde, bir tohum misali, senden tahmin edemeyeceðin kadar büyük, güzel, görkemli, renkli ve özellikli bir SEN var. O aðacýn o tohumdan çýktýðýný gözünle görmesen inanmazdýn. Ama gördüðün için inandýn. Týpký onun gibi, senin görmediðin, düþünemediðin, hayal bile edemeyeceðin o seni bu senden çýkarmak için, manevi tohumuna yüklenmiþ programlarý, kulluk topraðýnda inancýn ýþýðý ve suyu ile yeþertip sabýrla büyütsen, bu alemlerin ötesindeki baþka alemlerde dal budak salarak meyve vereceðini göreceksin.

Ýþte sevgili kardeþim, aklýný kullanmak, beyin gücünü ortaya çýkarmak gibi ayrýcalýklý bu meþaleyi elinden býrakma. Onun yol göstericiliðinde insanlýk mertebesine çýk.

William'ýn aklý ve kalbi tatmin olmuþtu. Fakat içinde bir yerlerde yanan ateþ, kendisine bu serinlik hissini tattýrmamaya kararlýydý.

—Ben, dedi William, bu dediklerini düþüneceðim.

Sonra arkasýna bakmadan koþarak uzaklaþmaya baþladý. Yalnýz kalmaya ihtiyacý vardý anlaþýlan. Tommy, arkasýndan önce baðýrdý, sonra peþinden koþmaya baþladý ama William çoktan gözden kaybolmuþtu. Tommy, kardeþi için endiþeleniyordu. Onun için dizleri üzerine çöktü, dua etti:

---

151 "O sizi yeryüzünün halifeleri kýldý ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti." (Enam, 165)

—Ey bu yerlerin hakimi! Senin bahtýna düþtüm ve yalnýz senden yardým diliyorum. Kalplerimizi ve bedenlerimizi þu göz kamaþtýran sarayýn ayný odasýnda buluþturan kudretinden ve hikmetinden, kardeþimi benden ayýrmamaný, ona da bana tattýrdýðýn güzellikleri tattýrmaný, onu da benimle yan yana, kol kola ülkende gezdirmeni istiyorum. Þüphesiz en doðruyu ve yolun sonunu Sen bilirsin. Senin ilmine, takdirine ve merhametine kesinlikle güveniyorum.

Gözlerinden damlalar aktý. Etrafýna baktýðýnda sanki her þeyin de kendisiyle beraber gözyaþý döktüðünü, aðladýðýný hissetti. Kainatýn bu þerefli nazýrý,[152] evrenle bütünleþmiþti sonunda. O aðladýðýnda her þey aðlýyor, o güldüðünde her þey gülüyordu. Çünkü O’nun kalbi, her þeyin karþýsýnda iki büklüm ezildiði, en büyük varlýklarýn[153] emri karþýsýnda “baþ üstüne” dedikleri evrenin Sultan’ýna bir aynaydý artýk...

Benim o aþk bülbülü,

Denizler hayran bana,

Derya benim katremdir,

Zerreler umman bana...[154]

On an çaðýrsaydý eðer, Süleyman’ýn çaðýrdýðýnda toplandýðý cinlerden, insanlardan ve kuþlardan oluþan ordular bölük bölük geleceklerdi belki. Evet, belki o da, bu ordunun vadilerinden geçerken bir diþi karýncanýn, ezilmemeleri için diðer karýncalarý uyaran sesini duyacak ve tebessüm edecekti[155] kimbilir?

152 Tommy
153 Güneþ, Ay, Yýldýzlar
154 Yunus Emre
155 Neml, 17-18

13 NÝSAN 2037

PROJE ÝZLEME MERKEZÝ, LOUÝSÝANA

Tommy'le beraber odadaki neredeyse herkes de gözyaþlarýna boðulmuþtu. Bu, bir ömür sonunda, kendisi hakkýnda hiçbir þey bilmedikleri, fakat kalplerinin en derin köþelerinde hep hasretini duyduklarý bir yakýnlarýna kavuþmak gibi bir þeydi. Bir yandan hiç tereddüt etmeden ona doðru koþmak, vuslat duygularýyla içlerini doldurup taþýrmak isterken, öte yandan çok alýþkýn olduklarý bu hasretin son buluþunu ve hiç tanýdýk olmadýklarý bu vuslatýn var oluþunu anlamlandýrmak, tanýmlamak ihtiyacý hissediyorlardý. Fakat hiç þüphe yoktu ki, aðýr basan duygu, ikinci þýktan ziyade ilkiydi.

Sevinçleri en az, tacý elinden alýnarak sürgüne gönderilmiþ bulunan ve yýllardýr bu halde olan bir prens ya da prensesin, tacý ve saltanatý kendisine iade edilmek üzere anavatanýna davet ediliþi anýndaki mutluluðu kadardý. Çünkü yýldýzlarý elinde sapan taþý gibi döndürmeye kadir olan Kainatýn Haþmetli ve Merhametli Sultaný'nýn yeryüzündeki en deðerli halifesi iken, her nasýlsa hafýzalarýný yitirmiþ, kimliklerini kaybetmiþler ve bu nedenle de zerrelerden güneþlere kadar her þeyin kendilerine hizmetkar kýlýndýðý bu ülkede, her þeyden titrer, her hadiseden korkar olmuþ, göz açýp kapanýncaya kadar geçecek bir zaman dilimi sonunda tükenip toprak olacaklarý sefil ve ürkütücü bir hayatýn kýskacýna sýkýþýp kalmýþlardý. On-

larýn gözünde bu dünya büyük bir çilehane idi. Canlýlar, ayrýlýk ve yokluk pençesinden ümitsizce kaçýp duran zavallýlardý. Daðlar, denizler ve gökler ruhsuz ve ürkütücü varlýklardý.

Þimdi ise durum deðiþmiþti. Karanlýk ufuklarýna sonsuz bir güneþ doðmuþ, çevrelerinde var olup da göremedikleri bin bir mesajý, tozlu zarflarý içerisinden çýkarýp okuyarak öz benliklerine avdet etme þanslarý doðmuþtu. O güneþin huzmelerine tutunup sonsuzluða kanat açma fýrsatýný yakalamýþlardý.

Þüphesiz bundan sonra gökyüzüne farklý bakacaklar, yaðmurda bir baþka ýslanacaklar, rüzgarlarla kol kola girip uçacaklar, rüyalarda deryalara dalacaklar. Artýk deðil insanlara zarar vermek, belki yanlýþlýkla karýncalara basarýz diye ayaklarýna ziller takacaklar, yetimin elinden tutacaklar, öksüzün baþýný okþayacaklar... Sahip olduklarý bir parça ekmek de olsa onu komþularýyla paylaþmaktan, o ekmeði kendileri yemekten çok daha fazla bir lezzet alacaklar. Dünyanýn bir diðer köþesinde aç bir insan varsa kendi karýnlarýný doyurmayacaklar, onlara bir tas çorba götürmek için yollara düþecekler...

Yerlerinde duramýyorlardý. Koþup Tommy'ye sarýlmak, onunla konuþmak, onu dinlemek istiyorlardý. "Üzülme, biz seni anladýk, biz de senin gördüklerini gördük, duyduklarýný duyduk ve inandýk. Yalnýz deðilsin!" demek istiyorlardý.

Akýllarýnda ne görev kalmýþtý, ne de proje. Belki de proje zirvesine ulaþmýþtý. Bulacaðýný bulmuþ, insanlýða göstereceðini göstermiþti. Artýk buna bir son verilmeliydi. Daha fazla yalnýzlýða mahkum edilmemeliydi denekler. Düþüncelerini Dr. Trend'le paylaþtýlar.

O da farklý düþünmüyordu. Fakat çekindiði bir þeyler vardý. Deneyin gidiþatýyla ilgili olarak aktardýklarý, birileri ta-

rafýndan hoþ karþýlanmamýþtý anlaþýlan. Üstelik durum sanýldýðýndan ciddiydi. Bunu dolaylý da olsa ekibe anlatmaya çalýþtý. Diðerleri duygusal davransalar da Trend, rasyonelliði elden býrakmýyordu. Olabilecekleri düþünmek onu ürkütüyordu.

Uzun çabalarýn ardýndan ekibini biraz daha sabretmeleri gerektiði konusunda ikna etmeyi baþardý.

WILLIAM’IN DÜÞÜNDÜKLERÝ

William tüm bu dinlediklerini hiç duymamayý tercih ederdi aslýnda. Tommy’ninki gibi ciddi bir düþünce girdabýnýn kendisini sonunda bir sorumluluk alanýna iteceðini öngörecek kadar zekiydi. Ama tutkularý ve hýrslarý daha baskýn geliyordu. Bu yüzden hareketlerine herhangi bir kayýt, herhangi bir tahdit koymak istemiyordu. Daha yeni kurtulmuþtu o daracýk kasvetli kutudan. Tadýný çýkarmalýydý gönlünce bu tantanalý engin dünyanýn. Düþüncelere dolanmamalýydý. Soru iþaretlerine takýlmamalý, bilmecelerle uðraþmamalýydý.

Buna raðmen Tommy’nin anlattýklarý ruhunun fýrtýnalý denizinde þimþekler gibi çakýp duruyor, kalbinin ve aklýnýn derinliklerine yýldýrýmlar olarak düþüyordu. Hem etrafýndaki görünmezleri aydýnlatýyor, hem de onu ürkütüyordu. Bir adým yanaþsa, elektriðe tutulmuþ gibi bir daha geri adým atamayacaðýndan korkuyordu.

Ýki kardeþin gördüðü ayný dünyadan birini cennete diðerini de cehenneme çeviren þey, sadece bakýþ açýlarý arasýndaki farklýlýktý. Tommy bardaðýn hep dolu tarafýna William ise tamamen boþ taraflarýna bakýyordu. Her ne kadar William zeka bakýmýndan Tommy’den bir gömlek ilerde olsa da, Tommy’nin bakýþlarý daha derin ve uzak görüþlüydü. Belki de bunun sebebi, maddesel optik zoomlarýn haricinde, o bakýþlara kalbinin ve ruhunun katmýþ olduðu manevi dijital zomlar ve ferasetti[156].

156 Ýç görüþ. Perde arkasýný görme.

William’ýn kara bulutlara bakarak karamsarlýða düþtüðü yerde o, bulutlarýn ötesinde kendine gülümseyen güneþin berrak ýþýklarýnýn sýcaklýðýný görmese de hissedebiliyordu. Temiz aklý ve hikmetli baðrý, görünenlerin perdesi ardýndaki görünmezlere de nüfuz eder hale gelmiþti.[157] Ruhu aklýyla elele tutuþmuþ, yeryüzünde dolaþýyor, denizlerde yüzüyor, göklere, cennetlere pervaz ediyordu.

Her günü onun için O’ndan haber getiren kuþlarýn terennüm ettiði serin gölgeli muhteþem bir bahardý. O haberlerle bahar kelebeklerinin neþesi ve coþkusuna bürünürdü kalbi. Güze ve kýþa yer yoktu gönül takviminde. Bu iklimde benliðine yani evrenin merkezine doðru yelken açmýþtý.

157 “Kime dilerse hikmeti ona verir; þüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayýr da verilmiþtir. Temiz akýl sahiplerinden baþkasý öðüt alýp-düþünmez.” (Bakara, 269)

TOMMY’NÝN ARAÞTIRMALARINI YOÐUNLAÞTIRMASI

Tommy, her ne kadar William’ýn aksi tavrýndan ötürü çok üzülmüþ ve bu durum onu çok olumsuz etkilemiþ olsa da, onun eninde sonunda kendisine hak verip geri döneceðini ümit ederek, evrenin keþfi yolunda daha kat etmesi gereken bir hayli mesafe olduðu düþüncesiyle, zaman kaybetmemek için düþünce seferine kaldýðý yerden devam etmeye karar verdi.

Evreni keþfetme ilminin zirvesine doðru yaptýðý týrmanýþta, baþka baþka yüksek tepelere çýkmak, oradaki bulutlarýn üzerlerinde bulunan gökkuþaklarýný ve ýþýðýn havayla yaptýðý dans ediþten ortaya çýkan muhteþem manzaralarý biran önce görebilmek için hýzlandý.

Ýnsanlar alemine göz atmaya karar verdi. Ýnsanlýk tarihinde gelmiþ geçmiþ en büyük insanlarýn kimler olduðunu merak etti. Þayet onlarý tanýrsa, o örnek insanlarýn bu evren hakkýnda ne düþünüp, ne söylediklerini de öðrenme imkâný olacaktý. Böylece kolektif akýldan yararlanmayý umuyordu. Aslýnda kainatý anlamlandýrmanýn son derece zekice düþünülmüþ kestirme bir yoluydu bu.

Bu insanlarýn seçiminde hangi kýstaslarý kullanacaðý da hayati öneme sahipti. Yanlýþ ölçütlerle yola çýkarsa, milyonlarca insaný katletmiþ ceberut firavunlar ve zalim nemrutlar da listede yer alabilirdi. Bu nedenle kýstaslarý belirledi:

Öncelikle bu kiþiler, kendi þahsi menfaatleri deðil, toplumun menfaati uðruna büyük baþarýlar göstermiþ olmalýlardý. Sonra, büyük kitlelerin hayatlarýný hem de uzun bir süre olumlu anlamda etkileyecek, huzur, güven, barýþ ve mutluluk veren bir toplumsal sistem kurmuþ olmalýlardý. Ayrýca, bireysel ve kitlesel ayrýmcýlýklara son verip, birliði, bütünlüðü ve kardeþliði hükümran kýlmýþ olmalarý da gerekliydi.

Bu açýlardan baktýðýnda, tarihte bu kriterlere uyan sadece bir grup insan karþýsýna çýktý: Peygamberler.

Bu insanlar, kendilerinin bu evrenin Sultaný'nýn halifeleri, yeryüzündeki temsilcileri olduklarýný, insanlýða O'ndan mesajlar getirdiklerini söylemiþlerdi.[158] Ve son derece ilginç bir þekilde sonra gelenlerin hepsi de önce gelenleri doðrulamýþ, tasdik etmiþti. Birbirlerinden çok ayrý zamanlarda ve mekanlarda yaþadýklarý halde, bir þekilde birbirlerinden haberdar olabilmiþlerdi. Birbirinden ayrý zaman ve mekanlarda gelen bu mümtaz þahsiyetlerin bir noktada ittifaklarý ve hep ayný hakikatleri haykýrmalarý, getirdikleri mesajlarda samimi ve sadýk olduklarýnýn büyük bir delili idi.

Ýnsanlýðýn en parlak ve en mükemmelleri olan bu insanlarýn hepsi de insanlarý ayný þeye, bir Ýlah'ýn varlýðýna inanmaya, O'na eþ ortak koþmamaya, O'na kulluk etmeye, akrabaya, düþkünlere yardým etmeye, yalan söylememeye ve hak yememeye... gösterdikleri sayýsýz mucizelerle davet ediyorlardý...

Ýnsanlarýn en mükemmelleri olan bu peygamberlerin hem anlattýklarýný duyan, hem de Kainatýn Hakimi'nin, doðruluklarýný tasdik etmek üzere ellerine verdiðini söyledikleri kitaplarý ve mucizeleri gören çevrelerindeki insanlardan bir kýsmýnýn onlara inandýklarýný, ancak önemli bir diðer kýsmýnýn

158 "Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve taðuttan kaçýnýn" (diye teblið etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapýklýk hak oldu. Artýk, yeryüzünde dolaþýn da yalanlayanlarýn uðradýklarý sonucu görün." (Nahl, 36)

ise iman etmediklerini gördü.[159] Bir peygamberin getirdiðine inandýktan sonra, bunun hakkýnda anlaþmazlýða düþüp de tekrar yoldan çýkan insanlara baþka baþka peygamberler de gönderilmiþti.[160]

Ayrýca, bu insanlarýn getirdikleri bilgilere raðbet etmeyip onlarý yalanlayan ve bununla da yetinmeyerek onlara türlü eza ve cefayý layýk gören, kalpleri ve kulaklarý mühürlenmiþ olanlarýn baþlarýna, tarihte zaman zaman ani, büyük ve sonraki insanlara ibret olacak tarzda[161] semavi afetlerin isabet ettiklerini öðrendi.[162]

---

159 "Ýþte bu elçiler; bir kýsmýný bir kýsmýna üstün kýldýk. Onlardan, Allah'ýn kendileriyle konuþtuðu ve derecelerle yükselttiði vardýr. Meryem oðlu Ýsa'ya apaçýk belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Þayet Allah dileseydi, kendilerine apaçýk belgeler geldikten sonra, onlarýn peþinden gelen ümmetler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düþtüler; onlardan kimi inandý, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediðini yapandýr." (Bakara, 253)

160 "Ýnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarýcýlar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanlarýn anlaþmazlýða düþtükleri þeyler konusunda, aralarýnda hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçýk ayetler geldikten sonra, birbirlerine karþý olan 'azgýnlýk ve kýskançlýklarý' yüzünden anlaþmazlýða düþenler, o, (Kitap) verilenlerden baþkasý deðildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkýnda ayrýlýða düþtükleri gerçeðe kendi izniyle eriþtirdi. Allah, kimi dilerse onu doðruya yöneltir." (Bakara, 213)

161 "De ki: Yeryüzünde gezip dolaþýn, sonra yalanlayanlarýn sonu nasýl oldu, bir görün." (Enam, 11)

162 Ad kavmi, kendilerine verilen baðlar, bahçeler, sürü sürü hayvanlar, güç ve kuvvete raðmen, yeryüzünde büyüklük taslamaya, azgýnlýk ve fesat çýkarmaya, putlara tapmaya, ahireti inkâr etmeye baþlayýnca, kendilerini ikaz etmek ve doðru yola çaðýrmak üzere Hz.Hud gönderilir. Ancak O'nu her türlü çabasýna raðmen yalanlayýp, zulümlerine ve sefahatlerine devam edince, üzerlerine gönderilen bir kum fýrtýnasýyla yerle bir edilirler. Peþlerinden Semud kavmi gelir. Akýbetlerinin Ad gibi olmasýný istemediklerinden, ovaya deðil de daðlara kayalarý oyup evler yaparak yerleþirler. Ama týpký Ad kavminin yaptýklarýný yapmaya baþlarlar. Kendilerini uyarmak üzere Hz. Salih gönderilir. Onun yýllar süren ikazlarýný reddedip, azgýnlýklarýna devam edince üzerlerine bir çýðlýkla beraber daðlarý oynatan bir sarsýntý gönderilir. Böylece tamamen yok olup giderler. Eþcinselliði adet haline getirmiþ bulunan Lut kavmi de benzer afetler görmüþtü.
Vezüv'ün doðu yamacýnda meskun olan Pompeii kentinin baþýna gelenler de benzer nitelikteydi. Eþcinsellik ve fuhþun yaygýn hale geldiði kentin baþýna bir anda yaðan lavlar, onlarý bu hallerdeyken ibretli bir þekilde küle çevirmiþti. Olayýn ilahi olduðunun en büyük delili ise, insanlarýn yapageldikleri o çirkin þeylerden doðrulup kaçamadan birkaç saniye içinde küle dönmüþ olmalarýydý. Yoksa þayet sýradan bir yanardað patlamasý þeklinde olsaydý, insanlar onun gürültüsüyle toparlanacak, belki evleriden çýkabilip kaçar bir durumda olabileceklerdi. Ancak Pompeii'deki durum farklýydý. Adeta ibret olup, suçlarý delillendirilsin diye olduklarý yerde çakýlýp kalmýþlardý. Nasýl olmuþ da bu insanlar, o patlamayý duymadan, görmeden, birbirini uyarmadan ve ölümün gelip kendilerini bulmasýný beklemiþlerdi?

Bu ciddi, akýllý ve dürüstlükleri çevrelerince kabul edilmiþ önemli insanlarýn hepsinin ayný konuyu dile getirmeleri ve birbirilerini de tasdik ve teyit etmeleri; Kainatýn Sultaný'nýn ellerine verdiðini söylediði, onlarý tasdik eden mucizeler;[163] onlara karþý gelenlere gökten inen ibretli afetler;[164] doðruluklarýný teyit eden þahsi dürüstlükleri, ciddiyetleri, fedakarlýklarý ve düþmanlarýnca da kabul edilen yalan söylemez dilleri; en önemlisi de ellerinde bulunan kitap ve sayfalar, getirdikleri bilgilerin doðru olduðunun en büyük deliliydi.

Tommy, çiçeklerin, meyvelerin, mevsimlerin, yýldýzlarýn dilleriyle bizlere bir þeyler anlatan Yüce Kudretin, insanlara elçiler aracýlýðýyla mesajlar göndermiþ olmasý ihtimalini aklýna uzak görmedi. Kendini tanýttýrmak için evreni baþtan baþa harikalar içinde yaratan ve onlarýn dilleriyle kendini anlatan Yüce Sanatkar'ýn, insanlarla kendi sözleriyle doðrudan iletiþim kurmasý son derece muhtemel idi.

Evrenin derinlerindeki ilahi nakýþlarý okutturacak bir muallim, bilinmezler yumaðýndaki ilahi maksatlarý ortaya çýkaracak bir kaþif, bu büyük þaheser kitabý yüksek sesle okuyup anlatacak bir tellal mutlaka olmalýydý.

Yaþayýþlarý bir musiki, konuþmalarý adeta bir þiir olan[165] Peygamberlerin getirdikleri sistemlerin ne kadar süre devam ettiðini merak etti. Gördü ki, çoðunluðununki ya birkaç yýl, ya da birkaç asýr sürmüþtü. Ýçlerinde sadece Hz. Musa, Hz. Ýsa ve Hz. Muhammed'in getirdiði mesajlar hâlâ yanký bulabilmekteydi.

---

163 Hz. Nuh'un gemisi ve tufan, Hz. Musa'nýn asâsý ve Kýzýldeniz'in ikiye yarýlmasý, Hz. Ýbrahim'i ateþin yakmamasý, Hz. Ýsa'nýn hastalarý iyileþtirmesi vb.

164 "Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçýk deliller getirdiði halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek olduklarý için yýkýma uðrattýk. Ýþte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluðu böyle cezalandýrýrýz." (Yunus, 13)

165 M.Fethullah Gülen, Sonsuz Nur, s. 80-81

Biraz daha dikkatli bakýnca gördü ki:

Hz. Musa'nýn takipçileri,[166] gördükleri onlarca mucizeye[167] raðmen, bir o kadar kere ona isyan etmiþ,[168] onu yalanlamýþ ve onu yalnýz býrakmýþlardý. Mevcutta ona tâbi olduklarýný iddia edenler, dinlerini kendilerinin tekellerine almýþlar, diðer insanlarý bunun dýþýnda býrakarak, onlarý bu sistemden mahrum etmiþler, daha da garibi kendilerini herkesten üstün bir toplum olarak kabullenmiþlerdi.[169]

Hz. Ýsa'nýn kavmi de, onu hayatýnda çoðunlukla yalanlamýþ, onu çarmýha germiþ,[170] ölümünden sonra da onu Yüce Yaratýcýnýn oðlu[171] olarak nitelendirmiþlerdi. Bu onlarýn Hz. Ýsa'nýn doðumunu akýllarýna sýkýþtýramadýklarýndandý. Halbuki onun durumu da, Hz. Âdem'in durumu gibiydi.[172]

Ölümünden sonra ise, getirdiði kitap olan Ýncili tahrif ettiklerinden,[173] kýsa bir süre sonra etrafta yüzlerce farklý nüshalar ortaya çýkmýþtý. Bu farklýlýklarý önlemek için sonra-

---

166 Yahudiler

167 Denizi yarýlýp Firavunu içinde boðmasý, gökten býldýrcýn ve kudret helvasý inmesi vb.

168 "Andolsun, Musa size apaçýk belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasýndan buzaðýyý (tanrý) edindiniz. Ýþte siz (böyle) zalimlersiniz" (Bakara, 92)

169 Tanrý'nýn Ýsrail kavmini diðer kavimlerden üstün tuttuðunu ve dünya nimetlerini sadece onlarýn istifadesine sunduðunu, yani aslýnda bir nevi kayýrmacýlýk, adaletsizlik yaptýðýný iddia ediyorlardý.

170 "Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karþýlýk) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucularýn en hayýrlýsýdýr. Hani Allah, Ýsa'ya demiþti ki: Ey Ýsa, doðrusu senin hayatýna Ben son vereceðim, seni Kendime yükselteceðim, seni inkâr edenlerden temizleyeceðim ve sana uyanlarý kýyamete kadar inkâra sapanlarýn üstüne geçireceðim. Sonra dönüþünüz yalnýzca Bana'dýr, hakkýnda anlaþmazlýða düþtüðünüz þeyde aranýzda Ben hükmedeceðim." (Âl-i Ýmrân 54-55)

171 "Ey kendilerine kitap indirilenler! Dininizde hududu geçip taþkýnlýk etmeyin. 'Ýsa Allah'ýn oðludur.' gibi sözler söylemeyin. Allah'a karþý ancak hak olaný söyleyin. Meryem'in oðlu Mesih Ýsa, Allah'ýn peygamberi, Meryem'e ulaþtýrýp býraktýðý kelimesidir. Ve ondan bir ruh olmaktan baþka bir þey deðildir. Artýk Allah'a ve peygamberine iman edin de, Allah Üç'tür demeyin. Bundan vazgeçin, hakkýnýzda hayýrlý olur. Allah, yalnýz bir tek Ýlâh'dýr. Çocuðu olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa hep onundur. Vekil olarak Allah kâfidir." (Nisa, 171)

172 "Þüphesiz, Allah katýnda Ýsa'nýn durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattý, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi." Âl-i Ýmrân, 59

173 Bir Fransýz bilimadamý, Vincent Montagne bu konuda :"Eski ve Yeni Ahit'in tahrif edilmesinden sonra insanlýða son mesaj Hz.Muhammed'in elçiliði vasýtasýyla gönderilmiþtir. Bunun en büyük kanýtý, Kur'ân'ýn bizzat kendisidir. Kur'ân, tek baþýna en büyük mucizedir." demiþtir.

dan çok çaba sarf etmiþlerse de[174] tek bir Ýncil üzerinde mutabakat saðlayamamýþlardý.[175]

Ýnsanlara huzur, saadet ve güven saðlamasý gereken bu din, insanlýða bilimi, düþünce ve sanatý yasaklamýþtý. Ýnsaný doðuþtan günahkar olarak kabul edip, günahsýz sokulduðu bu günahkarlýðýndan kurtulabilmesi için onu ruhbanýn[176] eline mahkum ve mecbur edip, her kusurunda kendisini affettirebilmek için bir papazýn eteðine tutunur hale getirmiþti.[177] Bu kýskaçtan kurtulmak isteyenleri, “Aforoz” ve “Engizisyon” gibi tehditlerle sistem içinde zorla tutmaya çalýþmýþtý. Ruhbanca temizlenerek saflýða ulaþan insanýn saf kalabilmesinin yolunun ise, toplumdan ve insanlardan uzak kalmak olduðunu iddia etmiþti.

Hâlbuki hem insanýn hiçbir kusur iþlemeden, hatta iþleyecek mümeyyizliðe ve reþitliðe ulaþmadan suçlu ve günahkar sayýlmasý aklýna uymuyor, hem de insan ile Yüce Yaratýcý arasýndaki özel bir bað olan iman ve yaþayýþ kurallarýndan ibaret olan dinin, bir baþka insanýn tekelinde bulunmasý, bu þekilde ruhbanýn insanlarý dinden çýkarabilme yetkilerinin bulunmasýna þaþýyordu.

174 Ý.S. Üçüncü yüzyýlda Ýznik’te toplanan bir ruhban heyeti tarafýndan içinde Barbana Ýncilinin de bulunduðu mevcut Ýncillerin 396’sýnýn okunmasý yasaklanýr.

175 Avrupanýn 19.yy’daki en meþhur filozoflarýndan Prens Bismark, Tommy gibi giriþtiði böyle bir arayýþta: “Ben bütün semavî kitaplarý tetkik ettim. Tahrif olmalarý sebebiyle insanlýðýn mutluluðu için aradýðým hakiki hikmeti bulamadým. Fakat Muhammed’in Kur’ân’ýný bütün kitaplarýn üstünde gördüm. Her kelimesinde bir hikmet buldum. Ýnsanlýðýn saadetine hizmet edecek Kur’an gibi baþka bir eser yoktur. Böyle bir eser, insan sözü olamaz. Bunu Muhammed’in sözüdür diyenler, ilmin gerçeklerini inkâr etmiþ olurlar. Kur’ân’ýn Allah kelâmý olduðu apaçýk bir hakikattir.” demiþti.

176 “..ona Ýncil’i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir þefkat ve merhamet kýldýk. Türettikleri ruhbanlýðý ise Biz onlara emretmedik. Ancak Allah’ýn rýzasýný aramak için türettiler ama buna da gerektiði gibi uymadýlar.” (Hadid, 27)

177 “Onlar, Allah'ý býrakýp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oðlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten baþka bir þeyle emrolunmadýlar. O'ndan baþka ilah yoktur. O, bunlarýn þirk koþtuklarý þeylerden yücedir.” (Tevbe, 31.)

Yahudiler, Hýristiyanlar bir þey üzerin deðil, Hýristiyanlar da Yahudiler bir þey üzerine deðil diyorlardý.[178] Aralarýndaki kýskançlýk ve isyan yüzünden ayrýlýða düþmüþlerdi.[179]

Bu ilk günah prensibini kabul etmeyen, insanýn günahsýz doðup, iyi ya da kötüyü kendisi seçerek sonunda mümin olma ya da olmama kararýný kendisinin verdiði, hata iþlediðinde doðrudan Rabbiyle birebir muhatap olup nedamet edeceði ve bu piþmanlýktaki af kararýný herhangi bir din adamýnýn deðil de, Mutlak Ýrade Sahibi'nin kendisinin vereceði bir din bulunmalýydý. Bu ümitle arayýþýný sürdürdü.

Ona inananlar kadar inanmayanlar tarafýndan da insanlýk tarihinin en etkili kiþisi olduðu kabul edilen son peygamber Hz. Muhammed'in getirdiði son din olan Ýslam'a baktý.

Bu dinde insan bir melek kadar günahsýz ve masum doðuyor, reþit olduktan sonra insani sorumluluklar üstleniyor, tercihlerini kendi yapýyordu. Saf kalabilmesi için toplumdan, insanlardan uzaklaþmasýna gerek yoktu. Bu din, toplumsal hayatýn içerisinde de yaþanabilecek kolaylýktaydý.[180]

Dini kabul veya dinden çýkýþ tamamen akýl ve kalp düzeyinde þahsýn kendisi tarafýndan kararlaþtýrýlýyor, bu aþamada herhangi bir zorlama yaþanmýyordu. Tüm piþmanlýklar Af Edici Olan[181]'a doðrudan arz ediliyor, af ve maðfiret, peygamberin dahi eline býrakýlmýyordu. "Ben inandým!" diyen herkes mümin kabul ediliyor, bunu sýnamak herhangi bir kiþi veya kurulun uhdesine, vaftizine verilmiyordu.

Zamanýnda[182] bilim namýna her þey suç ve herkes suçlu ilan edilip engizisyon önüne çýkartýlýp giyotinle idam edilirken, bu dinin takipçileri Aristo'nun, Eflatun'un, Sokrat'ýn,

178 Bakara, 113

179 Âl-i Ýmrân 19

180 "Allah dinde size hiç bir zorluk kýlmadý." (Hacc, 78)

181 Evrenin Sahibi

182 (7.yy-12.yy)

Hipokrat ve Arþimet gibilerinin eserlerine yoðunlaþmakta, sosyoloji,[183] astronomi,[184] matematik[185] ve týp[186] ilimleriyle meþgul olmakta idiler.

Nitekim aklýn yolu birdi. Zamanýnda Sokrat Aristoya: "Kainatýn yaratýlýþýndaki hikmeti görmüyor musun? Eðer sonsuz ilim sahibi bir kudretin eseri olmasaydýk, belki de aðzýmýz besinlerin çýkýþ noktasýna yakýn olurdu..." þeklinde sesleniyordu.

Kant, "Görülen her varlýk, görünmeyen Yaratýcýmýzýn birer gölgesidir..." derken, Pascal: "Þüphesiz ki Yaratýcý vardýr! Ancak insan, o küçücük zekasýyla Onun varlýðýný tam olarak algýlayamýyor.", Edison: "Hiçbir keþif otlarýn topraðý yarýp çýkmasý kadar muhteþem deðildir.", Pastör: "Mikroplardaki ince sanatý gördükten sonra sonsuz bir ilim sahibinin varlýðýna inanmamak mümkün mü?" diyordu.

9.asýrda halife Memun, Baðdat'ta "Bilim Evi" adýyla bir akademi kurmuþ, burada unutulmaya yüz tutmuþ önemli Bizans ve Doðu Roma eserleri Arapçaya çevrilmiþti. Nitekim daha sonra gerçekleþecek batýlý uyanýþta,[187] Ortaçað'da kilise tarafýndan yok edilen bu önemli Ýlk Çað Medeniyeti eserleri, Müslümanlardan temin edilecekti.

Diðer dinlerin mensuplarýna ve ilim adamlarýna son derece deðer vermiþler, Hýristiyan ve Yahudi bilim adamlarýna da ülkelerinde çalýþma ve araþtýrma yapma imkaný tanýmýþlardý.

---

183 Ýbn-i Haldun (14.yy.)'un sosyolojik olaylar üzerindeki coðrafi etkenler, siyasal iktidarýn tanýmý ve hayat devreleri ve þehirleþme ile ilgili fikirleri siyaset bilimi ve sosyolojiye damgasýný vurmuþtur.

184 Dünyanýn kendi etrafýnda dönmekte olduðunu, Kopernik'ten 500 yýl önce Biruni keþfetmiþti.

185 Harizmi (8.yy), sýfýr rakamýný bularak ve roma rakamlarýna göre çok daha kolay olan sayý sitemini geliþtirerek matematikte çýðýr açtý.

186 Ýbn-i Sina (10.yy.), büyük ve küçük kan dolaþýmý, sinir sisteminin çalýþmasý, nabýz gibi temel týbbi buluþlar Ona aittir. Kanun adlý eseri, 18.yy'a kadar Avrupa'da ders kitabý olarak okutulmuþtur.

187 Rönesans

Bu uygulama sayesinde çeþitli ýrk ve dinlere sahip pek çok bilim adamý ve araþtýrmacý Ýslam ülkelerine akýn etmiþ, çalýþmalarýna bu özgürlük ortamýnda devam etme imkaný bulmuþlardý.

Yahudilik ve Hýristiyanlýðý da hak din olarak kabul eden[188] o Peygamber, her iki dinin de aslýnda kendi kardeþleri olan peygamberler[189] tarafýndan getirilmiþ olduðunu belirtiyordu.

"Bize ve size indirilene iman ettik. Bizim ilahýmýz da sizin ilahýnýz da birdir ve biz O'na teslim olmuþuz.[190] Biz Allah'a, bize indirilene,[191] Ýbrahim, Ýsmail, Ýshak, Yakup ve torunlarýna indirilene, Musa'ya, Ýsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasýnda ayrýlýk gözetmeyiz."[192] diyordu.

Onlar,[193] Yahudi ve Hýristiyan olmayanlar kesinlikle cennete giremez derken, Kendisi, hristiyan ve Yahudilerden de Allah'a ve ahiret gününe iman eden, iyiliði emreden, kötülükten sakýndýran, hayýrda yarýþan, gece ayakta durup Allah'ýn ayetlerini okuyarak secdeye kapanan inanmýþlar[194] olduðunu, bu kimselerin yaptýklarý iyiliklerin karþýlýklarýný alacaklarýný[195] bildiriyordu.

Nitekim Yahudi ve Hýristiyanlarýn bütün tahrifatlarýna raðmen, yine de eldeki mevcut Tevrat ve Ýncil'de Hz. Mu-

---

188 "O, sana Kitabý Hak ve kendinden öncekileri doðrulayýcý olarak indirdi. O, Tevrat'ý ve Ýncil'i de indirmiþti." (Âl-i Ýmrân, 3)

189 "Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiðimiz gibi, sana da vahyettik. Ýbrahim'e, Ýsmail'e, Ýshak'a, Yakub'a, torunlarýna, Ýsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik." (Nisa, 163)

190 Ankebut, 46

191 Kur'ân'a

192 Âl-i Ýmrân, 84

193 Yahudi ve Hristiyanlar

194 "Gerçek þu ki, iman edenlerle yahudiler, sabiîler ve hristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardýr" (Maide, 69)

195 Âl-i Ýmrân, 113-114-115

hammed’in peygamberliði konusunda bir hayli iþaret[196] bulmak mümkündü.[197]

Kendisinin Hz.Ýbrahim’in duasý[198] ve Hz.Ýsa’nýn da muþtusu[199] olduðunu söylüyordu.

Onlarý, aralarýnda müþterek olan bir kelimede (Yaratýcý’ya Ýmanda) birleþmeye çaðýrýyordu.[200]

Yahudilerle ilgili olarak, gördükleri onca mucizeden sonra her defasýnda isyan edip inkara saptýklarýný,[201] “Ýsa’yý öldürdük” demeleri nedeniyle de lanetlenerek kalplerinin mühürlendiðini, oysa onu kesin olarak öldürmediklerini, onlara gösterilen Ýsa’nýn bir benzerini öldürdüklerini, Allah’ýn Ýsa’yý göðe yükselttiðini[202] görür gibi kesin ifadelerle anlatýyordu.

Onlardan[203] ilimde derinleþen ve Kur’ân’a ve Kur’ân’dan önce indirilene inanýp, namazý dosdoðru kýlan, zekatý veren ve Allah'a ve ahiret gününe inananlarýn kurtuluþa ereceðini[204] söylüyordu.

Hýristiyanlarý,[205] melekleri veya peygamberleri ilah edinmekten sakýndýrýyordu.[206]

---

196 “Ben size hakký söylüyorum. Benim gitmem sizin için hayýrldýr. Çünkü ben gitmezsem Faraklit size gelmez.” (Yuhanna, Bab 16, Ayet 7.)

“Faraklit öyle bir ruh-ül Kudüstür ki, Rabb onu benim ismimle(yani peygamber olarak) gönderecektir. O size her þeyi öðretecek ve benim size söylediklerimi de tekrar hatýrlatacaktýr.” (Yuhanna, Bab:14, Ayet 26.)

197 M.Fethullah Gülen, Sonsuz Nur, s. 56

198 “Rabbimiz, onlara kendi içlerinden Sen’in ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara kitap ve hikmeti öðretecek, onlarý temizleyecek bir elçi gönder.” (Bakara, 129)

199 “Hatýrla ki Meryem oðlu Ýsa: ‘Ey Ýsrailoðullarý, ben size Allah’ýn benden evvelki Tevratý doðrulayýcý ve benden sonra gelecek Ahmed adýnda bir peygamberi de müjdeleyici olarak geldim.’ Demiþti...” (Saf, 6)

200 Âl-i Ýmrân, 64

201 “...Onlara ne zaman nefislerinin hoþuna gitmeyen bir þeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladýlar, bir bölümünü de öldürdüler.” (Maide, 70)

202 Nisa, 157-158

203 Yahudilerden

204 Nisa, 162

205 “Onlarýn (peygamberleri) ardýndan yanlarýndaki Tevrat'ý doðrulayýcý olarak Meryem oðlu Ýsa'yý gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ý doðrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öðüt olan Ýncil'i verdik.” (Maide, 46)

206 Âl-i Ýmrân, 98

Elindeki kitap, ne kendilerinin ne de atalarýnýn hiçbir bilgileri bulunmadýðý halde büyük bir cüret göstererek ‘Rahman çocuk edindi’ diye yalan söyleyenleri, uyarýp korkutuyordu.

Onlara, Meryem oðlu Mesih Ýsa[207]’nýn ancak Allah'ýn elçisi olduðunu,[208] Allah ve elçisi hakkýnda “üçtür” dememelerini, Allah’ýn ancak bir tek ilah olduðunu, O’nun çocuk sahibi olmaktan yüce olduðunu,[209] Rahman çocuk edindi dediklerinde, neredeyse göklerin paramparça olup, yerin çatlayýp, daðlarýn yýkýlýp göçüverecek olduðunu,[210] oysa rahman olan Allah’a çocuk edinmenin yaraþmayacaðýný, haykýrýyordu.

Allah’ýn Meryem oðlu Ýsa’ya, ‘Ýnsanlara, kendini ve anneni, Allah'ý býrakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?’ dediðinde onun:

“Seni tenzih ederim, hakkým olmayan bir sözü söylemek bana yakýþmaz. Ben onlara bana emrettiklerini ve 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' sözü dýþýnda, hiçbir þey söylemedim. Eðer söylediysem bunu mutlaka Sen bilirsin. Hayatýma son verdiðinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen her þeyin üzerine þahid olansýn.” þeklinde cevap verdiðini aktarýyordu.

“Size Allah'ýn hazineleri yanýmdadýr demiyorum, gaybý da bilmiyorum ve ben size bir meleðim de demiyorum.[211] Gaybýn anahtarlarý O'nun katýndadýr, O'ndan baþka hiç kimse gaybý bilmez. Karada ve denizde olanlarýn tümünü O bilir. O’nun izni olmadan bir yaprak dahi düþmez,”[212] dedikten sonra

---

207 “Meryem oðlu Mesih, yalnýzca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoðrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasýl açýklýyoruz?...” (Maide, 75)

208 “Andolsun, “Þüphesiz, Allah Meryem oðlu Mesih'tir.” diyenler küfre düþmüþtür. De ki: “O, eðer Meryem oðlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak etmek isterse, bunu önlemeye kimin gücü yeter?....” (Maide, 17)

209 “Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandýr. O'nun nasýl bir çocuðu olabilir? O'nun bir eþi (zevcesi) yoktur. O, her þeyi yaratmýþtýr. O, her þeyi bilendir.” (Enam, 101)

210 Meryem, 90

211 Enam, 50

212 Enam, 59

kendisinin de ondan önce nice elçilerin gelip geçtiði yalnýzca bir elçi olduðunu[213] ilan ediyordu.

O, hem hayatýnda kavminin kabulüne ve baðlýlýðýna þahit olmuþ, hem ölümünden sonra etkisi ve gücü katlanarak artmaya devam etmiþ, hem de getirdiði KUR'ÂN aradan geçen 1400 yýla raðmen, deðiþmemiþ, dünyanýn her köþesinde ilk günkü þekliyle varlýðýný sürdürmüþtü. Vahiy edildikten sonra insanlar tarafýndan tahrif edilmemiþ tek mukaddes kitabýn bu olduðunu anladý.

Üstelik de, insanlýk tarihindeki geniþ ve derin izler konusundaki ilkler deðerlendirilirken O'nu hep ilk sýrada buldu. Gösterdiði baþarý olaðanüstü olarak deðerlendiriliyordu. O halde önce, düþmanlarýn tasdikiyle de[214] insanlarýn en mükemmeli, en akýllýsý, 1400 seneyi ýþýðýyla aydýnlatabilmiþ Hz. Muhammed'i tanýmasý ve kainata onun gözlüðünden bakmasý gerekmekteydi. Onu baþkalarýndan ayýran özellikleri[215] aradý:

Gayesi geçmiþte ve gelecekteki hiçbir insanýn olmadýðý kadar büyüktü. Diðer peygamberler gibi sadece belirli bir kitlenin veya kavmin deðil bütün insanlýðýn mutluluðunu hem de sadece dünyada deðil onun ötesinde bir hayatta[216] da saðlamaktý. Ýlgi alanýna, belirli bir bilim dalý veya varlýklar deðil, görülen alemlerin dýþýnda görülmeyenler, fizik ötesi alemler de giriyordu.

---

213 Âl-i Ýmrân, 144

214 "Biz Avrupa milletleri, bütün medeni imkanlarýmýza raðmen, Hz. Muhammed'in son basamaðýna varmýþ olduðu merdivenin daha ilk basamaðýndayýz. Þüphe yok ki hiç kimse Onu geçemeyecektir." Goethe,

"Sana muasýr bir vücut olamadýðým için çok müteessirim." Prens Bismark,

"Ýnsanlarýn büyüklüðü ne ile ölçülürse ölçülsün, Hz. Muhammed'den daha büyük bir insan gelmeyecektir." Lamartine, "Problemlerin üst üste yýðýldýðý asrýmýzda, bütün müþkilleri bir kahve içme rahatlýðý içinde çözen Hz.Muhammed'e beþer ne kadar muhtaç!" Bernard Shaw

215 Bu kriterler, Fransýz Lamartine tarafýndan da, 19.yy'ýn ikinci yarýsýnda, insanlýk tarihinde büyük izler býrakan kiþileri deðerlendirirken ortaya atýlmýþ, bu üç kriterin hem tamamý ve ayrý ayrý her biri açýsýndan Hz.Muhammed ilk sýrada yer almýþtý.

216 Sonsuz bir cennette.

Davetinin sýnýrlarý kendi ömrüyle sýnýrlý kalmamýþ, O'ndan asýrlar sonra da mesajý, onu gönlünde hissedenler tarafýndan dünyanýn her köþesine ayný ruh ve heyecanla yayýlmaya devam etmiþti. Onun yolunda yürüyenler bu davet uðruna çocuklarýný, mallarýný, sevdikleri diðer her þeylerini geride býrakýp, yaþýyor olduklarý taze baharý dünyanýn her köþesine götürebilmek arzusuyla, bir daha dönmemek üzere gemileri yakarak[217] karalara ayak basmýþlardý. Onlara bir musibet isabet ettiðinde:

"Biz Allah'ýn kullarýyýz ve þüphesiz O'na döneceðiz.[218]" diyorlardý.

Yarýn topraðýn altýna girecekleri ve yaptýklarýndan hesaba çekilecekleri düþüncesi ve endiþesiyle hazineleri ayaklarýnýn altýnda tepmiþlerdi. Onlar, bollukta da, darlýkta da baþkalarýna yardým eder, öfkelerini yener ve hata ettiklerinde hatada ýsrar etmeyip, Allah'ý hatýrlayýp hemen günahlarýndan dolayý baðýþlanma isterlerdi.[219] Görünenin ardýndaki gerçeklere, perdelerin arkasýna inanýyorlar, kulluklarýný dosdoðru yapýyorlar ve kendilerine verilenleri baþkalarýyla paylaþýyorlardý.

Gittikleri yerlerde, kimseye zulüm etmemiþ, kendilerine talim edilen "Dinde zorlama yoktur!"[220] düsturuyla hareket etmiþler, kimseye zorla fikirlerini kabul ettirme yoluna girmemiþ, halký dinlerinde serbest býrakmýþlardý. O kadar hakperest ve adil idiler ki, harbe giderken geçtikleri bað ve bahçelerden yedikleri meyvelerin parasýný, meyveyi kopardýklarý dala asýp öyle geçiyorlardý.

Bu yüzdendir ki insanlar bu dine akýn akýn girmiþler, pek çok ülke ve pek çok millet kendileriyle savaþýlmadan sistem-

---

217 Tarýk Bin Ziyad'ýn Endülüs'ü fethi (711)

218 Bakara, 156

219 Âl-i Ýmrân, 134-135

220 Bakara, 256

lerine dahil olmuþtu. Fethettikleri, topraklar deðil, insanlarýn akýllarý, kalpleri, ruhlarý idi. En büyük mücadele ve kahramanlýklarýný savaþ alanlarýndan çok nefis meydanlarýnda veriyorlardý. Böylece bu sistem, bir millete has bir din deðil, bütün insanlýðýn dini haline gelmiþti.

Ýmkanlarý dardý. Arkasýnda O'nu destekleyecek, herhangi bir saltanatýn veya kralýn gücü bir kenara, anne ve baba desteðinden bile mahrum kalmýþtý. Doðmadan önce babasý, altý yaþýnda iken annesi vefat etmiþ, çocukluðu önce dedesinin, daha sonra onu da kaybedince, amcasýnýn himayesinde geçmiþti. Kendisine onlardan, büyük paralar, mallar, mülkler de kalmamýþtý.

Neticede ulaþtýðý baþarý ise muazzamdý. Tek baþýna dünya tarihinin en büyük sosyal ve siyasal deðiþimlerini gerçekleþtirmiþti. Onun yaþadýðý asýr, bir saadet asrý olmuþtu. Siyaset biliminden ve toplumsal kurallardan uzak, herhangi bir devlet idaresi altýnda bulunmayan en vahþi, en cahil ve medeniyetçe en geri bir kavmi, kýsa bir zamanda diðer milletleri geride býrakarak dünyanýn en önde gelen medeniyetlerinden biri haline getirmiþti.[221]

Dünyanýn henüz tanýmadýðý, çobanlýkla uðraþan bir kavmi, dünya çapýnda ünlü, batýda Endülüs'ten doðuda Hindistan'a kadar uzanan bir kýtada önder ve hakim kýlmýþtý. Adetlerine en mutaassýp, en inatçý ve cahil bir toplumun bütün alýþkanlýklarýný, örf ve adetlerini, hiçbir zor kullanmadan çok kýsa bir zaman içinde kaldýrarak, onlarýn yerine en güzel huylarý, en yüksek seciyeleri yerleþtirmiþti.[222]

Kendisi bir eðitim görmediði halde, 1400 sene boyunca milyarlarca insaný yönetmeye yetecek kadar saðlam ve üni-

221 Ortaçað, Avrupa için karanlýk ve ürkütücü bir dönemi ifade ederken, Ýslâm Dünyasý olaðanüstü bir kültürel geliþmenin yaþandýðý, bilim ve medeniyetin kol gezdiði aydýnlýk bir çaðýný yaþýyordu. Ýnsanlarý Yaratýcýyý tanýma adýna, evrenin sýrlarýný çözmeye teþvik ediyordu. Kur'an, sürekli olarak inananlarý merak etmeye ve düþünmeye çaðýrýyordu.

222 Kýz çocuklarýný diri diri topraða gömen acýmasýz ve barbar insanlarý, karýncayý ezmekten bile çekinir hale getirmiþti.

versitelerde asýrlarca ders olarak okutulacak kadar da bilimsel ve evrensel bir sistem kurmayý baþarmýþtý.

Üstelik kendi sistemini ilan etmede ve dünyanýn her köþesine yaymada öyle sabýr ve cesaret göstermiþti ki, büyük devletler ve tabileri milyonlar olan dinler kendisine düþman olduklarý halde, en ufak bir tereddüt, bir korku göstermeyerek, bunlarýn hepsine meydan okumuþ ve baþarýlý olmuþtu.[223] Bu sayede kurduðu sistem, aradan yüz yýl geçmeden dünyanýn merkezi olarak adlandýrýlan coðrafyanýn neredeyse tamamýna hakim olmayý baþarmýþtý.

Hem O, kendinden önce gelen bütün peygamberleri de tasdik etmiþ, onlarý gönderen ayný Kudret tarafýndan gönderildiðini haykýrmýþtý. Sisteminde bulunan kulluk þekilleri, kendinden önceki sistemlerle benzeþmekle beraber onlarýn ileri bir boyutunu ifade ediyordu. Herkesten önce kendisi bu kurallar silsilesine, kendisinden sonra kimsenin baþaramayacaðý kadar harfiyen riayet ediyordu.

Ýþte böyle benzersiz bir sistem, harika bir karakter ve kulluk, dünyaya meydan okuyan bir davet ve cesaret bulunan o þahsiyete hayran olmaktan kendini alamadý.

Nice görkemli güçlü krallar gelip geçmiþler, ancak hükümleri ve isimleri kendilerinden birkaç asýr sonra kendileriyle beraber toprak olup gitmiþti. O bir kral deðildi. Krallar gibi azamet ve debdebe içinde yaþamamýþ, muhteþem gücünü kendi rahatý ve zevki uðrunda kullanmamýþtý.[224] Kendi

---

223 Hz.Muhammed, özel elçilerle o zamanýn en büyük 5 devletinin hükümdarlarý olan, Rum Ýmparatoruna, Pers Ýmparatoruna, Mýsýr Kralýna, Yemen Melikine ve Habeþ Ýmparatoruna mektuplar gönderdi ve onlarý Ýslâm'a davet etti. Kabul ederlerse canlarýný ve hanedanlarýný kurtaracaklarýný bildirdi. Bu bir bakýma, kabul etmedikleri takdirde kendilerine savaþ açma tehdidi idi.

224 Odasýnýn bir köþesinde çýplak bir sedir, üzerinde deriden bir yatak, bir köþede bir post ve boþ bir su tulumu vardý. bu manzara karþýsýnda duygulanarak gözleri dolan Hz.Ömer:

"Ya Resulallah, üzerinde yattýðýnýz yatak sertliðinden dolayý yüzünüzde iz býrakmýþ. Diðer bütün sahip olduklarýnýz ise odanýn bir köþesine sýðmýþ. Kayzerler ve kisralar dünyanýn tüm zevklerine sahipken siz neden böyle bir hayat geçiriyorsunuz?" dediðinde O: "Ey Hattaboðlu, istemez misin ki dünya onlarýn, ahiret de bizim olsun?" demiþti.

hýrkasýný kendi yamalar, kendi ayakkabýsýný kendi tamir ederdi. Arkadaþlarýna danýþýr, kararlarýný onlarla beraber verirdi.

Ancak ne gariptir ki, dünya'da hiçbir imparatora, yamalý bir hýrka içindeki bu insana gösterildiði kadar hürmet gösterilmemiþ ve itaat edilmemiþti. Hiçbiri 1400 yýl sonra isimleri anýlýrken, tabileri tarafýndan hýçkýra hýçkýra gözyaþlarý dökecek kadar, sevgisi köklü, baðlýlýðý ve etkisi güçlü, itibarý canlý kalamamýþtý. Hiçbirinin evi, hanedaný, her gün milyonlarca insanýn etrafýnda arý kovaný gibi döndüðü, dünyanýn neresinde olurlarsa olsunlar günde beþ defa ona doðru yöneldikleri O'nun hanesi ve mabedi kadar deðerli ve aziz olamamýþtý. Hiçbirinin emrine, fermanýna, aradan asýrlar geçtikten sonra bile milyonlar tek bir aðýzdan "Baþ üstüne!" dememiþti. Sevgisi daðlarý aþmýþ, çaðlara taþmýþtý.

Onun müþtak olduðu taç, hayal krallýklarýn yalancý taçlarý deðil, Evrenin Gerçek Hakimi tarafýndan baþýna takýlacak üzerinde yýldýz taþlarla süslü Evrenin Halifeliði tacýydý.

Onun güzelliði, güzeli sevmesi, güzelliði göstermesi, güzeli getirmesi[225] ve Güzel[226]'den gelmesindendi. Bu nedenle güzel görür, güzel düþünür, güzel konuþur, güzel iþler yapardý. Bu güzelliðin evrende hiçbir güzelin olmadýðý kadar aþýðý olmuþ, þiirlerin en güzelleri O'na yazýlmýþtý. Bulunduðu konum, insanlar ve diðer varlýklardan hiç kimseye nasip olmamýþ bulunan "Kainatýn Sahibi tarafýndan Övülmüþ bir Makamdý."[227]

Her peygambere asla reddedilmeyecek bir duada bulunma fýrsatý verilmiþti Rableri tarafýndan. O ise bu büyük güç olan duasýný dünyada kullanmamýþtý. Onu kendisini takip edecek olanlarýn en çok ihtiyaç duyacaklarý günde,[228] yine onlar için kullanmaya karar verdi.

---

225 Kur'an-ý Kerim

226 Güzeller Güzeli Yüce Yaratýcý

227 Makam-ý Mahmud

228 Kýyamet Günü

Bütün güzel huylarýn ve tavýrlarýn kendisinde bulunduðu düþmanlarý tarafýndan dahi kabul edilen; bir parmaðýnýn iþaretiyle ayý ikiye bölen, parmaklarýndan sular akýtan; hemen hemen her hareketi, hali, tavrý, ahlaký ve sözü de mucizeleri kadar parlak ve güven verici olan bu kiþinin yalan söyleyeceðine ihtimal vermedi.

Tommy düþündü: Þayet bu evrenin sahibi, konuþacaksa, bu alemdeki akýl ve þuur sahibi insanlarla konuþacaktý. Madem insanla konuþacak, insanlar içinde en mükemmel olanla konuþacaktý. Öyleyse, elbette düþmanlarýnýn dahi yüksek ahlakýný, engin kabiliyetlerini kabul ettikleri, insanlarýn en az beþte biri O'na baðlanmýþ ve dünyanýn yarýsý O'nun getirdiði sistemin idaresi altýna girerek 1400 seneyi aydýnlatmýþ olan Hz. Muhammed ile konuþacaktý.

Hayalen ta evrenin yaratýldýðý zamanlara kadar gitti. Gördü ki:

Ýnsan için denizler dolduruluyor, daðlar yürütülüyor, nehirler coþturuluyor, topraktan hayat filizleniyordu. Görünmez bir Sanatkâr'ýn eliyle malzemeleri yoðrulan dünyanýn semasýnda her an binlerce renkli tablo, sergilenmek üzere çizilip boyanmaya baþlýyordu.

Ve sonunda insan geliyordu dünyaya. Kainatý görüp okumaya, anlamlandýrmaya, onunla konuþmaya ve bütünleþmeye geliyordu. Ama gelen insanlarýn çoðu tüm bu olup bitenleri göremedi, anlayamadý, anlamlandýramadý. Bu bir yarýþtý çünkü. Kazananýn herkes olmayacaðý bir yarýþ...

Milyonlarca kez güneþ ve yýldýzlar doðdu fakat çoðunda bir çift gören gözle gözgöze gelemeden battýlar. Çiçekler, aðaçlar, onun görüp takdir etmesi için nakýþ nakýþ sanatlar iþledi. Kuþlar ona þarkýlar söyledi. Rüzgar onun kulaðýna bir þeyler fýsýldadý. Yaðmur baþýný yukarý kaldýrmasý için baþýna hafifçe vurdu. Gök gürültüsü vurdumduymazlýðýna kýzýp onu uyardý.

Onunsa sanki gözleri kör, kulaklarý saðýrdý.[229] Uyarýcýlarý dikkate almýyordu. Aklýný içki masalarýnda, vicdanýný bilmediði diyarlarda býrakmýþtý. Kendi elleriyle yaptýklarý taþa, topraða, aðaca tapýyorlar, hatta yenecek maddelerden yaptýklarý bu putlarý da acýkýnca yemekten çekinmiyorlardý. Yeryüzünü zifiri karanlýklar[230] ve aðýr bir matem kaplamaya baþladý.

Beþer vahþette sýrtlanlarý çoktan geride býrakmýþtý.[231] Babasý tarafýndan diri diri topraða gömülürken babasýnýn ellerine tutunmaya çalýþan masum bir kýz çocuðunun çýðlýklarýyla inledi alemler.[232] Yerler bu acýyla sarsýlýp insanlarýn üzerlerine alevler kustu. Gökler bu öfkeyle fýrtýnalar, hortumlar savurdu.

Hz. Muhammed'i sabýrla bekledi kainat. Tahammül etti olan bitene. Evrene þanlý kimliðini verebilmesi, bu onurlu kimliði insanlýða haykýrabilmesi için, baþlarý dik bu gururla gezebilmek için beklediler Onu.

Sonra insanlara kendi içlerinden, evrendeki ayetleri okuyacak, onlarý arýndýracak, onlara kitap ve hikmeti, bilmediklerini öðretecek bir elçi gönderildi.[233] Kainata özlenen Güneþ doðdu.

Elinde geçmiþteki ve gelecekteki bilinmezlerden haber veren mucizevi bir kitap, lisanýnda etkileyici bir üslup, sadece oradakilere deðil, bütün insanlýða belki bütün kainata karþý bu kitabýn sahibinin: [234]

---

229 "...Kalbleri vardýr bununla kavrayýp-anlamazlar, gözleri vardýr bununla görmezler, kulaklarý vardýr bununla iþitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aþaðýlýktýrlar. Ýþte bunlar gafil olanlardýr." (Araf, 179.)

230 "Engin bir denizdeki yoðun karanlýklar gibi ki, onu dalga üstüne dalga kaplýyor, üstünde de bulut. Birbiri üstüne karanlýklar... elini çýkarýp uzatsa neredeyse onu dahi göremeyecek." (Nur, 40.)

231 M.Fethullah Gülen, Sonsuz Nur 1, s. 28

232 "Diri diri topraða gömülen kýz çocuðuna 'Suçunuz neydi?' diye sorulduðunda" (Tekvir, 8-9.)

233 Bakara, 151

234 Kur'ân'ýn ilk inen ayeti: Oku! Yaratan Rabbinin ismiyle oku!

"Rahman ve Rahim olan Allah'ýn adýyla,

Yaratan Rabbinin adýyla oku!

O, insaný pýhtýlaþmýþ kandan yarattý.

...Ýnsana bilmediðini bildiren Rabbin en büyük kerem sahibidir." emriyle okuyor ve okutturuyordu. Ebedi bir saadeti müjdeleyip,[235] evrenin gizli hazinelerinin güzelliklerini ilan ediyordu. Ölmeden önce ölüp, öldükten sonra yaþamanýn sýrrýný öðretiyordu.

Evrenin yaratýlmasýnýn esrarý olan bilinmezleri bir bir çözüp, bütün akýllarý hayrette býrakan "Kimsin? Nereden gelip nereye gidiyorsun?" gibi önemli sorulara mantýklý ve ikna edici cevaplar veriyordu.

Gökleri ve yeri örneksiz olarak yapan ve bir þeyin olmasýna murat edince ona sadece "OL" demesi yeten O Eþsiz Sultan[236]dan baþka ilah olmadýðý[237] gerçeðini öyle parlak bir ýþýk gibi yaydý ki, bu ýþýkla bütün kainat aydýnlandý. Her þey O'nun bakýþýyla ayrý bir anlam kazanýp, ayrý güzelliklere büründü.

Þayet O'nun gözlükleri dýþýndan dünyaya bakýlsa, koca kainat birbirine düþman varlýklar ve onlarýn çarpýþmalarý ve cenazeleriyle dolu bir arena, canlýlar ise bu dehþet ve yok oluþlar içinde bitip tükenen, karanlýklardan çýkýp yine karanlýklara giren zavallýlar þeklinde görülüyordu.

Onun getirdiði aydýnlýk ile o matemli hava bir anda, muhteþem bir sergide neþeli ve zevkli iþ gören görevlilerin coþkusuna dönüþüp, her þey birbirine dost ve arkadaþ oluyordu. Yine o aydýnlýk ile evrendeki göz kamaþtýran hareketler, deðiþimler,

---

235 "Ey Muhammed iman edip salih amellerde bulunanlarý müjdele. Gerçekten onlar için altlarýndan ýrmaklar akan cennetler vardýr. Kendilerine rýzýk olarak bu ürünlerden her yedirildiðinde: "Bu daha önce de rýzýklandýðýmýzdýr" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuþtur. Orada, kendileri için tertemiz eþler vardýr ve onlar orada süresiz kalacaklardýr." (Bakara, 25)

236 Bakara, 117

237 La Ýlahe Ýllallah

farklýlaþmalar, manasýzlýktan, baþýbozukluktan ve tesadüflerin oyuncaðý olmaktan çýkýp, Kainat Sultaný'nýn anlamlý birer mektubuna, hikmetli bir kitabýn sayfalarýna dönüyordu...

Kainatýn matemi, evrenin zifiri karanlýklarý O'nun getirdiði ýþýk ile bitti.

Bu ýþýk adeta evrenin aklý, kalbi ve ruhu gibiydi. O zaman, yeryüzü bir döþek, gökyüzü bir bina, gece bir örtü, ay bir kandil oluyordu. O zaman insan, güneþe ve onun ýþýðýna, onu ortaya çýkaran gündüze, ardýndan gelmekte olan geceye ve aya, göðe ve onu yapana, yere ve onu yayana, zeytin ve incire, kendine ve nasýl þekillendirildiðine bakýp görüyor ve kendini sonsuzluða taþýyacak düþünce ufuklarýna dalýyordu.

Hem bu göklerin ve yerin Muhteþem Ýlahý'nýn bizden ne istediðini öðretiyordu:

"Ey Ýnsanlar! Þu kainatýn yaratýcýsý olan Efendimiz, bu harikulade evreni yaratmakla ve içini sayýsýz güzelliklerle doldurmakla, kendini size tanýttýrmak istiyor. Þu ince sanatlar ve süslemelerle, kendini size sevdirmek istiyor. Bu görülen hediyeleriyle size sevgisini gösteriyor. Þu nimetler ve ikramlar ile size þefkatini gösteriyor. Hem þu gölgelerdeki güzelliklerle, manevi güzelliðinin yansýmalarýný gösteriyor.

Siz de O'nu tanýmaya gayret ediniz. O'nun sanatýný takdir etmekle O'nu hoþnut ediniz. Ýtaat etmekle O'na olan saygý ve sevginizi gösteriniz. Nimetlerine þükretmekle O'na teþekkür ediniz. O'nun gerçek güzelliðini perdesiz görmeye ve O'nun sevgisini kazanmaya çalýþýnýz...."

Ýnsanlarýn Yaratýcýsýnýn hangisinin daha güzel davranýþta bulunacaðýný denemek için[238] onlarý, biraz korku, biraz açlýk ve biraz da mallarýndan, canlarýndan ve ürünlerinden eksiltmekle imtihan edeceðini, sabredenlere müjdeleyip uyarýyordu.[239]

---

238 Kehf, 7
239 Bakara, 155

Bu ders ile insan, onu bütün hayvanlardan aþaðý düþüren sonsuz ihtiyaçlarý, zaaflarý ve tüm bunlardan ötürü kendisine gam veren aklý o ýþýkla aydýnlandýðý zaman, bütün hayvanlarýn üzerine çýkýp, kainatýn o Muhteþem Sultaný'nýn yeryüzündeki halifesi makamýna yükseliyordu.

Þu kainatýn görkemli kubbesi altýnda, Hz. Adem zamanýndan o güne kadar geçen bütün peygamberleri de arkasýna alarak, insaný ve bütün evreni kýymetsizlikten, faydasýzlýktan, kýymete, öneme, sonsuz bir geleceðe ve büyük görevlere namzet olacak bir dereceye çýkarmasý için her þeyi duyan ve iþiten ve en küçük canlýnýn en ufak ihtiyacýný görüp iþitip ona cevap veren bir þefkat ve kerem sahibi Sultan'a, öyle hazin, öyle arzulu yalvararak bir dua ediyor ki, bütün kainatý aminlerle aðlatarak duasýna iþtirak ettiriyordu. Duasýnda sonsuzluk istiyor, cennet istiyor, o Sultan'ýn cemalini görmek istiyordu.

Bunun gibi daha pek çok meraklý, lüzumlu gerçeði öðreten bu sadaya karþý her þeyi bir kenara býrakarak O'na doðru koþmak gerekir diye düþündü Tommy. Onu daha iyi tanýmaya çalýþmalýydý. Sözleri, hareketleri, tavýrlarý, hayat biçimi hakkýnda kýsa bir araþtýrmaya giriþti:

Kendisine Kainatýn Sultaný'ný soranlara O'nun, þefkatli ve merhametli tek bir ilah olduðunu,[240] göremeseler de, kendilerine çok yakýn olduðunu, O'nu çaðýrdýklarý zaman çaðrýlarýna cevap vereceðini, o halde insanlarýn da doðru yolu bulmak için O'nun çaðrýsýna kulak vermeleri gerektiðini,[241] söylüyordu.

Ýnanmayanlara ise:

"Nasýl oluyor da Allah'ý inkâr ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz.",[242] diyordu.

---

240 Bakara, 163
241 Bakara, 186
242 Bakara, 28

Eðer Allah onlarýn iþitmelerini ve görmelerini alýverir ve kalplerini mühürlerse, onlarý Allah'tan baþka geri getirebilecek ilahýn kim olduðunu onlara soruyordu.[243]

Ýçlerinden bazýlarý bu sözlerle kendilerine geliyordu. Ýnkarda ýsrar edip:

"Bize yerden pýnarlar fýþkýrtmadýkça sana kesinlikle inanmayýz. Ya da sana ait hurmalýklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarýndan þarýl þarýl akan ýrmaklar fýþkýrtmalýsýn. Veya öne sürdüðün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düþürmeli ya da Allah'ý ve melekleri karþýmýza (þahid olarak) getirmelisin. Yahut altýndan bir evin olmalý veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceðimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükseliþine de inanmayýz."[244] diyenlere ise cevaben:

"Eðer yeryüzünde yürüyen melekler olsaydý, elbette onlara gökten elçi olarak melekler inerdi.[245] Ben Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir beþerden baþkasý mýyým?[246] Ýster Ona inanýn ister inanmayýn.[247] Benimle aranýzda þahid olarak Allah yeter; kuþkusuz O, kullarýndan gerçeðiyle haberdardýr, görendir."[248] diyor, Kur'ân ise o inkarcýlarla ilgili olarak:

"Gerçek þu ki, biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuþsaydý ve her þeyi karþýlarýna toplasaydýk, yine onlar inanmayacaklardý..." diyordu.

Allah'a ibadet etmeye, O'na hiç bir þeyi ortak koþmamaya, anne-babaya, yakýn akrabaya, yetimlere, yoksullara, komþulara ve yolda kalmýþa güzellikle davranmayý[249] tavsiye ediyordu. Ýman edip de, bu þekil güzel davranýþlarda bulunan erkek ve kadýnlara, bir 'çekirdeðin sýrtýndaki tomurcuk kadar'[250] veya 'bir

243 Enam, 46
244 Ýsra, 90-93
245 Ýsra, 95
246 Ýsra, 93
247 Ýsra, 107
248 Ýsra, 96
249 Nisa, 36
250 Nisa, 124

hurma çekirdeðindeki iplikçik kadar'[251] bile haksýzlýða uðramayacaklarý, altýndan ýrmaklar akan, içinde ebedi kalacaklarý cennetleri müjdeliyordu.[252] Zulüm edenlerin ise, yeryüzünün tamamýna sahip olsalar, tüm varlýklarýný kendisinden kurtulmak için fidye olarak verecekleri[253] bir azapla uyarýyordu.

"Öldükten sonra bizi kim diriltebilir?" diye soranlara:

"Sizi ilk yaratan kimse, yeniden diriltecek olan da O'dur"[254] þeklinde karþýlýk veriyordu.

Kendileri, anne-babalarý ve yakýnlarý aleyhine bile olsa, adaleti ayakta tutup, doðru sözlü olmalarýný, ölçüyü[255] ve tartýyý doðru yapmalarýný istiyordu.[256] Ýnsanlara adaleti, ihsaný, yakýnlara vermeyi emrediyor, onlarý çirkin utanmazlýklardan, kötülüklerden ve zorbalýklardan sakýndýrýyordu.

Güler yüzlüydü. Kimseye baðýrýp çaðýrmaz, kötü söz söylemez, kimsenin ayýbýný yüzüne vurmaz, kalbini incitmezdi. Býrakýn insanlarýn yüzüne karþý, onlarýn arkalarýndan konuþmayý dahi, onlarýn etlerini canlý canlý yemek kadar kötü bir günah olarak tanýmlamýþtý. Ýnsanlarýn haklarýna bu derece önem veriyordu.

Kötülüðe kötülükle mukabele etmez, kendisi için öfkelenmez[257] ve intikam almazdý.[258] Merhameti,[259] baðýþlamasý boldu. Fakirleri gözetmeyi, çocuklara-yaþlýlara-kadýnlara yumu-

---

251 Ýsra, 71

252 Nisa, 57

253 Yunus, 54

254 Ýsra, 51

255 Ýsra, 35

256 Enam, 152

257 Cübbesinden tutup sarsarak "hakkýmý ver" diyen küstah bir bedeviye, çevresindekilerin aksine öfkelenmeyerek, aksine tebessüm ile "Bu adama istediðini verin!" dediði aktarýlmaktadýr.

258 Amcasýný öldürüp, cesedini parçalara ayýran birine dahi, içi kan aðlasa da, bütün kiþisel hissiyatýný bir kenara býrakmayý baþararak, üç defa mektup yazmýþ ve kendisini doðru yola davet etmiþtir. Bu tutumu ile de o þahsý, her þeyden ali tuttuðu inanç sistemine ve teblið halkasýna katmaya muvaffak olmuþtur.

259 "...sizler yeryüzündekilere karþý merhametli olun ki, semada bulunanlar da size rahmet etsinler" diyordu.

þaklýkla muamele etmeyi, anne-babaya hürmeti, þefkati tavsiye ediyordu. Bir insaný haksýz yere öldürmenin, bütün insanlarý öldürmek gibi olduðunu söylüyordu.

O, anlayýþlý ve teselli edici, hikmetli ve kudretli, dakik ve yumuþak ruhlu idi.[260] Sevgiyle dolu bir güldü.[261] Çevresine gülücükten güller saçýyordu.[262] Bir tebessümü dahi büyük bir iyilik ve erdem olarak nitelendiriyordu. Geceleri, ümmeti için yataðýný ýslatacak kadar aðlýyordu. Çevresindekiler kendisine, peygamberliðini ilan etmeden önce de "El-Emin" (güvenilir) ismini takmýþlardý.

Sade bir hayatý vardý. Dünyanýn hazineleri ayaklarýnýn önüne akarken, hanesinde çorba piþmediði, aþ olmadýðý günler çok olurdu.[263] Gösteriþ ve kibir namýna bir þey yoktu hayatýnda.[264] Ashabýnýn önünde ona hürmeten kalkmasýný istemez, onlarý bundan men ederdi. Kimsenin olmadýðý kadar cömertti.[265]

Zenginle fakir, kadýnla erkek, soylu olan ile olmayan, beyaz ile zenci arasýnda herhangi bir ayrým yapmýyor, sýnýflara yer vermiyordu. Onun yanýnda herkes eþitti. Ýnsanýn can ve mal güvenliði, din ve vicdan özgürlüðü gibi insan haklarýný teminat altýna alýyor, bunlara yapýlacak tecavüzleri "Haram" damgasýyla yasaklýyordu. Onun yanýnda hayvanlar bile güvendeydi.[266] Dýþ görünüþlerin deðil içteki ruh haletinin önemine vurgu yapýyordu.[267]

260 Barbana Ýncili, s.44

261 "Birbirinizi sevmedikçe gerçek iman etmiþ olmazsýnýz!" diyordu.

262 "Allah'tan bir rahmet dolayýsýyla, onlara yumuþak davrandýn. Eðer kaba, katý yürekli olsaydýn onlar çevrenden daðýlýr giderlerdi. Öyleyse onlarý baðýþla, onlar için baðýþlanma dile ve iþ konusunda onlarla müþavere et." (Âl-i Ýmrân, 159)

263 Ekmek ve sirkeden baþka bir þey bulamadýðý günlerde, "Sirke ne güzel yemek" diyebilecek kadar kanaatkar ve tok gözlü idi.

264 Yüzü onu yaratýp þekillendirenin önünde yerlere deðiyordu. Kendisini diðer insanlardan ayýran kýyafetler giymiyordu. Hizmetçisi yoktu. Ayakkabýlarýný kendi onarýyor, evini temizliyor, zaman zaman yemek yapmaya yardým ediyordu.

265 Cebinde bir dirhem bulunsa onu bir düþküne vermeden evine dönmezdi.

266 Bir keresinde, yeni doðmuþ yavrularýný besleyen bir köpeði rahatsýz etmemek için ordunun yolunu deðiþtirdiði olmuþtu.

267 "Þüphesiz ki Allah (C.C) sizin suretlerinize ve bedenlerinize bakmaz. Ancak sizin kalplerinize ve amellerinize bakar." (Hadis-i Þerif)

Ceberut ve diktatör deðildi. Baþkalarýnýn görüþlerine önem verirdi.[268] Yapýlacak iþlere bizzat katýlýr, meþakkatlere ortak olurdu.[269]

Daima düþünceliydi. O da düþünce girdaplarýna girmiþti. Ama boðulmadan yüzmesini biliyordu. Onun da gözleri ufuklara dalýyordu. Ama ufuklarýn ötesine de ulaþýyordu menzili. Dünyada bir yabancý ve sýcak bir yaz gününde bir aðaç altýnda gölgelenip, sonra býrakýp giden yolcu gibiydi. Ölümü çokça hatýrlýyor ve hatýrlatýyordu.

Ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ý zikrediyor, göklerin ve yerin yaratýlýþý konusunda düþünüyor ve "Rabbimiz, sen bunu boþuna yaratmadýn. Sen pek yücesin, bizi ateþin azabýndan koru.[270] Geceyi gündüze baðlayýp-katarsýn, gündüzü de geceye baðlayýp-katarsýn; diriyi ölüden çýkarýrsýn, ölüyü de diriden çýkarýrsýn.[271] Sen, dilediðine hesapsýz rýzk verirsin, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateþin azabýndan koru"[272] diyordu.

Ýnsanlara, kendilerine süslü ve çekici görülen kadýnlar, çocuklar, altýn ve gümüþler, salma güzel atlar, hayvanlar ve ekinler gibi dünya metalarýndan daha hayýrlý olan içinde temelli kalýnacak altýndan ýrmaklar akan cennetler, tertemiz eþler ve Kainatýn Sultaný'nýn rýzasýný teklif ediyordu.

---

268 Hendek Savaþý(627) öncesinde ashabýyla nasýl bir strateji belirleyecekleri konusunda toplantý yapmýþ, Selmaný Farisi'nin teklifi üzerine, bir Ýran taktiði olan hendek kazma þeklinde yapýlacak savunma þeklini kabul etmiþti. Bu þekilde, Araplar arasýnda daha önce hiç uygulamamýþ olan þehir etrafýnda hendek kazma þekliyle savunma savaþýnýn yapýlmasý, Onun yeniliklere açýk oluþunun; bu kararýn bir istiþâre neticesinde ortaya konulmasý ve bu teklifin de bir baþkasý tarafýndan yapýlmasý, baþkalarýnýn görüþlerine verdiði önemi ve kararlarý almada uyguladýðý demokratik metodu ortaya koyuyordu. Bu yöntemi sadece Hendek Savaþýna münhasýr olmayýp, Ondan önceki Bedir ve Uhud savaþlarýnda da bu metodu uygulamýþtý.

269 Hendek Savaþýnda, hendek kazma iþine bizzat kendisi katýlmýþ, hatta herkesten çok daha fazla gayret ve çaba göstermiþti.

270 Âl-i Ýmrân, 191

271 Âl-i Ýmrân 27

272 Bakara, 201

O Kur’ân’ý yaþýyor, hayatýyla onu okuyordu. Zaten Kur’ân’da, onu insanlara açýklamasý için kendisine indirildiði,[273] belirtiliyordu:

“Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arýndýracak, size Kitap ve hikmeti öðretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik.”,[274]

Gerçekten de namaz, hac gibi ibadetin detaylarý onun sünnetiyle açýklýk kazanmýþtý.

Güneþin batýþýný seyrederken yanýndakilere: “Güneþ nereye gidiyor, biliyor musunuz?” dedikten sonra cevabýný da yine kendisi veriyordu: “Arþýn altýnda Rabbine secde etmeye..”

Herkesin uykunun derinliklerine daldýðý sessiz gecelerde, o avlusunda yýldýzlarý seyrediyordu. Onlara ve aya: “Sizin de benim de Sultan’ýmýz aynýdýr!” diyordu. Konuþurken sýk sýk gözlerini gökyüzüne çevirdiði olurdu. Yaðan yaðmurlara sinesini öyle bir açýyordu ki, sanki o yaðmurun her bir tanesi, O’nun Efendisinin yanýndan gelen elçiler gibi aziz ve kýymetli idi. Çevresindekilere o yaðmur tanesi için: “Bu, az önce Rabbiyle beraberdi!” diyordu. Bunlar O’nun evreni izleyiþ ve algýlayýþ tarzýnýn birer örneðiydi.

Bütün duygu ve davranýþlarýyla bütün varlýðý, O Ezeli Güneþ’e müteveccih idi. O Güneþ’ten gelen ýþýklarla parýldýyor ve nuraniliði ziyadeleþtikçe o ýþýklarý daha çok yansýtýyordu. Konuþmasýna Kainatýn Sultaný’nýn adýný anarak baþlýyor, ayný þekilde sözlerine son veriyordu. O’nunla oturur, O’nunla kalkar, O’nu düþünür, O’nu anlatýrdý. Perdeler kalkmýþ veya etkisizleþmiþti. Her an, ihsan makamýnda gibiydi.[275]

273 Nahl, 44

274 Bakara, 151

275 Kainatýn Efendisi’ni görür gibi hareket etme...

Onunla beraber olanlar: “Rabbimiz þüphesiz biz iman ettik, artýk bizim günahlarýmýzý baðýþla ve bizi ateþin azabýndan koru” diye umarak ve korkarak Ona yalvarýyor, sabrediyor, doðru davranýþlar sergiliyor, gönülden O'na boyun eðiyor, sahip olduklarýný baþkalarýyla da paylaþýyor ve seher vakitlerinde baðýþlanma diliyorlardý.[276]

Onlara peygamberlerinin aðzýndan ilahi mesajlar okunduðu zaman, kalpleri ürperiyor, çeneleri üzerine kapanýp aðlýyorlar ve o mesajlar, onlarýn Rahman'a olan saygý, sevgi ve korkularýný arttýrýyordu. Onlar gerçekten Rahman'a karþý derin saygý[277] içindeydiler.

Kötülüðü iyilikle savan,[278] Rahman'ýn haram kýldýðý cana haksýz yere kýymayan,[279] hayýrda yarýþan, Rablerinden içleri saygý ile titreyen ve kötü hesaptan korkan[280] bu insanlarýn yer aldýðý meclisi bir düþünce anaforu muydu. Onlar, boþ ve yararsýz sözle karþýlaþtýklarý zaman onurlu olarak geçerler,[281] cahiller kendileriyle muhatap olduklarý zaman ise onlara karþýlýk ‘Selam’ derlerdi.[282] Onlar öyle adamlardý ki, ne ticaret, ne alýþveriþ onlarý Rahman'ý zikretmekten alýkoyamýyordu. Gece boyunca pek az uyuyor, seher vakitlerinde de istiðfar diliyorlardý. Onlarýn mallarýnda dileyip isteyen yoksullar için de bir hak vardý.[283] Ona duyduklarý sevgiye raðmen yemeði yoksula, yetime ve esire yedirirken:

“Biz size ancak Kâinatýn Sultaný'nýn hoþnutluðu için yediriyoruz. Sizden ne bir karþýlýk ne de bir teþekkür istemiyoruz!” diyorlardý.[284]

---

276 Âl-i Ýmrân, 16-17
277 Enbiya, 90
278 Rad, 22
279 Furkan, 68
280 Rad, 21
281 Furkan, 72
282 Furkan, 63
283 Zariyat, 17-19
284 Ýnsan, 8-9

Kendi kendine dedi ki:

—Bu muhteþem peygamberin sistemini üzerine bina ettiði ve Evrenin Sahibinin mesajlarýndan ibaret olan, yeryüzünde gelmiþ geçmiþ kitaplar içinde en fazla okunan ve en fazla saygý duyulan, üzerinde en fazla inceleme ve araþtýrmalar yapýlmýþ, hakkýnda milyonlarca kitaplar yazýlmýþ bu dev eseri[285] bulmalýyým. Onun hangi açýlardan özel ve Yaratýcýnýn eseri olmaya hak kazandýðýný görmeliyim.

Rablerinden insanlara bir öðüt ve hidayet kaynaðý, sinelerde olanlara bir þifa[286] olan Kur'ân'ý biyolojik kütüphanesinden[287] buldu. Ama içini açmadan önce onunla ilgili yazýlmýþ bazý eserlere ve hakkýnda söylenmiþ sözlere göz attý.

Kur'ân, hem evrene dair gizli hikmetleri açýklayan bir kitap, hem insana dair bir kullanma kýlavuzu, hem emir ve yasaklara dair bir ferman, hem bir anayasa kitabý, hem bir dua ve zikir kitabý, hem bir felsefe kitabý, hem muhtelif bilimlerle ilgili bilimsel bir kitap, hem de kendisinden ilham alarak yazýlmýþ milyonlarca kitabý içine alan bir kütüphane idi.

Bu kitap, toplumsal hayatta o denli derin deðiþimler yapmakla beraber, bireylerin hem akýllarýnda, hem kalplerinde, hem toplumsal hayattaki rollerinde, hem de iç dünyalarýnda öyle deðiþimler yapmýþ ve bu deðiþimleri kalýcý kýlmýþ ki, 1400 sene boyunca sayfalarý, her asýrda milyonlarca insanlar tarafýndan okunmuþ, ezberlenmiþ ve onlarýn hayatlarýný yönlendirmiþti.

O zamandan beri, kendisi hakkýnda konuþanlara:

"Eðer kulumuza indirdiðimiz Kur'ân'dan þüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eðer doðru sözlüyseniz, Allah'tan baþka þahitlerinizi çaðýrýn.[288]

285 Kur'ân

286 Yunus, 57

287 Data banký

288 Bakara, 23

Ama yapamazsanýz -ki kesin olarak yapamayacaksýnýz- bu durumda kafirler için hazýrlanmýþ ve yakýtý insanlar ile taþlar olan ateþten sakýnýn."[289]

Þeklinde meydan okumasýna raðmen, ne o asýrda ne de sonrasýnda, onun bir tek benzerini getirmeye hiç kimsenin gücü yetmemiþti. Eðer bütün insanlar ve cinler, Kur'ân'ýn bir benzerini getirmek üzere toplansalar yine de onun bir benzerini getiremeyeceklerdi.[290]

Hem mucizeliði þuradan belli idi ki, en tatlý þeyleri yemek, içmekteki tekrar dahi usandýrýrken, bu kitabý her yýl onlarca kez okuyanlarda deðil usanmak, belki lezzetini ve hazzýný arttýrdýðý, sanki ilk defa okuyormuþçasýna ve özellikle kendisine hitap ediliyormuþçasýna bir heyecan ve merak uyandýrdýðý görülüyordu.[291]

Hem en cahil ve avamdan tut, ta en meþhur ve zeki ilim adamlarýna kadar toplumun her kesimine hitap etmesi, onun hak ve hakikat olduðunu gösteriyordu. Gerçekten de sýradan bir fert de onu okuduðunda duygulanabiliyor, hayatýnýn seyri onunla deðiþiyor; en bilgili ilim adamlarý da ona müracaat ediyor ve aradýklarýný onun içinde bulabiliyorlardý.

Ýçerdiði konular itibariyle, her türlü ilim ve fenne ýþýk tutmasý, bazen açýk bazen gizli onlardan bahsetmesi, hem geçmiþe hem geleceðe dair bilgiler içermesi, hem toplumsal hayata dair kurallar getirmesi, onun ne kadar çok yönlü ve özel olduðunun bir göstergesiydi. Çünkü kitaplar genellikle bir konuda veya en çok benzer birkaç konuda fikir beyan edebilirlerdi. Týpla ilgili bir kitapta, astronomi veya sosyolojiye yer verilmezken, teolojiyle ilgili bir kitapta da genetiðe, coðrafya ve meteorolojiye yer yoktu. Halbuki bu kitapta, olmayan bilim, olma-

289 Bakara, 24

290 Ýsra, 88

291 Usandýrmamasýnýn sebebi, kalplere gýda, akýllara kuvvet, ruha su ve hava, nefeslere þifa olmasýndandýr.

yan düþünce yok gibiydi. Sýnýrlý sayýdaki cümlelere bu kadar çok þeyin sýðdýrýlmasý, ancak onun sahibinin tüm bu ilimleri uhdesinde barýndýrmasýndan kaynaklanabilirdi.

Hem bu kadar çok bilimden bahsetmesine raðmen bugüne kadar, bilim ve teknolojide yaþanan geliþmelerden hiç biri onu yalanlamamýþ,[292] bilakis geçmiþte bilimin elindeki verilerle anlamlandýramadýðý ayetlerinin, günümüz geliþmeleri ýþýðýnda anlaþýlýr hale geldiði ve doðruluðunun ortaya çýktýðý görülmüþtü.[293]

Sonra, Hz. Adem zamanýndan o güne kadar gelen peygamberlerin önemli hal ve hadiselerini öyle canlý ve güzel bir tarzda anlatýyordu ki, dinleyenler görür gibi hissediyordu.[294] Bu anlattýklarýnýn esasý Tevrat ve Ýncil'le de doðrulanýyor olmakla beraber, onlardakine ek olarak detaylarýna da ýþýk tutuyordu.[295]

Halbuki O ne, Rahman Musa'ya seslendiðinde Turun yanýnda idi, ne de Yunus denize atýldýðýnda balýðýn karnýnda onunla beraberdi.

Evet mazinin derinliklerine dalmýþ ve Hz. Adem'e kadar bütün enbiyayý hem de þemaili ile anlatmýþ, istikbale nazarýný çevirip mahþere, cennet ve cehenneme kadar her þeyi göz önüne sermiþti.[296] Bu bilgilerin okur yazar olmayan birinden

---

292 "Onlar hâlâ Kur'an'ý iyice düþünmüyorlar mý? Eðer o, Allah'tan baþkasýnýn katýndan olsaydý, kuþkusuz içinde birçok aykýrýlýklar (çeliþkiler, ihtilaflar) bulacaklardý." Nisa, 82

293 Yakýn bir zamana kadar týp, anne sütünün ilk ay kullanýlmasýnýn faydalý olduðu üzerine duruyordu. Zamanla bu bilgi 12 aya, en sonunda da 24 aya çýktý. Yani ilk 24 ay anne sütüyle beslemenin faydalý ve gerekli olduðunu kabul ederek, anneleri bu yönde teþvik etmeye baþladýlar. Halbuki 15 asýr önce Kur'ân'da: çocuðun 2 yaþýna kadar emzirilmesi zaten emredilmekteydi (Bakara, 233). Bilim bu gerçeðe 14 asýr sonra ulaþabilmiþti. Müslümanlar ise, Kur'ânýn emirlerine teslimiyetle uyduklarýndan, bu konuda da isabet etmiþ oluyorlardý.

294 "Biz bu Kur'an'ý sana vahyetmemizle, en güzel kýssalarý gerçek bir haber (kýssa) olarak sana aktarýyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandýn." Yusuf, 3

295 "Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiðimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeþleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacaklarý iþe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarýnda deðildin." (Yusuf, 102)

296 M.Fethullah Gülen, Sonsuz Nur 1, s.115

sadýr olmasý ise büsbütün bunlarýn kendisinden zuhur etmediði, Tevrat ve Ýncili de vahy eden o Sultan'ýn nüzulu olduðunu gösteriyordu.[297]

Bu kýssalarýn içinde Tommy'nin en çok dikkatini çeken, Hz. Ýbrahim ile ilgili olanýydý. Sebebi ise, onun da kendisi gibi evrende olup bitenlerden Yaratýcýsýna çýkan bir yol bulmuþ olmasýydý. Ýbrahim, gece üstünü örtüp bürüyünce bir yýldýz görmüþ ve "Bu benim rabbimdir!" demiþ, fakat yýldýz kaybolunca: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem." demiþti.[298]

Ardýndan ayýn etrafa aydýnlýk saçarak doðduðunu görünce: "Bu benim rabbim!" demiþ, fakat o da kaybolunca: "Eðer Rabbim beni doðru yola erdirmezse ben kendi yolumu bulamam" demiþti.[299] Sonra güneþi etrafa ýþýklar saçarak doðarken görünce: "Ýþte bu benim rabbim, bu en büyük!" demiþti. Ama o da kayboluverince, kavmine "Ey kavmim, doðrusu ben sizin þirk koþmakta olduklarýnýzdan uzaðým. Gerçek þu ki, ben yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim." demiþti.[300]

Demek ki aklýný kullanan her insan çevresinde olup bitenlere bakýnca, onlardan birtakým anlamlar çýkarabiliyordu. Ama acaba insanlarýn ne kadarý Hz. Ýbrahim gibi veya kendisi gibi çevresini algýlayabiliyordu.

Tommy, þu koskoca evrenin denizinde bir katre dahi olamayacak kadar küçük bulunan bu dünya, bu kadar hadsiz çeþitlilikte esrarengiz canlýlarla dopdolu olur da, acaba bu dünyanýn haricindeki evrende yani göklerde ve uzayda þuur sahibi varlýklar yok mu, diye merak etti.

297 "Bunlar, gayb haberlerindendir; bunlarý sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluðuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarýnda deðildin; çekiþirlerken de yanlarýnda deðildin." (Âl-i Ýmrân, 44)

298 Enam, 76

299 Enam, 77

300 Enam, 78-79

Zira bu küçücük dünyada sergilenen harika sanatlarý ve kusursuz gösterileri izlemek için bir tribün kurulmuþ ve bu tribün akýl ve þuur sahibi varlýklar olan insanlara tahsis edilmiþse eðer, bu dünyadan milyarlarca kez daha büyük ve keza en az bir o kadar haþmetli ve sanatlý ve esrarlý olan baþ döndürücü gösterileri kendi baþlarýna seyircisiz býrakmanýn, zihninde þekillenmiþ bulunan yaratýlýþ felsefesiyle çeliþeceðini düþündü.

Çünkü kainatta bulunan haddi hesaba gelmez özenli ve gösteriþli süslemeler, nakýþlar, üzerinde titizlikle ve itina ile çalýþýlmýþ akýlcý tasarýmlar ve hikmetli iþleyiþler ve büyüleyici güzellikler, bu sergide dizili olduklarý standýn önünden geçecek ve onlarý görüp deðerlendirmelerde bulunabilecek nitelikte davetlileri ve seyircileri istiyordu. Halbuki insanlarýn bu görkemli ilahi sergideki gezip görecekleri ve tanýk olacaklarý bölümler son derece sýnýrlý olup milyonda biri bile deðildi. O halde insanlarýn algýlayýcýlarýnýn uzanmadýðý ve ayaklarýnýn basmadýðý ve haberleri bile olmadýðý diðer salonlarýn ve burçlarýn ve kasýrlarýn da elbette kendilerine mütenasip misafirleri, seyircileri olmalý diye düþündü.

Bu merakýný izale edecek suallerini Kur'ân'a yöneltti.

Aldýðý cevapta, bu kainat sarayýnýn istisnasýz her bir bölümünde, her bir köþesinde bizlerin göremediðimiz "melekler, cinler ve diðer ruhaniler" denilen varlýklarýn bulunup, insanlarýnkine benzer fakat boyut olarak kýyaslanmayacak bir çap ve mutlak bir itaat içerisinde, bütün dikkatlerini nezaret ettikleri olaylara odaklamýþ bir surette, izleme, düþünme ve takdir ve tespih etme halinde görevli olduklarýný anladý. Uzayda baþýboþ gezdiði zannedilen bir kýsým göktaþlarýndan tutun da, gezegenler ve yýldýzlardan ta yaðmur damlalarýna kadar her bir varlýk, aslýnda o dikkatli ve disiplinli ve haþmetli görevlilerin birer gemileri ve araçlarý olup, onlar, bu araçlara binip þu görülen alemi gezerek görevlerini ifa ediyorlardý.

Bazen kuþlara, bazen sineklere, bazen arýlara biniyor ve onlarýn gözleri, kulaklarý, el ve ayaklarýyla maddi ve görülen alemdeki yaratýlýþ mucizelerini izliyor, gördükleri karþýsýnda her biri kendilerine haz tarz ve lisanlarýyla O'nu tespih ve tazim ve takdis ediyorlardý. Evet, balýðýn suda yaþayýp boðulmadýðý gibi, güneþin dahi içinde yanmadan yaþayan varlýklar vardý.

Ýyilik ve hayýrlar için peþi sýra gönderilenler, esip savuranlar, tohumlarýný yaydýkça yayanlar,[301] bütün kuvvetleriyle koþanlar, neþe ve þevkle yürüyenler, yüzüp yüzüp gidenler, yarýþýp geçenler,[302] iþleri düzenleyip yönetenler, hak sahiplerine vahyi getiren melekler[303] vardý. Onlar asla Kâinatýn Sultaný'na isyan etmez, kendilerine verilen bütün emirleri tam olarak yerine getirirlerdi.[304] O, kendilerine sormadýkça aðýzlarýný bile açamazlar, sadece O'nun emirlerini yerine getirirlerdi.[305]

Hatta kendi üzerinde de düþüncesinden bile insanlarýn tüylerinin ürpereceði þerefli üstün koruyucular ve yazýcýlar[306] vardý.

Kýsacasý, varlýklar þu görülen alemle sýnýrlý deðillerdi. Görülen alem ise görülmeyenlerin önünde iþlemeli bir perde idi.

Tommy'nin, bu mucize kitabýnýn içindeki definelere ulaþmak için tamamýný bir an önce okumak konusundaki arzularý artýk karþý konulamayacak bir düzeye eriþse de o, insanlarýn bin yýllar süren akli ve ilmi geliþme süreçleri sonunda ulaþtýklarý çaðdaþ medeniyet ýþýðý altýnda, Kur'ân'a nasýl baktýklarýný çok merak etti.

Bu nedenle, çaðdaþ dünyaya þöylece bir göz attý:

---

301 Mürselat, 1-3

302 Naziat, 1-5

303 Mürselat, 5

304 Tahrim, 6

305 Enbiya, 27

306 Ýnfitar, 10-11

TOMMY’NÝN ÇAÐDAÞ DÜNYA’YA BAKIÞI

Gördü ki dünya medeniyeti, maddi kalkýnmayý hayatýn nihaî hedefi, insan mutluluðunun aracý kabul edip, bu hedefe ulaþmak için her türlü vasýtayý kullanmayý meþru sayýyordu. Bu uðurda dünyanýn pek çok tabii güzellikleri tahrip edilmiþ, bunun da ötesinde verilen zararla, dünyanýn doðal denge sisteminde birtakým ciddi dejenerasyonlara yol açýlmýþtý.[307] Bunu yaparken, insanýn ruhsal boyutu tamamen göz ardý edilmiþ, bu nedenle medeniyetin beþiði olan þehirler, insanlarýn birbirine gözünü kýrpmadan reva gördüðü gaddarlýk ve mezalimlere sahne olan savaþ alanlarýna dönüþmüþtü.

Teknoloji ve fen bilimlerinin tek baþýna insanlýðýn problemlerini çözemediði ve onu mutlu edemediði görüldü. Halbuki medeniyet, insanlarýn terakki ve tekemmülüne hizmet etmeliydi. Sadece maddi boyutlarla deðil, insaný insan yapan ahlak, erdem gibi seciye ve meziyetlerin yaygýnlaþmasýna ve hakim kýlýnmasýna yönelik maddi olmayan boyutlar da öncelikleri arasýnda olmalýydý.

Acaba eksik olan þey, insanýn, fizik ötesi-ruhsal boyutlarýnýn ve toplum halindeki varlýðýnýn göz ardý edilmesi miydi? Veya insanýn bütün bütün ihmal edilerek amaç belirlemede kendisinin tamamýyla görmezden gelinmesi miydi?

---

307 Ozon tabakasýnýn delinmesi, dünyanýn ýsýnmasý, buzullarýn erimesi, önemli miktardaki kara parçalarýnýn sular altýnda kalmasý, pek çok canlý türünün sonunun getirilmesi gibi...

Belki de attýðý her adýmda bilimselliðiyle övünen medeniyet, yaptýðý uçaðý uçuracak pilotu yetiþtirmeyi akýl edemeyecek kadar bir bilim dýþýlýða, bir irrasyonalite sahasýna kaymýþtý. Halbuki tek baþýna bilimsel bilgi ve teknolojinin hiçbir anlamý yoktu. Teknolojiyi insanlarýn yararýna kullanacak emin insan tipi ve bu insan tipinin üretimi üzerinde çaba sarf etmeden, insanlýk deðerlerinden ve ölçüsünden uzak kalýnca yerine göre acýmasýz bir canavar olabilen insanoðlunun eline hesapsýz bir þekilde verilecek bilim ve tekniðin, insanlarýn baþýna bombalar yaðdýrmasýna þaþmamak gerekirdi.

Kýsaca, insanlara mutluluk getirmek amacýnda olan bilim acaba yanlýþ bir mecrada mý ilerlemiþti ki, bu amacýna yönelik en ufak bir ilerleme ve baþarý saðlayamamýþtý. Yoksa araç yerine amaç mý olmuþtu?

Bir gezegende karþýlarýna çýkacak birkaç damla temiz suyla heyecanlanarak çok önemli keþifler yaptýklarýný sananlarýn gözlerine ne olmuþ tu ki, bu dünyadaki muazzam çeþitlilik ve göz kamaþtýran canlýlar alemi karþýsýnda en küçük bir merak, heyecan ve his duymaz olmuþlardý? Adeta bu harikalar diyarý dünyayý, ne uðruna olduðu anlaþýlamaz bir biçimde gözden çýkarmýþ, umutsuzca yenidünya arayýþlarýna girmiþlerdi. Bu mantýðýn ne bilimsel ne de rasyonel bir izahý olabilirdi. Belki de er geç dünyanýn sonunu getireceklerine olan inançlarý onlarý bir kaçýþ arayýþýna itmiþti.

Gerçekten de uzayýn gerçekliðine dair küçük bir veriye ulaþabilmek için harcanan milyarca dolar üzerinde, bugün açlýktan ölen milyonlarca masum insanýn hiç hakký yok muydu? Neticede her ne kadar siyaseten güçlü bazý guruplarýn, devletlerin kullanýmýnda olsa da, mevcut servet dünyaya ve insanlýða ait olan servet deðil miydi?

Hem de deðil sadece o günün insanýna, aslýnda yarýnýn nesillerine de ait olan bir servetti bu. Fakat ne gariptir ki, hak-

larýn korunmasý konusunda oldukça ilerlemiþ ve dýþarýda bir þey býrakmamýþ olduðunu zanneden modern evrensel hukuk, deðil gelecek nesillerin haklarýný korumada, o devrin insanlarýnýn haklarýný teslim etme ve koruma noktasýnda dahi o denli ilgisiz ve kayýtsýzdý ki... Neden yüz binlerce insanýn açlýktan ölümüne göz yumuluyordu? Neden insanlarý mutlu etmesi beklenen bilimin semeresi ateþ ve ölüm saçan makineler, bombalar oluyordu?

Bu bilim veya bu bilim felsefesi, þayet insana, kardeþçe yaþama ve paylaþma duygusunu, acýma ve vicdan hissini, insanca ve güvenle yaþama fýrsatýný veremiyorduysa, neden hala baþ tacý ediliyor ve bu felsefe uðruna insanlar insanlýk deðerlerini bir kenara itebiliyorlardý?

Tommy'nin düþünce ve mantýk ufku, insanlarýn kör olup göremediði, saðýr olup duyamadýðý, aklýný yitirip düþünemediði büyük, çarpýcý ve insanlýk tarihini deðiþtirecek paha biçilmez ve bir o kadar da tehlikeli bir bilgiye ulaþmýþtý:

Ýnsanlýk medeniyeti, tarihinde görülmemiþ bir esaret altýndaydý. Hem de öyle bir esaret ki, esir ettiklerine bunu unutturup, hissettirmeyecek kadar sinsi, þeytani ve sistematik bir esaretti bu:

Modern dünya tabir edilen bu açýk hava hapishanelerinin haþhaþ kokan sokaklarýnda insanlar, tüketim alýþkanlýklarýyla, uyuþturucu baðýmlýlýklarýyla, televizyon ve diðer medya araçlarýyla midesinin ve cinselliðinin esiri haline getirilmiþlerdi. Yapay ve genetiðiyle oynanmýþ gýdalar ile beden saðlýklarý bozulup her gün yeni yeni amansýz hastalýklarla baþ baþa býrakýldýklarý gibi, insani deðerlerden soyutlanmýþ kentsel yaþam alanlarýnda ailevi baðlarýn zayýflamasý ve hatta kopmasý sonucunda yalnýz býrakýldýklarýndan ruhsal olarak da binbir problemle yüz yüze kalmýþlardý. Çabalarýnýn sonucu ve hedefleri, dümdüz bir arazideki seraba benziyor-

du. Susayan onu bir su sanýyordu. Nihayet ona ulaþtýðýnda ise bir þey bulamýyordu.

Ýnsaný insan yapan özelliklerin ihmal edilmesi sonucunda kalp, vicdan, acýma, paylaþma, yardým etme gibi erdemlerden mahrum kaldýklarýndan birbirlerine düþürülmüþ, hatta bu kamplaþma ve zýtlaþmayý sistematik hale getirebilmek için futbol gibi katalizörlerle yapay olarak birbirine düþman hale getirilmiþlerdi. Uðruna mücadele edip cesaret gösterecekleri o kadar önemli konu ve tepki vermeleri gereken o kadar haksýz hadiseler varken, insanlar bir topun iki direðin arasýndan geçip geçmeme meselesini hayatlarýnýn en önemli meselesi haline getirebilmiþ ve ömürlerini bu uðurda harcamayý göze almýþlardý. Hatta bu yolda birbirlerini düþman addedip öldürme hamakatýna da düþmüþlerdi. Böylece yaný baþlarýndaki ülkelerde veya kendi ülkelerinde gözlerinin önünde her gün irtikap edilen cinayetlere ve mezalimlere kulak týkar, göz yumar hale getirilmiþlerdi. Arzu edilen þey de bu idi. Ýnsaný kendi içinde dar kalýplara hapsederek, çevresiyle olan irtibatýný zayýflatýp varlýklarýný hissetme ve tepki verme yetisinden onlarý mahrum býrakmak. Sürekli oyalayarak düþünmelerine fýrsat vermemek... Zekalarýný zafiyete uðratacak baðýmlýlýklar yaratmak...

Herkese yetecek kadar çok ve çeþitli gýdanýn bulunduðu bu dünyada, adaletsiz gelir daðýlýmý ve israf yüzünden insanlarý geçim derdine düþürerek midelerini doyurmalarý için bir ömür çalýþmak zorunda býrakýlmýþlardý. Çalýþýyor, fakat boþuna yoruluyorlardý.[308] Kendi tasavvurlarýna göre, göz açýp kapayýncaya kadar geçecek bir ömrün sonunda girecekleri karanlýk, dar ve ýzdýraplý bir çukura yuvarlanýp gidiyorlardý çünkü. Hiçbir medeniyetleri, hiçbir tekemmülleri ve fenleri onlarý, bu karanlýk ve her þeyden daha tartýþmasýz gerçek olan ölümün karanlýk çukurlarýndan kurtaramýyordu.

---

308 Gaþiye, 3

Onlar, yetime ikram etmiyor, yoksula yedirmek için birbirlerini teþvik etmiyorlardý. Halbuki bazýlarýnýn sadece kedi-köpeklerini beslemek için harcadýklarý para, isteseler eðer dünyadaki açlýk sorunu çözebilmeye yetecek boyuttaydý.

Bu haksýzlýða ve manasýzlýða isyan eden milyonlarý, kendilerini bu kýskaçtan kurtarabilmek için komünizm gibi onun da felsefesi aslýnda bir grup seçkin azýnlýðýn zevki ve rahatý uðruna insanlarý köleleþtirmek olan, görünürde eþitlik ve insanlýk vaat edip arka planda daha acýmasýz bir toplumsal zihniyetin kollarýna atmýþlardý.

Özetle birileri vardý ki, bilinçli ve sistematik olarak fakat hiç hissettirmeden son derece profesyonelce, kendi rahatlarý, çýkarlarý, zevkleri ve habis planlarý uðruna, insanlarýn akýllarýný kullanmamasýný, kalp ve diðer insani duygularýyla beraber kendilerini unutmalarý ve kaybetmelerini, böylece kendileri için hazýrlanan açýk hava hapishanesinde onlarý sýnýrlayýcý unsurlarý fark etmeden ve bunlar ne, neden böyle sorularýný sormadan, yani düþünmeden yaþamalarýný saðlayarak, bu þekilde kendi düzenlerini sürdürmeye çalýþýyorlardý.

Onlar için ne dünyanýn tabii düzeninin bozulmasý, ne gelecek nesillerin hakký hukuku, ne Afrika'da ölen milyonlarýn fakru hali, ne atom gibi bombalarýn kavurup öldürdüðü insanlarýn feryadu figaný hiç bir anlam ifade etmiyor, keyiflerini zerre kadar kaçýrmýyordu. Terörle mücadele de, dünya barýþý da, tam eþitlik te, ýrkçýlýðýn olmadýðý bir dünya da, insan haklarý da birer hoþ sözden ibaretti. Kendi çýkarlarýnýn önünde duran herkes, hem insan haklarý ihlalcisi, hem terörist, hem her an dünyaya bombalar yaðdýracak bir tehdit olabiliyor; bu tehdidin önüne geçebilmek için ise hem insan haklarý ihlali, hem terör yapabiliyor, hem de insanlarýn baþýna bombalar yaðdýrabiliyorlardý.

Bu çaðdaþ medeniyet, insanlara her türlü konforu sunuyor fakat huzuru temin edemiyordu. Sokaklarýnda güneþ battýktan sonra güvenle dolaþma imkaný kalmamýþtý. Bir kýsým güruhun zenginleþmesi adýna dünyanýn geri kalanýný fukaralýða mahkum edecek kadar vicdansýzdý. Ahlak denilen maneviyatla irtibatlý davranýþ kurallarýnýn zayýflamasý, hatta yer yer ortadan kalkmasý sonucu aile hayatý ciddi darbeler alarak temelleri sarsýlmýþ, ölüm ötesi bir muhasebe fikri bulunmadýðýndan her türlü hýrsýzlýk ve haksýzlýk normal hatta rasyonel kabul edildiðinden yaygýnlaþmýþ, tatminsizliðin sonucunda içki ve uyuþturucularla akýllar rafa kaldýrýlmaya baþlanmýþtý. Kainat her gün, kalpsiz annelerin daha doðmadan haksýz ve acýmasýzca öldürdükleri binlerce masum bebeðin sessiz ve hüzünlü matemini tutuyordu.

Her halükarda bünyelerinde var olan inanma gereksinimi karþýlamak üzere ise, ya eþyaya, ya da þeytana tapma gibi absürt ve uç mantýksýzlýklara tevessül etmiþlerdi. Evrendeki bütün güzellik ve iyiliklerin kendisinden sudur ettiði bir tek Ýlah yerine, bütün kötülük ve çirkinliklerin kendisinden kaynaklandýðý bir þeytaný mabut edinebilecek kadar kalpleri kararmýþ, akýllarý iflas etmiþti. Kimi bilinçli, kimi bilinçsiz bu þeytani temayül ile etrafý anarþinin kollarýyla sarmýþlar, yeryüzünü insanlarýn kanlarýyla sulamýþlardý. Aralarýnda vahþet ve þiddet kol geziyordu.

Halbuki bu evrenin Yüce Sultaný, insana kendi ruhundan üflemiþ, onu yüceltmiþ, onu karada ve denizde taþýmýþ, temiz ve güzel þeylerden rýzýklandýrmýþ ve yaratýlanlarýn pek çoðundan da üstün tutmuþtu. Pekala hepsi cüce þeklinde doðabilir, tek gözlü, tek kollu ya da bacaklý olabilir, hepsi kendilerini kývrandýran hastalýklarla cebelleþtirilebilirlerdi. Fakat böyle olmuyordu. Bazen bazýlarýna kimi özürler ve rahatsýzlýklar verilse de, aslýnda bu, onlarý ve diðerlerini uyarmak, düþünceye ve þükre sevk etmek içindi. Ama onlardan

pek çoðu bunun farkýna varamýyordu. Bu gerçekleri göremeyen gözler, görmez denilen a'ma gözlerden daha kör, bu gerçekleri duyamayan kulaklar, saðýr bilinen pek çok kulaktan daha saðýr idi.

Malý bir biriktirme tutkusu ve hýrsla seviyorlardý. Önceleri tatmak, doymak için yaþýyor, kendilerinde yaþama gücü buluyordu insanlar. Küçük de olsa bir amaçlarý vardý çünkü. Doydukça ise tersine tatminsizleþiyorlardý. Daha çok tatmak için daha fazla acýkmak istiyorlardý bu kez. Yani dönüþ yine en baþaydý. Sonunda yanlýþ yolda olduklarýný anladýlar. Tatmak ve doymak, bütün bir hayatýn amacý, gayesi olma kýymetine haiz deðildi. Bu amaçlar en küçük, en basit hayvan tarafýndan da gerçekleþtirilebiliyordu nitekim. Hayvana göre gözle görülür bir fark vardý ise eðer ki olduðu binlerce yýlýn birikimi bilim, teknoloji ve sanatta kendini gösteriyordu, o halde yemenin ve tat almanýn dýþýnda bir amaç olmalýydý. Pek çoðunun, uzaklarda aradýklarý bu yitiðin aslýnda yaný baþlarýnda olduðundan haberleri yoktu.

Bu amaç Kur'ân'ýn sanki her sayfasýnda, her satýrýnda vardý. Bu, insanlýðýn evreni keþif uðrunda binlerce yýldýr katlandýklarý o kadar uðraþ ve zahmetin sonunda, yine kendisini evrendeki en deðerli ve en gizemli varlýk olarak karþýsýnda bulmasýyla ortaya çýkacaktý. Yani sorular evrende, cevaplarsa insanda idi. Ürettikleri her eserin yanýna kullanma talimatlarýný koymayý ihmal etmeyen bu insanlar, nedense çok sonralarý kendi kullanma talimatlarýna[309] bakmayý akýllarýna getireceklerdi.

Kur'ân, insaný, sadece bedensel bakýmdan deðil, beden ve ruhuyla bir bütün olarak ele alýyor, hem akla hem de kalbe hitap ediyordu. Ýnsaný hýrslarýnýn, tutkularýnýn, açlýklarýnýn ve doyumsuzluklarýnýn pençesinden kurtarýp, ona bir lokma ekmekle, bir tane zeytinle mutlu olabilmenin yollarýný öðreti-

309 Kur'âný Kerim

yordu. Açlýktan bayýlacak halde olsa da, sahip olduðu iki lokmadan birini, sahip olmayan diðer bir arkadaþýna vermekle, o lokmayý yemekten kat kat fazla bir doyumu, hazzý, lezzeti ona tattýrýyordu.[310]

Ýnsanýn esas vazifesi, Yaratýcýyý bulmak, O'nu tanýmak, O'na baðlanmak ve O'na kulluk edeceði bir imtihan yolculuðunda yürümekti. Ýnsandaki akýl, vicdan, kalp, hayal, nefis gibi duygular bu seyahatte bu amaçla kullanmasý için ona verilmiþti. Bu amaç göz ardý edildiðinde insan, bu his ve kabiliyetleri kullanacak bir yer bulamayacak, tesadüfen konuþmaya baþlayan bir hayvan olarak görülecek, bedeninde sadece midenin zili çalacak, menzili ise gözünün gördüðü yerde son bulacaktý.

Bedeninde çalar yalnýz midenin zili,

Önünü de görmez gözü kýsadýr menzili...

Kur'ân ise insaný, yaratýlmýþlarýn en þereflisi olarak kabul etmiþ, israf, gösteriþ ve lüksü yasaklamýþ, kazancý alýn terinin damlacýklarýnda aramayý öðretmiþ, faizi ve diðer kolay kazançlarý men etmiþ, sermayeden ona sahip olmayanlara da hisse vermiþ, hükümdar ile köleyi hukuk karþýsýnda eþit kýlmýþ[311] bir hayat sistemi ortaya koyuyordu.

Baþýmýza hiç durmadan düþünen soru kitapçýklarýyla meþgul bir akýl, dimaðýmýza evrendeki konuþamayan diðer her þeyi duyup anlayacak, onlar adýna konuþacak ve türlü türlü lezzetleri tadacak bir dil, sinelerimize görülenlerin arkasýný görüp hissedecek kalpler konulmuþtu.

O Melik, insanlar için kulaklarý, gözleri ve gönülleri inþa eden O idi. Halbuki onlar ne de az þükrediyorlardý.[312] Kendi-

310 Savaþ meydanýnda yaralý bir vaziyette ölümün eþiðindeyken, hayattan tek arzuladýklarý bir yudum suyu bulduklarý anda, öte yanda su su diye inleyen diðer bir arkadaþý için o sudan feragat edip, "Arkadaþýma götürün, o benden daha muhtaç!" diyebilme erdemini gösterecek kadar ruhlarý olgunlaþtýrýyor ve doyuruyordu.

311 Örnek: Hz.Ömer'le kölesinin deveye nöbetleþe binmeleri gibi...

312 Müminun, 78

lerinin boþ bir amaç uðruna yaratýldýklarýný ve o Hak olan Melik'e döndürülmeyeceklerini sanýyorlardý.[313] Halbuki gökler, yer ve ikisinin arasýndakiler, bir oyun ve oyalanma olsun diye yaratýlmamýþtý.[314]

Ýnsanoðlu iki yolun kavþaðýna geldiðinde, onlardan pek çoðu sarp olan yokuþa göðüs geremediler. O sarp yokuþta, önce bütün yollarýn nihayetinde kendisine varacaðý son duraðý görebilmek, sonra varýlacak o menzile hazýrlýk olacak birtakým davranýþlar içerisine girmek, bir köleyi azat etmek, bir yetimi, yoksulu veya açý doyurmak, sabrý ve iyiliði tavsiye etmek,[315] kötülüklerden de uzak durmak gerekiyordu. O kavþakta yollarýný þaþýranlara bakanlar, onlarýn çoðunun söz iþitir ya da aklýný kullanýr olduklarýný sanýrdý. Halbuki onlar hayvanlar gibi, hatta yollarýný bulma bakýmýndan onlardan daha da aþaðý idiler.[316]

Her doðan gün bir soru kitapçýðý yumaðý, duyu organlarýmýzýn her algýladýðý da ipuçlarýyla dolu birer lezzet sofrasýydý. Cevaplar ise muhtelifti. Bir açýdan bakan önündeki elmayý biraz sonra yiyip yok edeceði bir mineraller kümesi, bir diðeri ise kendisi için bütün kainatýn birlikte çalýþtýrýldýðý özenle hazýrlanmýþ bir hediye paketi olarak deðerlendirebiliyordu. Ýlki bu düþüncesinden ötürü maddi boyutu dýþýnda herhangi bir haz almazken, ikincisi aldýðý maddi lezzetin bin kat ötesinde bir manevi lezzeti sinesinde yaþýyordu. Zira bu mülahaza ile kendisi bütün evrenin en önemli varlýðý, en kýymetli misafiri konumuna geliyor, evrendeki bütün her þey de onda bulunan bazý ehemmiyetli cevherler hatýrýna ona hizmetkarlýk etme yolunda elpençe divan duruyorlardý.

313 Müninun, 115
314 Duhan, 38
315 Beled, 10-17
316 Furkan, 44

Yani gözler, akýl ýþýðý altýnda kalbin seziþleriyle desteklenmezse, göremeyebiliyordu.[317] Kör olan gözleri deðil aslýnda gönülleriydi. O gönül sahipleri, Kainatýn Sultaný’nýn kadrini hakkýyla takdir edememiþlerdi.[318] Oysa kýyamet günü yer, bütünüyle onun kabzasýnda, gökler de dürülüp bükülmüþ hale dönecekti.

Halbuki, göklerde ve yerde olanlar, güneþ, ay, yýldýzlar, daðlar, aðaçlar, hayvanlar ve insanlardan da hâlâ birçoðu Ona secde etmekteydiler.

Bu secde edenlerin gözleri ise, elmayý eline aldýðýnda onun koparýldýðý dalý, o dallarla göðe el açýp yakaran aðacý, onun muhtevasý olan suyu, havayý ve topraðý, hepsinin dönüþüp durduðu bir parça zavallý atomu, o atomlardaki bilinçsizlik ve acizliðin karanlýðýnda parýldayan elmanýn gerçek sahibi olan Eþsiz Güneþi[319]’in gözlere ve gönüllere hayat veren parýltýlarýný görebiliyordu. Bunlar o kimseler idiler ki, kendilerine Rablerinin ayetleri hatýrlatýldýðý zaman, onun üstünde saðýrlar ve körler olarak kapanýp kalmayanlardý.

Bu nedenle, hakikî zevk ve elemsiz lezzet, kainata bu gözle bakabilen ruhlarýn tattýklarý lezzetteydi. Zira böyle bakan ve öyle gören bir kimse, dünyasý ne kadar sýkýntýlý olsa da; bu dünyayý kýsa bir süre konup sonra göçeceði bir han, bir bekleme salonu olarak kabul ettiðinden, sahip olduðu mala ve mülke sadece bir emanetçi sýfatýyla nezaret edip, yanýnda götürmeyeceði o þeylere kalbini baðlamýyordu. Bu yüzden onlarýn eline geçmesinden aþýrý bir sürur duymayacaðý gibi onlarý yitirmekten de acý bir elem duymuyordu.

Onun aklý ve kalbi, kendisine öte alemlerde kut ve gýda olacak ve o çok ihtiyaç duyacaðý kabrin karanlýðýnda ve haþ-

---

317 “Ki onlar, Beni zikretme (konusun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kur'an'ý) dinlemeye katlanamazlardý.” (Kehf, 101)

318 Hac, 74

319 Evren’in Yüce Yaratýcýsý

rin sabahýnda kendisine nur ve necat olabilecek güzelliklerin arayýþýnda ve sevdasýnda idi.

Kainatýn hükmü karþýsýnda boyun eðdiði o Büyük Kudret'e baðlýlýðý nedeniyle, zahiri fakirliði içinde gerçek bir zengin, nispeten küçüklüðü içinde azametli bir ulu, görülen zayýflýðý içinde görünmez bir güçlü þahsiyet oluvermiþti. Çünkü elinin yetiþmediði þeyleri O'ndan istiyor, korktuklarý karþýsýnda O'na sýðýnýp emniyet buluyor, yolunu þaþýrdýðýnda O'ndan medet umuyordu.

Dünyanýn çöllerinde gezerken içini cennet bahçelerinin meltemleri serinletiyordu. Ölümün kýyýsýndaki uçurumlarda yürürken, kaçmak için deðil fakat o uçurumdan aþaðý atlayýp ölümsüzlüðe ulaþmak için kalbi pýr pýr atmasýna raðmen, o yollardan yürüyüp geçmesi gerektiðini bildiðinden sebat ediyor ve nice badireleri böylece aþýp geçiyordu.

Ýmandan mahrum gönüllerin baþýna, sevdiklerinden ve yakýnlarýndan onlarý ayýran ölüm yanardaðýnýn ayrýlýk ve yokluk korlarý matem ve hicran külleriyle beraber düþüp, onlarý savrulmuþ toz zerreleri kýlýverirken, iman dolu gönüllerde, ölüm döþeðindeki sevdiklerinin ecel ýzdýraplarý, doðum sancýlarýnýn inþirahlarýna ve sevincine dönüþüyordu. Bu nedenle hüzünleri, bir baþka þehre uðurladýklarý dostlarýndan ayrýlmanýn verdiði hüzünden fazla deðildi.

Bu nedenle minicik bir mikrobu, birileri hayatlarýný karartan acýmasýz ve karþý konulmaz bir ejderha olarak görürken, diðerleri kendilerine sonsuz mutluluklarla dolu öte alemlere seyahat bileti getiren bir müjdeci þeklinde görüyordu.

Kimi gözlere geçmiþ zaman, karanlýk, korkunç devasa bir mezarlýk ülkesi gibi görünürken, kimilerine göre daha güzel alemlere göçmüþ kafilelerin konaklama yerleri þeklinde görülüyordu. Bu güzel gören gözlerde istikbal, insanlarýn ölü bedenlerinin yýlan ve akrepler tarafýndan kemirildiði bir

büyük ve karanlýk mezar çukuru deðil, onlar için hazýrlanmýþ türlü türlü leziz tatlarla dolu benzersiz sofralarýn bulunduðu harika bir aleme açýlan yer altý tünelleri þeklinde canlanýyordu.

Tüm bu parlak hakikatleri insanýn gözünün önüne seren o tenteneli perdeler açýlmadýðýnda, insanoðlu hadsiz elemler içinde periþan ve derbeder gezen bir zavallý oluyordu. Bütün sevdiði ve ilgi duyduðu þeylerden her an yaþadýðý ayrýlýklar sonucunda kalbi ve ruhu hazin acýlarýn girdabýnda sürüklenip duruyordu.

Küçücük bir mikroptan tut, yer sarsýntýlarýna kadar her varlýk ve her hadiseden korkar, her þeyden dehþet alýr hale geliyordu. Beþerin giriftar olduðu bu dehþetli ve fýrtýnalý karanlýklarýn kalplerde açtýðý derin yaralarý, hiçbir bilim, hiçbir fen ve teknoloji, hiçbir medeniyet kapatabilmiþ deðildi. Zira garbýn en önde gelen deha þahsiyetleri dahi, hayatlarýnýn son demlerine geldiklerinde, kendi kýsýr felsefelerinin bir sonucu olarak öyle kabullendikleri ölümün, yokluk ve hiçlik çukurunun kenarýnda dururken, insan kalbini çatlatacak kadar hazin bu yok oluþ ve son karþýsýnda feryatlarýný ve bir ömür verdikleri çabalarýnýn beyhudeliðini haykýrarak itiraf etmiþlerdi. Fakat an gelip de, güneþ köreltildiði, yýldýzlar sönükleþip döküldüðü, daðlar yürütüldüðü, vahþi hayvanlar toplandýðý, denizler tutuþturulduðu, gök sýyrýlýp yüzüldüðü, cehennem ateþi kýzýþtýrýlýp, cennet yakýnlaþtýrýldýðý ve diri diri topraða gömülen kýzcaðýza hangi suçtan dolayý öldürüldüðü sorulduðu zaman, onlar acaba kurtuluþ yok mu diyeceklerdi. Hayýr, onlar bu Kainatýn Haþmetli Sultaný'nýn emrine, türlü ikazlara raðmen karþý çýkmýþlardý ve bu nedenle de kendi elleriyle iþlediklerinin karþýlýðýný göreceklerdi.

Çaðdaþ medeniyetin hayatýn güzelliði ve yaþama hürriyeti olarak sunduðu ortamýn iç yüzü ve esas mahiyeti bu idi. An-

cak eðlenceler ve uyuþturucular gibi perdeler, bu acýlarý geçici olarak hissettirmiyor veya acýlarýný kýsmen hafifletiyordu.

Ýþte insanýn bu dünyasýný baþtan baþa deðiþtiren, zifiri karanlýklarý her yerde gökkuþaðýnýn ýþýklarýn raksettiði nurani ortamlara çeviren, insana kim olduðunu öðreten ve bu muhteþem kainatýn gizemlerini çözen Hz. Muhammed'in getirdiði Kur'ân'dan fýþkýran hakikat ilminden baþkasý deðildi. Þüphesiz bunlar, önceki sahifelerde, Ýbrahim'in ve Musa'nýn sahifelerinde de vardý.[320]

Beþer O'na döndüðü zaman huzur ve itminana kavuþacak, gidip aydýnlýk ufuklara ulaþacak; derbederlikten, eyyamýn elinde oyuncak olmaktan, dünya ve ukba sefaletinden kurtulacak ve insanlýk semasýna yükselecekti.[321] Ýþte yarýþmak isteyenler, bunun için yarýþsýnlar artýk!

Eðer kendisiyle daðlarýn yürütüldüðü, yerin parçalandýðý veya ölülerin konuþturulduðu bir Kur'ân olsaydý, iþte o, yine bu Kur'ân olurdu[322] diye düþündü Tommy.

---

320 Ala, 18-19

321 M.Fethullah Gülen, Sonsuz Nur 1, s.15

322 Rad, 31

14 NÝSAN 2037

DR. TREND’ÝN OFÝSÝ, LOUÝSÝANA

Dr.Trend’in dýþýndaki Proje Yönetim Ekibi, son 24 saat içinde proje uygulama ekibinin yarýsýnýn bir Yaratýcýnýn varlýðýna iman noktasýný çoktan geçerek, bu imaný pratiðe dönüþtüren doðru bir din bulabilme konusunda Tommy ile beraber yürüdükleri arayýþ yolunda, Ýslam’a yöneldiklerini fark edince, büyük bir korkuya kapýldýlar. Bu durum onlara göre, bu projeden beklenilebilecek en kötü sonuçtu.

Özgürleþtirilen beynin bu kez, dogmatik deðil ama bilimsel yöntemlerle inanýþa ve dine yönelmesi, hayret vericiydi. Halbuki bugüne kadar din olgusunun, insanlara çevreleri tarafýndan empoze edilen dogmatik bir önkabul olduðu farz ediliyordu. Akýlla ve mantýkla ulaþýlan bir sonuç deðildi. Atadan dededen, kültür ve geleneklerden geliyordu.

Ama bu deney, durumun hiç de öyle olmadýðýný, aslýnda Yaratýcý’nýn varlýðýna evrendeki hemen her þeyden, bilimin ýþýðýnda, akýl ve mantýkla ulaþýlabildiðini göstermiþti. Hem bu arayýþ ve inanýþ ihtiyacý içten geliyordu. Yani insanýn doðasýnda merak etme, araþtýrma, çözme, inanma, güvenme ve huzur bulma ihtiyacý vardý.

Bu hakikatin varlýðý, gerçekten de, ta ilk çað insanlarýnda dahi apaçýk gözlemlenebilmekteydi. Bu nedenle insanlarýn

akýllarýný kullanarak ilk uðraþtýklarý mesele aslýnda varlýk bilimi hakkýnda idi.

Fakat Dr.Trend onlar gibi düþünmüyordu. Bu evrende gizli olan, görünürlerin dýþýndaki görünmezler onun hep merakýný çekmiþti. Bu projenin hareket noktasý da aslýnda kendi içinde bu merakla kopan fýrtýnalardý. Ve nihayet o da Tommy'le beraber içindeki fýrtýnalarý dindirmeyi baþarmýþtý. Aklý ve kalbi son derece tatmin olmuþtu. Hatta araþtýrmalara devam etmek üzere bilgisayarýna bir Kur'ân-ý Kerimi de çoktan indirmiþti.

Bu konuda proje yönetim ekibindeki diðer iki kiþiyle karþý karþýya geleceðini biliyordu. Bu nedenle projedeki bütünlüðün bozulmamasý ve projenin devam edebilmesi açýsýndan düþüncelerini gizlemeyi tercih etti.

Birkaç saat içinde Baþkana projenin seyrinin tüm detaylarý hakkýnda bilgi verildi. Trend'in korktuðu baþýna gelmiþti. Kendisi o ana kadar ABD yönetimine herhangi bir bilgi vermekten kaçýnmýþtý. Bu nedenle de proje koordinatörlüðünden alýndý.

Diðer iki arkadaþý, proje ekibini toplayarak bu konuda onlarla konuþma gereði duydular. Onlara, kendilerinin bu proje ile amaçlanan bilimsel çerçevenin dýþýna çýktýklarýný, duygu ve hisleriyle hareket ederek deneyin objektivitesine zarar verdiklerini, bu nedenle de davranýþlarýný derhal gözden geçirmelerini istediler.

Proje ekibinden önemli bir kýsmý, bu teklifi, hem Tommy'nin, hem de kendilerinin tutum ve davranýþlarýnýn gözlemlere ve bilimsel verilere dayalý tümevarýmlar olduklarý gerekçesiyle geri çevirdiler. Ayrýca bu konuda sadece Dr.Trend'le konuþmak istediklerini belirttiler. Fakat Trend artýk ortalýkta deðildi. Onun ansýzýn ortadan kayboluþu, ekipte deprem etkisi yaptý. Trend'in bir saðlýk sorunu nedeniyle

geçici olarak aralarýndan ayrýldýðý, fakat en kýsa zamanda geri döneceði kendilerine söylense de, onlar için bu açýklama yeterli görülmemiþti.

Bunun üzerine, kendilerine söz konusu tutumlarýný deðiþtirmeleri için 24 saatlik bir süre verileceðini, bu sürenin sonunda ise projenin selameti açýsýndan atýlmasý gereken her türlü adýmý atma konusunda Baþkan'dan tam yetki aldýklarýný açýkladýlar. Onlarýn bu adýmlarla neyi kastettikleri anlaþýlmamýþtý. En kötü ihtimalle projedeki görevlerinden alýnacaklarýný tahmin ettiler. Fakat aslýnda tehlikenin çok daha ciddi boyutlarda olduðu, zira projenin gizliliði nedeniyle, deneye ait bilgilerin bu duvarlarýn dýþýna çýkmasýna müsaade edilmeyeceði akýllarýna gelmedi.

Bütün gün kendi aralarýnda bunu tartýþtýlar. Nasýl bir tutum izleyecekleri konusunda altýsýnýn kararý kesindi. Her ne olursa olsun, düþünce ve tutumlarýndan, Tommy'ye verdikleri destekten taviz vermeyeceklerdi. Bütün insanlýk tarihi boyunca inananlara, baský ve zulümler yapýlmýþtý. Ancak inananlar, bu yolda kendilerine isabet eden güçlükler karþýsýnda ne gevþeklik göstermiþler, ne de boyun eðmiþler, bunlarýn hiç birine kýymet vermeden yollarýna devam etmiþlerdi.[323] O halde kendileri de bu yolda dimdik yürümeliydiler.

Geriye kalan dördünden ikisi gönülleri Tommy'le beraber de olsa proje içindeki konumlarý hakkýnda kararsýzdýlar. Diðer ikisi ise, yönetimle ayný fikirdeydi. Proje sorumlularý olarak deneklerle aralarýnda duygusal ve mantýksal bir bað kurmanýn doðru olmayacaðý düþüncesindeydiler. Kaldý ki, bütünüyle olmasa da, kýsmen Tommy'yle ayný görüþleri paylaþmýyorlardý.

Beyaz Sarayda ise bu arada hummalý ve telaþlý bir çalýþma baþlatýlmýþtý. Projeye derhal müdahale edilmesi gerektiði yönünde bir karar alýndý. Ama konunun her halükarda kamu-

323 Âl-i Ýmrân, 146

oyuna sýzma endiþesi karþýsýnda, zor durumda kalmamalarý amacýyla öyle bir müdahale olmalýydý ki, iþin içinde kendilerinin parmaðý olduðu sezilmemeliydi. Aksi takdirde hem uzay araþtýrmalarý bütçesinin önemli bir yüzdesini aktardýklarý bu projenin kendilerine göre beklemedikleri bir fiyaskoyla sonuçlandýðýný açýklamakla zorlanacaklar, hem Ýslam'ýn zaten hýzla devam etmekte olan yükseliþine istemeden büyük bir ivme kazandýrmýþ olacaklar ve hem de Müslüman kitlenin tepkisini üzerlerine çekmiþ olacaklardý.

Tüm bu projeksiyonlar sonucunda sinsi bir plan hazýrlýðýna koyuldular. Aslýnda uygulanacak plan yirmi yýl öncesinden tasarlanmýþtý: Plan B uygulanacaktý. Fakat bu bilgi sadece üç kiþide vardý. Diðer yetkililerin bu konuyla ilgili her hangi bir bilgileri yoktu. Ve uzunca bir süre olmayacaktý da. Bu nedenle B planýnýn uygulanmaya geçebilmesi için, kendisine gerekli ortam tam olarak hazýrlanana kadar, destekleyici alt planlar uygulanmaya konacaktý. Bu arada da B Planý yeniden gözden geçirilerek plana son hali verilecekti.

Bu alt planlardan uygulanmaya konulacak olan ilkine göre, insanlýk tarihinde eþine sýk rastlanýlan þekilde, düþmaný kendi içinde bir birine düþürerek unsurlar geliþtirilerek kendi elleriyle birbirlerini öldürmeleri saðlanacaktý. Tabi buradaki asýl hedef Tommy idi. Bu nedenle William'ý Tommy'ye karþý kýþkýrtacak bir yöntem bulmalarý gerekiyordu. Zira, William aslýnda, B Planýnýn yýllar öncesinden öngörülmüþ baþ aktörüydü.

Bu yöntemi de bulmakta çok zorlanmadýlar. Bir gece içerisinde þekillenen bu alt planý uygulamaya koymak üzere hemen harekete geçtiler.

William'la iletiþim kurmak üzere CIA bünyesinden özel operasyonlar biriminde görevli ayný zamanda psikolog da olan Britney Shaffers o gece adaya özel bir gemiyle gönderildi.

15 NÝSAN 2037

BRÝTNEY'LE WILLIAM'IN KARÞILAÞMALARI

Britney, William'ýn bulunduðu noktaya yaklaþýk 10 km uzakta bulunan bir sahil kenarýna, güneþin doðmasýna yaklaþýk olarak bir saat kala çýkacak þekilde, adaya 100 mil mesafede bulunan bir savaþ gemisinden yola çýkarak, özel bir botla belli bir mesafeye kadar yanaþtýktan sonra, denize býrakýldý. Yüzerek sahile çýkarken, içinde daha önceki tehlikeli görevlerin hiçbirinde yaþamadýðý farklý bir korku ve endiþeyi içinde yaþadýðýný fark etti. Sanki insanlýk tarihini deðiþtirecek önemde bir müdahalede bulunmak üzereymiþ gibi hissetti kendini. Ve daha da heyecan verici olan ise, dünyada eþi benzeri görülmemiþ türde bir insan tipi ile yüzyüze gelecekti birazdan. Hayatýnda hiçbir suç iþlememiþ, günah nedir bilmemiþ bir insandý bu defaki hedefi. Bu nedenle de garip hisler yaþýyordu. Zira karþýsýnda eli kanlý teröristler olmayacaktý. Fakat daha önce de pek çok operasyonda bu tarz masum insanlar hedefi olmuþtu. Bu nedenle kendini hemen toparladý.

Karaya çýktýktan sonra, tasarlanan senaryoya uyacak þekilde hazýrlanmýþ elbiselerini çantasýndan çýkardý ve giydi. Elindeki alýcý sayesinde William'ýn koordinatlarýný rahatlýkla görebiliyordu. Ona doðru yaklaþtýkça, William'ýn kendisini gördüðünde nasýl bir tepki vereceðinden emin olmadýðý için

tedirginliði arttý. Kalp atýþlarý hýzlandý. Elini, kendisini korumak için kýyafetinin içine yerleþtirilmiþ bulunan þok tabancasýnýn üzerine koydu.

Bu arada William'ýn uykusu kaçmýþ, kâh sahilde dalgalarýn ulaþtýðý nihai hattýn üzerinde, kâh kýyýdaki aðaçlarýn kenarýnda düþünceler içerisinde yürüyordu.

Çok geçmeden korkulan an geldi. Gecenin karanlýðýnda aðaçlarýn arasýndan aniden çýkan William'la bir anda göz göze geldiler. William Britney'i görünce, önce olduðu yerde kalakaldý. Kýsa bir süre sonra ise ona doðru yavaþça yaklaþarak, onu tepeden týrnaða bir süzdükten sonra:

—Sen de kimsin, dedi.

Britney, kendisini o adada yaþayan bir insan olarak tanýttý. Bu arada William onu meraklý bakýþlarla incelemeyi sürdürüyordu.

Sonra da teker teker William'ýn birbiri ardýna sýraladýðý sorulara kaçamak cevaplar verdi. Ondan çekinmesine raðmen ona yaklaþtý ve dokundu. Onu etkilemeye çalýþýyordu. Beraberce sahilde bir yerde oturdular.

Bir süre sonra aðlamaya baþladý Britney. William'ýn içinde ona karþý garip bir acýma hissi uyandý.

—Neden aðlýyorsun, dedi.

—Bugün ormanýn içinde birine rastladým. Üzerime atýlarak bana zarar verdi. Çok yalvardýysam da aldýrýþ etmedi. Dedikten sonra, bu senaryosunu dokunaklý bir þekilde ayrýntýlarýyla detaylandýrdý.

—Kimdi o? Nasýl biriydi?

Britney, Tommy'nin dýþ görünüþünü detaylarýyla tarif etti. William öfkesinden çýlgýna döndü. Onun böyle bir þey yapmayacaðýný biliyordu ama Britney o kadar dokunaklý, o kadar gerçekçi anlatýyordu ki, inanmamak elde deðildi.

Hemen onu bulmalý bunun hesabýný sormalýydý. Bu arada gün de aðarmak üzereydi. Britney'e orada beklemesini söyleyerek hýzlýca koþmaya baþladý. Tommy'den ayrýldýðý yer oraya çok da uzak olmayan bir yamaçtý. Hâlâ oralarda bir yerlerde olabileceðini düþündü.

Britney, üzerine düþen görevini yapmýþtý. William'ýn yanýndan ayrýlmasýndan hemen sonra oradan uzaklaþtý ve kendisini biraz açýkta bekleyen botun bulunduðu sahile doðru koþarak gözden kayboldu.

WILLIAM’IN TOMMY’YÝ BULMASI

William, soluk soluða hiç durmadan ve düþünmeden koþuyor, her tarafta Tommy’yi arýyordu. Aradan çok geçmemiþti ki, Tommy’nin, çaðrýsýna karþýlýk verdiðini duydu. Sesin geldiði tarafa yöneldi. Ýçinde arenaya çýkmak için burnundan soluyarak bekleyen boðalarýn öfkesi vardý sanki. Sonunda onu kendisine doðru güler yüzle yaklaþýrken gördü. Bir an kalbinde bir yumuþama hissettiyse de, sonra hemen toparlandý. Yüzü tekrar gerildi.

—Neden böyle bir çirkinlik yaptýn Tommy, dedi.

—Ne? Anlamadým kardeþim. Neden bahsediyorsun sen?

—Bilmemezlikten gelme sakýn. Hiçbir þey olmamýþ gibi davranarak beni kandýramazsýn.

—Ýnan ki neden söz ettiðini anlamýyorum.

—Yapma Tommy. Burada da insanlar yaþadýðýndan söz etmiþtin daha önce.

—Evet, doðru.

—Onlardan birine rastladýn ve o kendini korumaktan aciz zayýf kýza yapmadýðýný býrakmadýn deðil mi?

—Yeter ama! Doðru dürüst anlat þunu. Ne demek istediðini anlamýyorum.

—Peki, tamam. Sahilde bir kýza rastladým. Üstü baþý yýrtýk, yüzü gözü kanlar içindeydi. Ona ne olduðu sordum. O da olanlarý bana bir bir anlattý. Yani senin ona yaptýklarýný.

—Ben kimseyi görmedim ama. Baþka insanlar yapmýþ olmasýn bunu?

—Hayýr, ona bunu yapaný bana en küçük detayýna kadar tarif etti.

—Yani?

—O sensin Tommy, sen yaptýn. Ýnkar etme. Doðruyu söyle bana.

—Sana hiç yalan söyledim mi ben? Hem benim böyle þeyler yapabilecek biri olmadýðýmý biliyorsun. Neden yirmi yýllýk kardeþine deðil de, ilk defa gördüðün ve kim olduðunu bilmediðin birine inanýyorsun?

—Hayýr! Burada baþkalarý görülmüyor. O, senin bulunduðun taraftan geldi. Üstelik o kadar iyi tarif etti ki, senden baþkasý olamaz. Buraya geldikten sonra sana bir þeyler oldu zaten. Benden uzaklaþýp kendini kaybettin.

—Hayýr, kardeþim, ben deðiþmedim. Ama, anlaþýlan birileri bizi birbirimize düþürmek istiyor. Gel yapma! Onlarýn oyunlarýna gelmeyelim. Aramýzdaki güçlü baðý koparamasýnlar.

—Hayýr, sen yalancýsýn. Seni þimdi öldüreceðim.

—Eðer sen beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak deðilim. Çünkü ben, bu kainatýn Yüce Sultaný'ndan korkarým.

Sonunda öfkesi onu Tommy'nin üzerine saldý. Kafasýna aðýr bir darbe vurdu ve onu yere düþürdü. Yere düþünceye kadar geçen birkaç saniye içinde ruhu, sanki bedeninden çýkýp þu debdebeli evrene veda edercesine son bir turu, ýþýk hýzýndan bin kat daha fazla bir süratte katetti.

Onu önünden ve arkasýndan izleyen[324] meleklerden ödünç aldýðý kanatlarla bir hamlede göðe çýktý. Yýldýzlarla son kez sohbet ettikten sonra, o kanatlarý orada benliðiyle beraber

324 Rad, 11

býrakýp, onlara ihtiyaç duymaksýzýn, havalandýðý yere emniyetle inebilecek bir mahviyete bürünerek, cüssesinin hafifliðinden çok daha derinlere nüfuz edip, bir atomun etrafýnda meczup Mevlevi gibi dönen elektronlarýn halkasýna katýlarak onlarla elele tutuþup raks etti.

Birdem çýkar arþ üstüne,

Birdem iner tahtessera,

Birdem sanýrsýn katredir,

Birdem taþar umman olur[325]...

Yeþil gelinlikler içerisinde arzý endam eden taze bir baharýn, güzün yaþlanýp aðaran sýrma saçlarýna yaðan karlarla bir kere daha düþtü yere.. Denizin karanlýklarýndaki tanýmsýz özgürlüðünde sabýrla beklerken sürgününü, bir balýðýn aðzýyla kumsala emanet edilip insanlarýn günahkar ellerinde bir süre dolaþýp, kuðu zarafetindeki prenseslerin boyunlarýný hüzün ile süsledikten sonra, onlarla beraber topraðýn karanlýklarýna gömülüp yeni özgürlüklere kanat açacak olan bir elmasýn doðumuna son kez þahit oldu.

Elinin deðdiði varlýklar, gözünün yetiþtiði ufuklar, ruhunun üzerlerinden taþtýðý daðlar, denizler, Mesih'in deðdiði cansýz bedenler gibi dile geliyor, baþkalarýna haykýramadýklarý veya bu haykýrýþlarýný onlarýn dinleyip duyamadýklarý, anlamlandýramadýklarý yüce mesajlarý kendisine iletebilmenin verdiði hazzý ve görevlerini yapmýþ olmanýn verdiði huzuru yaþýyorlardý.

Kalbi ve kalbinin ritimlerine ayak uydurmasýný bilen aklýyla beraber yürüyünce Tommy, nice dahi akýllarýn yollarýný þaþýrdýðý zifiri karanlýk mecralarda, kalbin semasýnda çaktýðý þulelerle yolunu bulabilmiþ ve mananýn þahikalarýna medfun definelere varmasýný bilebilmiþti.

---

325 Yunus Emre

Sonra geri döndü bedenine. O an, daðlarýn zirvesinde saatlerce býkmadan oturup gökyüzünü seyreden, denizlerin dalgalarýndaki coþkulu ezgilere kulak verip onlarý anlamlandýran, þimþeklerin fezaya yazdýðý parlak yazýlarýn alfabesini çözen, yaðmur damlacýklarýyla özlem gideren, yýldýrýmlarý kucaklayarak baðrýna basan, rüzgarla elele tutuþup yeryüzünde gezinen, azgýn sularla coþup þelalelerden akan, bir parça lokmayý tatmadan önce dakikalarca ötelere dalýp onu yemenin çok fevkinde hazlarla gönlünü ve ruhunu doyuran, küçücük bir karýncaya[326] dev bir varlýða duyulacak kadar saygý duyup kýymet veren, bir tutam balý tadarken onun süzülüp geldiði binlerce rengarenk çiçeði gören ve onlarýn taþýdýðý mesajlarý alabilen bir çift göz, kulak, el, ayak ile en karmaþýk þifreleri çözebilen bir dimað, bir akýl, bir kalp ve onlarýn tercümaný bir dilden mahrum kaldý kainat.

Ýhsanla belenmiþ binbir ruhani duygularýn semasýnda pervaz ettiði inanç atmosferinde, meleklerin kendisine gýpta edeceði bir þekilde, lahuti iklimlerden gelen cennet esintileri, ruhunu da beraberlerinde almýþ götürüyorlardý iþte... Geride, yalýn ruhuna kefen olan kýrmýzý gül goncalarýndan dökülen yapraklar kaldý.

Son sözü:

Güneþe ve aydýnlýðýna,

Onu izleyen aya,

Her þeyi açýða çýkaran gündüze,

Onu bürüyüp saran geceye,

Göðe ve onu bina edene,

Yere ve onu yayýp döþeyene,

Nefse ve onu þekillendirene,

Ona hem kötülüðü, hem de iyiliði ilham edene yemin olsun ki[327]:

326 “Benim bir karýncaya ulu bir nazarým vardýr!” Yunus Emre

327 Þems, 1-10.

"Allah'tan baþka ilah yoktur ve Hz. Muhammed O'nun kulu ve elçisidir."[328] oldu.

Fakat Tommy olmasa da, nazenin çiçekler sert taþ ve topraðý delerek bin bir renkli tonlarýyla ilahi mesajlarý duyuran yapraklarýyla arzý endam etmeye devam edecekler. Arýlar, o çiçeklerden topladýklarýný karanlýk odalarýnda bala dönüþtürmenin hazzýný yaþayacaklar. Aðaçlar her baharda kefen misal beyaz gelinliklerini heyecan ve coþkuyla giyecek. Kuþlar baharlarýn doðum ve ölüm bestelerini yapacak. Atomlar þekilden þekle, tattan tada, görünümden görünüme girmeyi sürdürecekler. Tohumlar dað gibi aðaçlarý sýrtýnda taþýmaya, rüzgarlar kendilerine emredilen menzillere koþmaya, güneþ, ay, tam vaktinde tam yerinde olmaya bir süre daha devam edecekti.

Kim bilir belki de Tommy'nin buud deðiþtiren ruhu, tüm bu deveraný daha yukardan ve daha net izleme imkaný bulacaktý artýk. Hem de perdesiz[329]. Tommy için dünya yurdunun sonu ne de güzeldi[330]. Artýk o, tesnimden, zencefilden ve selsebilden içecekti...

O, bir kere ölmüþtü. Fakat bundan sonra William'ýn üzerine her yerden ölüm gelecek, fakat ölmeyecekti. Ölüp de kolay kurtulamayacaktý. Yutkunmaya çalýþacak, fakat boðazýndan geçirip yutamayacaktý her biri daðlar cesametindeki piþmanlýklarýný[331]... fýrtýnalý bir günde rüzgarýn þiddetle savurduðu bir kül gibi[332] savrulup gidecekti bundan böyle. Ta ki kaderin savrulmasýný irade ettiði ana ve yere kadar.

---

328 La Ýlahe Ýllallah ve Muhammederresulullah.

329 "Senden perdeyi kaldýrdýk. Bugün artýk gözün keskindir." (Kaf, 22)

330 Rad, 24

331 "Yutkunmaya çabalayacak ve boðazýndan geçirmeyi baþaramýyacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardýndan daha katý bir azab olacak." (Ýbrahim, 17)

332 "Rablerini inkâr edenlerin durumu þudur: Onlarýn yaptýklarý, fýrtýnalý bir günde rüzgarýn þiddetle savurduðu bir kül gibidir. Kazandýklarýndan hiç bir þeye güç yetiremezler. Ýþte uzak bir sapýklýk (içinde olmak) budur." (Ýbrahim, 18)

SON

Tommy'nin çevremizde var olan ve an be an olup bitenlere, "Neden var ve Neden böyle?" Suallerini yöneltmesi, insanoðlunun çok eskilerden beri kafasýný yorduðu, varlýk sorununu ortaya koymaktaydý. Yani biz kimiz, bu kainat nasýl oluþtu, her þey nasýl bu kadar mükemmel olabiliyor? Hiçbir þeyin anlamsýz ve amaçsýz olmadýðý bu evrende insanýn var olmasýnýn ve bütün diðer canlýlardan farklý ve özel olmasýnýn anlamý nedir? Ve neden her þey kýsa bir süre göründükten sonra kaybolup gidiyor?

Tüm bunlar aslýnda dünyaya gelen, doðan her insaný düþündürecek ve hayrette býrakacak muhteþem hadiselerdi. Ancak insanýn aklýný ve düþünce gücünü yeterince kullanmasýna kadar geçen 15-20 yýl zarfýndaki sürede insan, bu ortamýn içerisinde ve onun bir parçasý olarak yer almýþ olduðundan, her þey o kadar olaðan gibi görünmekteydi ki, ancak zihinlerini bu ortamýn sýnýrlarý üzerine veya dýþýna taþýrabilen pek az insan bu sorularýn cevaplarý üzerinde düþünmeye ve kafa yormaya imkan bulabilmiþti.

Ýnsanlýða tüm bu harikalar diyarýnýn alýþkanlýk perdelerini yýrtarak açacak, nasýl, neden diye soracak bir çift göz lazýmdý. Çünkü daha düne kadar, nefes alýp verdiðimiz havanýn mutlak bir boþluktan oluþtuðuna kesin bir kabulleniþle inanýyorduk. O zamanlar birisi çýkýp da, bu boþluðun içinde aslýnda milyarlarca canlý cansýz maddenin var olup, hareket halinde olduklarýný, yoðun ve göz kamaþtýracak faaliyetleri beraber ve uyumlu þekilde yürüttükleri ve her nefes alýþýmýzda bu milyonlarca varlýðý içimize aldýðýmýz söylenseydi, yeryüzünde inanacak tek bir kiþi bulmak muhtemelen mümkün olmayacaktý. Halbuki o insanlarý bugün getirip de, gözlerinin önüne bir elektron mikrosko-

bunu koyduðunuzda belki de görecekleri karþýsýnda heyecandan, hayretten ve korkudan olduklarý yere yýðýlýp kalacaklar.

Gerçekten de gözlerinin tanýk olacaklarýna, þaþmamak, hayret etmemek ve hayran olmamak mümkün deðil ki.. Havanýn atomlarý o kadar çok görevlerle gayet bilinçli bir þekilde ve hep beraber çalýþýyorlar ki, bütün canlýlara nefes vermek, onlara gerekli olan ýsý, ýþýk, elektrik, ses gibi þeyleri ayný anda ve birbiri içinde karýþtýrmadan nakletmek gibi çok önemli iþleri ayný anda yürütüyorlar.

Fakat o günden bugüne yaþanan geliþmeler ve bilim adýna kat edilen yollar, tedrici bir surette ve zamana yayýlarak ortaya çýktýðýndan ve yeni doðanlar, çevrelerinde bu bilgiler ve görüntülerle büyüdüklerinden, tanýk olduklarý þeyler karþýsýnda hayrete düþmüyorlar. Bu nedenle havada sýra dýþý bir cisim gördüklerinde gösterdikleri merak ve tepkiyi, o mikroskopta gördükleri sayýsýz sýra dýþý varlýðý gördüklerinde göstermiyorlar.

Bundan yüzyýl öncesinde insanlarýn ilk televizyonla karþýlaþtýklarýnda yaþadýklarý þaþkýnlýk ve hayranlýðý, bugünün çocuklarý bu yüzden yaþamýyor. Hatta ekranda gördüðü kiþiyle karþýlýklý konuþmak bile çok sýradan þimdilerde. Ama o ekrandan bir el çýkýp da tokalaþmak için kendisine uzansa, iþte o zaman belki heyecanýndan bayýlýp kalacak.

Bir gün geçmiyor ki bilim adamlarý yeni bir buluþ, yeni bir keþif yapmýyor olsunlar. Maddenin parçalanamaz en küçük cüzü olarak kabul edilen atomun bugün, 200 parçadan oluþan bir bütün olduðu ortaya çýktý. Daha sonra bu bilgi, insanlýðýn baþýna dev bir bomba[333] olarak düþtü. Halbuki kenarýna tutunup da kendisini göklere çýkaracak bir halat, bir asansör de olabilirdi belki.

Göðün nasýl yükseltildiðine, daðlarýn nasýl oturtulup kurulduðuna, yerin nasýl yayýlýp döþendiðine bakmýyorlardý[334]. Göklerde ve yerde nice ayetler vardý ki, onlara her gün bakanlarýn ve üzerinden geçenlerin çoðu, onlara sýrtlarýný dönüp gidiyorlardý[335].

---

333 Atom bombasý

334 Gaþiye, 17-20

335 "Göklerde ve yerde nice ayetler vardýr ki, üzerinden geçerler de, ona sýrtlarýný dönüp giderler." (Yusuf, 105)

Halbuki gökleri O bina etti. Boyunu yükselterek ona belli bir düzen verdi. Gecesini kararttý, kuþluðunu açýða çýkarttý. Sonra yeryüzünü serip döþedi. Ondan suyunu ve otlaðýný çýkardý. Daðlarý dikip oturttu[336]. Ve yedi gök, yer ve bunlarýn içindekilerin hepsi O'nu tespih ediyordu. Onu övgü ile tespih etmeyen hiçbir þey yoktu. Ancak insanlarýn pek çoðu onlarýn tesbihlerini kavrayamýyorlardý.

Evet, insanýn ve bütün diðer canlýlarýn yaratýlmasýnda, gece ile gündüzün ard arda geliþinde, ölümünden sonra yeryüzünün diriltilmesinde ve rüzgarlarýn belli bir düzen içinde yönetilmelerinde aklýný kullananlar için ayetler vardý[337].

Týpký hava örneðinde olduðu gibi, belki þu an bizlerin de gözümüz önünde görüp alýþkýn olduðumuz, evrendeki her an deðiþip tazelenen tablolar içinde, bize bakan ve bizi çaðýran ve onlarý görüp, duyup, varlýklarýný fark ettiðimizde hayran olup, mest olacaðýmýz hadiseler vardýr. Bunlarýn bize alýþtýra alýþtýra deðil de, o perdelerin bir anda açýlarak gösterilmesi mümkün olsa, iþte o zaman bulunduðumuz yere yýðýlýp kalacaðýz belki. Ve oturduðumuz yerde Tommy'nin bozulmamýþ vicdaný ve berrak aklýnýn gördükleri karþýsýnda dediði gibi:

"Bu ne muazzam bir evren, bu þeyler nasýl kendiliðinden olabilir, bu harikulade düzenin kurucusu, bu dehþetli kudret ve ilmin sahibi kim?" diyeceðiz.

Rüzgarýn ne söylediðini, onun huþuyla salladýðý yapraklarýn meramýný, dalgalarýn neyi haykýrýp durduðunu iþitsek; kuþlarýn bestelerini, güllerin matemlerini anlasak; göðün yüzünde þimþeklerle yazýlan anlýk yazýlarý, daðlar gibi aðaçlarý baþlarýnda taþýyan minicik çekirdeklerin, tohumlarýn içindeki programlarý okuyabilsek; havanýn nasýl aðladýðýný, yerin nasýl güldüðünü görsek; görebilsek en vahþi sandýðýmýz hayvanlarýn yavrularýna nasýl hizmetkar edildiklerini; bir zayýf, narin papatyanýn susuzluðunu gidermeye koþan dev bulutlarýn merhametini.

---

336 Naziat, 27-32

337 Casiye, 4-5

Bunlarý görmek için bakýþýmýzý sýnýrlandýran ön yargýlardan kurtulmak ve þartlanmamýþ taze bir zihinle çevremize bakmak yetiyordu. Bir baþka ifade ile günümüz insanýnýn bu dili çözebilmesi ve bu muammalarý keþfedebilmesi için, sebeplerin ve alýþkanlýklarýn perdesini aralamasýna gerek vardý. Bu gerek, "Balý arý yaptý." þeklindeki sýð ve sýradan görüþ menzilini, "Arý nedir? Nasýl yaptý?" Gibi sorulara ulaþtýrdýðýnda, o zaman insan, arýnýn polenleri çiçeklerden bin bir zahmet ve meþakkatle topladýðý, çiçeklerin olmasý için toprak, su ve ýþýða gerek olduðu, bir yandan çiçeðin sipariþ verdiði topraktaki mineraller köklerine yürürken, bir yandan dev bulutlarýn rüzgarýn üflemesiyle oraya yaðmur yaðdýrmaya koþtuðu... Diðer yandan dünyanýn, o paraleldeki çiçekler de yeterli ýþýðý alsýnlar diye eðilip belini güneþe verdiði, havanýn devreye girip o ýþýnlarýn canlýlara zarar vermemesi için filtre görevi yaptýðý gibi daha pek çok bilinçli, koordineli, bilimsel ve evrensel hadiselerin yaþandýðý kusursuz bir çarkýn, bir üretim bandýnýn iþlediðini görecektir.

Ve yine o an, balý kendisine sunanýn, balý satýn aldýðý market ya da arýcý olmadýðý gibi, arýnýn kendisi de olmadýðýný anlayacaktýr. Arýcý gibi arýnýn da aslýnda bir tablacý, bir satýcý, bir aracý olduðu; bu balýn gerçek sahibinin, dimaðýnýn ince lezzet alýcýlarýný bilen ve ona göre bir lezzet üretmek için bütün güzel çiçeklerin özlerini bu lezzetin hamuru yapýp, sonra bu hamuru evrenin güneþ, bulut, rüzgar, hava gibi büyük ve görkemli varlýklarýna topraðýn kabýnda yoðurtan bir muhteþem kudretin ve iradenin eseri olduðunu anlayacaktýr.

Belki o zaman bir padiþahýn kýymetli ve özel bir hediyesini getiren elçisinin elini eteðini öpüp de padiþahý unutmak gibi bir ahmaklýktan vazgeçerek, kendisine öyle özel önem ve deðer veren o Sultan'ýn teveccühü karþýsýnda kendisine gelip, takýnmasý gereken tavýr içerisine girecektir.

O halde dileyen Rabbine bir dönüþ yolu edinsin!